

Utövande av näring

J 1 Landskapslag (1996:47) om rätt att utöva näring

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde

I denna lag finns bestämmelser om rätten att utöva näring i landskapet Åland.

Utöver vad som stadgas i denna paragraf skall lagen inte tillämpas ombord på fartyg som är registrerade i landskapet och som huvudsakligen färdas i internationell trafik.

Den som utövar näring på ett fartyg som avses i 2 mom. skall vara myndig och inte vara försatt i konkurs.

Den som inleder näringsutövning på ett fartyg som avses i 2 mom. skall anmäla detta till [landskapsstyrelsen] innan verksamheten inleds.

Se 11 § självstyrelselag (1991:71) för Åland.

2 §. Näringsutövning

Med näringsutövning avses i denna lag fortsatt verksamhet som avser ekonomiskt förvärv och som är självständig, förenlig med god sed och tillåten i lag.

2 kap. Rätt att utöva näring

3 §. Näringsrätt med stöd av lag

Myndiga fysiska personer som inte är försatta i konkurs och som har hembygdsrätt eller utan avbrott har varit bosatta i landskapet under minst fem år har rätt att utöva rörelse eller yrke som näring i landskapet.

Om omyndigas rätt att utöva näring i vissa fall stadgas i rikslagstiftningen.

4 §. Beviljad näringsrätt

Myndiga fysiska personer som inte är försatta i konkurs men saknar hembygdsrätt och inte utan avbrott varit bosatta i landskapet under minst fem år samt juridiska personer kan av [landskapsstyrelsen], då skäl föreligger och efter prövning i varje enskilt fall, beviljas rätt att utöva näring.

Juridiska personer som har hemort i landskapet och vars samtliga bolagsmän eller styrelsemedlemmar har hembygdsrätt eller utan avbrott har varit bosatta i landskapet under minst fem år kan inte utan särskilda skäl förvägras näringsrätt.

Näringsrätten kan avse viss tid eller viss näring och kan beviljas på villkor som [landskapsstyrelsen] anser nödvändiga.

[Landskapsstyrelsen] skall föra ett register över beviljade näringsrätter.

Ett inom byggnadsbranschen verksamt aktiebolag, som saknade hemort i landskapet Åland, hade utan att utverka i 4 § landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland avsett tillstånd uppfört ett monteringsfärdigt hus för sin verkställande direktör på ett av denne arrenderat område i landskapet. Bolaget ansågs olagligen ha idkat näring i landskapet. **HD 1971 II 19**

5 §. Näring till självförsörjning

Utän hinder av vad som bestäms i 3 och 4 §§ har var och en rätt att utöva näring utan annat biträde än make eller egna omyndiga barn och utan att använda affärslokal, kontor eller något annat särskilt driftsställe.

6 §. Fiske och jordbruk

Utän hinder av vad som bestäms i 3 och 4 §§ har var och en rätt att idka fiske och jordbruk.

7 §. Näringsidkares filialverksamhet

En näringsidkare vars huvudrörelse finns utanför landskapet och som inrättar en avdelning eller filial i landskapet skall ha näringsrätt som avses i 4 §.

Även en näringsidkare som utsträcker sin näringsverksamhet till landskapet så att vara eller tjänst mot ersättning säljs till enskilda konsumenter eller till en väsentlig del produceras inom landskapet, utan att egentlig avdelning eller filial inrättas i landskapet, skall ha näringsrätt som avses i 4 §.

Om skyldighet för en rörelsens föreståndare att på rörelsens vägnar svara i rättegång som föranleds av rörelsen stadgas i rikslagstiftningen.

3 kap. Reglementering av näring

8 §. Näringsstillstånd

Genom landskapslag kan fastställas en skyldighet att ansöka om tillstånd hos [landskapsstyrelsen] för utövande av viss näring.

9 §. Näringsanmälan

Genom landskapsförordning kan fastställas en skyldighet att göra anmälan innan utövande av viss näring inleds.

Se LF (1996:48) om fastighetsmäklare, LF (1996:49) om inkvarterings- och trakteringsverksamhet och LF (2006:112) om kvalitetsfordringar inom räddningsväsendet.

10 §. Särskilda bestämmelser

[Landskapsstyrelsen] kan fastställa särskilda bestämmelser för utövande av viss näring.

Se LF (1996:48) om fastighetsmäklare och LF (1996:49) om inkvarterings- och trakteringsverksamhet.

11 §. Grundanmälan

Om skyldigheten för juridiska personer samt enskilda näringsidkare att göra grundanmälan till patent- och

J 2 Affärstidslag (1992:40) för landskapet Åland

registerstyrelsen innan verksamheten inleds stadgas i handelsregisterlagen (FFS 129/1979).

4 kap. Kompletterande bestämmelser

12 §. Anvisningar om varans användning eller funktion

En näringsidkare är skyldig att se till att de varor han säljer har tydliga anvisningar om varans användning och funktion. Anvisningarna skall vara skrivna på svenska eller framställda i bild.

Den skyldighet som avses i 1 mom. föreligger inte om det är uppenbart att upplysningar om varans användning eller funktion inte behövs eller om det kan anses skäligen att köparen nöjer sig med muntliga anvisningar. I sistnämnda fall är näringsutövaren skyldig att ge de anvisningar som behövs.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas inte på näringar som avses i 27 och 29 §§ självstyrelselagen.

Skäligen kostnader för åtgärder som föranleds av den skyldighet som avses i 1 mom. skall ersättas med medel som beviljats genom anslag i landskapets budget.

13 §. (1999/33) Straffbestämmelser

Den som utövar näring utan att ha näringsrätt eller tillstånd, utövar näring utan att ha gjort anmälan som avses i 1 § 4 mom. eller 9 §, utövar näring i strid med särskilda bestämmelser för utövande av viss näring eller utövar näring ombord på fartyg som avses i 1 § 2 mom. utan att uppfylla de krav som uppställts i 1 § 3 mom. samt den som inte fullgör sin skyldighet enligt 12 § skall för brott mot bestämmelserna om rätt att utöva näring dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

14 §. Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

Genom denna lag upphävs

1) landskapslagen (1957:11) den 10 april 1957 om rätt att idka näring i landskapet Åland,

2) landskapslagen (1963:9) den 4 april 1963 om rörlig handel,

3) landskapslagen (1943:10) den 27 februari 1943 angående handel i öppen butik med begagnade varor samt skrot och lump,

4) landskapslagen (1994:67) den 13 september 1994 om tillämpning i landskapet Åland av förordningen om inkvarterings- och förplägnadsrörelser samt

5) landskapslagen (1994:71) den 13 september 1994 om tillämpning i landskapet Åland av förordningen om fastighetsmäklare.

15 §. Övergångsbestämmelse

Juridiska personer, som när denna lag träder i kraft utövar näring med stöd av landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland, har rätt att fortsätta sin näringsutövning med stöd av bestämmelserna i den lagen.

J 2 Affärstidslag (1992:40) för landskapet Åland

1 §. Huvudregel

Yrkesmässig minuthandel får bedrivas alla dagar och tider under året om inte annorlunda stadgas i denna lag.

2 §. Tillämpningsområde

Bestämmelserna om yrkesmässig minuthandel i denna lag tillämpas på all yrkesmässig försäljning av varor direkt till konsumenter utom

a) försäljning på apotek,

b) försäljning vid kiosk- och därmed jämförlig handel samt handel genom försäljningsautomat,

c) försäljning för resandes behov på flygplats, i trafikmedel och i hamnar inom områden som är reserverade enbart för utrikestrafik,

d) försäljning på bensin- eller servicestation, i bilreparationsverkstäder eller på andra med dem jämförliga försäljningsställen av bränsle och smörjmedel för motorer, kondenserad brännbar gas samt reservdelar, utrustning och tillbehör för fordon,

e) försäljning av blommor,

f) marknads- och torghandel samt

g) försäljning i härbärgerings- eller förplägningsrörelser.

3 §. Undantag

Yrkesmässig minuthandel får inte bedrivas

a) långfredagen,

b) påskdagen och

c) juldagen.

4 §. Påföljd

Den som bryter mot denna lag döms till böter.

5 §. Tillsyn

Polismyndigheten övervakar efterlevnaden av denna lag.

6 §. Ikraftträdandebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1992.

Genom denna lag upphävs

1) landskapslagen (1970:10) den 16 april 1970 om minuthandelns affärstid,

2) landskapslagen (1970:11) den 16 april 1970 om kiosk- och därmed jämförlig handel samt automathandel samt

3) 4 § 1 mom. 4 punkten landskapslagen (1990:44) den 28 juni 1990 om försök med frikommuner.

J 3 Landskapsförordning (1996:49) om inkvarterings- och trakteringsverksamhet

1 §. Tillämpningsområde

I denna förordning finns bestämmelser om utövande av inkvarterings- och trakteringsverksamhet i landskapet Åland.

2 §. Definitioner

Med *inkvarteringsverksamhet* avses inkvartering i förvärvssyfte av gäster i möblerade rum.

Med *trakteringsverksamhet* avses servering i förvärvssyfte av mat eller dryck i en lokal eller på en plats som är reserverad för detta ändamål.

3 §. Undantag från tillämpningsområdet

Denna förordning tillämpas inte på

a) trakteringsverksamhet som utövas i samband med en inrättning, en sammanslutning, ett företag eller motsvarande, om verksamheten endast riktar sig till den egna personalen eller en annan begränsad krets,

b) inkvarterings- eller trakteringsverksamhet i ett privat hem,

c) inkvarterings- eller trakteringsverksamhet som en enskild person utövar säsongsmässigt, om inte antalet personer som samtidigt inkvarteras eller trakteras överstiger 10 personer eller

d) stugby som består av högst fyra stugor i anslutning till varandra.

4 §. Benämning

På en inkvarteringsrörelse kan användas en benämning som beskriver arten av verksamhet, så som hotell, motell, vandrarhem, gästhem, pensionat eller stugby.

På en trakteringsrörelse kan användas en benämning som beskriver arten av verksamhet, så som restaurang, matservice eller kafé.

5 §. Anmälan

Den som inleder inkvarterings- eller trakteringsverksamhet ska anmäla detta till Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet innan verksamheten inleds. (2007/143)

Till anmälan skall fogas

a) uppgift om rörelsens firma, adress och telefonnummer,

b) uppgift om den ansvariga föreståndarens namn, adress och telefonnummer,

c) bevis över att den ansvariga föreståndaren är myndig och inte är försatt i konkurs,

d) uppgift om antalet rum och bäddplatser, då fråga är om en inkvarteringsrörelse,

e) uppgift om antalet kundplatser, då fråga är om en trakteringsrörelse,

f) uppgift om den tidpunkt då verksamheten inleds samt

g) uppgift om avsikten att skänka ut alkoholdrycker.

Om verksamheten skall bedrivas i flera lokaler eller på flera platser skall den utredning som avses i 2 mom. ges för varje ställe även då en gemensam anmälan görs.

Om en ändring sker av något av de förhållanden som avses i 2 mom. ska ändringen anmälas till miljö- och hälsoskyddsmyndigheten inom en månad efter att ändringen skett. (2007/143)

Den som utövar inkvarterings- eller trakteringsverksamhet och upphör med verksamheten ska anmäla detta till miljö- och hälsoskyddsmyndigheten. (2007/143)

6 §. (2007/143) Register

Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet för ett register över inkvarterings- och trakteringsrörelser på Åland.

7 §. (2007/143) Öppethållning

En trakteringsrörelse där alkohol serveras får hållas öppen längst till klockan två. Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet kan i samband med att serveringstillstånd beviljas även bevilja tillstånd till förlängd öppethållningstid på de villkor som myndigheten uppställer.

8 §. Ansvarig föreståndare

En inkvarterings- eller trakteringsrörelse skall ha en ansvarig föreståndare.

9 §. Utskänkning och försäljning av alkoholdrycker

Om utskänkning och försäljning av alkoholdrycker stadgas i rikslagstiftningen.

Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet beviljar tillstånd för utskänkning av alkoholdrycker. (2007/143)

10 §. Ordningsman

Den som utövar inkvarterings- eller trakteringsverksamhet kan utse en ordningsman med uppgift att upprätthålla ordningen.

Om det behövs för upprätthållande av ordningen kan polisen bestämma att den som utövar inkvarterings- eller trakteringsverksamhet skall utse en ordningsman.

På en ordningsman skall bestämmelserna om ordningsmän vid offentliga nöjeställningar tillämpas.

11 §. Åtgärder för upprätthållande av ordningen

Den som utövar inkvarterings- eller trakteringsverksamhet samt rörelsens personal, har rätt att avvisa eller avlägsna kunder samt att vägra servera mat eller dryck om detta behövs för upprätthållande av ordningen.

12 §. Resandekort

Ett av inrikesministeriet fastställt resandekort skall fyllas i för varje resande som kommer till en inkvarteringsrörelse. Resanden skall underteckna kortet.

Den som driver inkvarteringsrörelsen skall spara resandekortet under minst ett år efter ankomstdagen.

Resandekort för en utlänning skall lämnas till polisen dagen efter ankomstdagen, om inte polisen beviljar längre tid.

Om det finns skäl att betvivla riktigheten av de personuppgifter som en resande har lämnat, skall detta genast meddelas polisen.

Endast polisen har rätt att få ett ifyllt resandekort eller ta del av dess innehåll.

13 §. Avfärdsanmälan

För andra utlänningar än danska, isländska, norska eller svenska medborgare skall en avfärdsanmälan lämnas till polisen dagen efter avfärdsdagen, om inte polisen beviljar längre tid.

14 §. Särskilda bestämmelser

Beträffande konstruktionskrav och andra tekniska krav samt krav gällande organisation och rutiner för upprätthållande av säkerheten gäller vad som stadgas i lagstiftningen om byggande, brand- och räddningsväsendet samt hälsovården.

15 §. (2007/143) Övervakning

Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet och polisen övervakar att denna förordning iakttas.

16 §. Administrativa påföljder

Polisen kan ge en varning åt den som utövar inkvarterings- eller trakteringsverksamhet om denne inte följer bestämmelserna i denna förordning om missbruk förekommit i verksamheten eller om verksamheten stört ordningen.

Om en försummelse eller en förseelse är allvarlig eller upprepas trots varning, kan Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet på begäran av polisen begränsa öppettiden för rörelsen eller förbjuda verksamheten eller en del av den för en viss tid eller tills vidare. (2007/143)

17 §. Upphävd (2007/143).

J 4 LL (1975:56) om resebyrårörelse

18 §. Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1996.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

J 4 Landskapslag (1975:56) om resebyrå-rörelse

1 §. Idkande av resebyrårörelse är tillåtet endast med tillstånd av [landskapsstyrelsen] och med iakttagande av stadgandena i denna lag.

2 §. Såsom idkande av resebyrårörelse anses enligt denna lag anordnande, försäljning och förmedling av resor och tjänster i samband därmed samt förmedling av inkvartering i fritidsbostäder, då verksamheten sker i förvärvssyfte.

3 §. För att idka resebyråverksamhet fordras av enskild person att denne

- 1) äger rätt att idka näring i landskapet;
- 2) fyllt 25 år;
- 3) råder över sig själv och sin egendom;
- 4) är solvent; samt
- 5) äger tillräcklig branschkunskap.

Bestämmelsen i 1 § 1 mom. 1 punkten gäller inte enskild person som är bosatt i landskapet, om rörelsen skall bedrivas under de förutsättningar som anges i 11 § självstyrelselagen (1991:71) för Åland. (1994/68)

4 §. För att idka resebyråverksamhet fordras av sammanslutning att

- 1) sammanslutningen äger rätt att idka näring i landskapet;
- 2) sammanslutningen är solvent;
- 3) sammanslutningens samtliga personligen ansvariga bolagsmän och dess verkställande direktör eller med denna jämförbar person, samt i förekommande fall, dess samtliga styrelseledamöter råder över sig själva och sin egendom; samt
- 4) (1994/68) rörelsen bedrivs under ledning av en av [landskapsstyrelsen] godkänd ansvarig föreståndare som är bosatt i landskapet och uppfyller de i 3 § 1 mom. 2-5 punkterna stadgade fordringarna.

5 §. (1994/68) Innan tillstånd att idka resebyrårörelse beviljas skall tillståndssökanden ställa säkerhet hos [landskapsstyrelsen]. Säkerheten skall ställas för ett belopp som [landskapsstyrelsen] med hänsyn till verksamhetens art och omfattning bestämmer.

För resor på vilka lagen om paketresor är tillämplig skall en tillräcklig säkerhet ställas för återbetalningen av erlagda belopp och för hemtransport av resenärerna.

6 §. Finner [landskapsstyrelsen] på basen av ansökan och införskaffad utredning att sökanden uppfyller i denna lag ställda förutsättningar, bör sökanden beviljas tillstånd att idka resebyrårörelse.

Benämningen resebyrå får användas endast av den som beviljats tillstånd att idka sådan näring.

[Landskapsstyrelsen] för register över enligt denna lag beviljade näringstillstånd.

7 §. Den som erhållit tillstånd att idka resebyrårörelse skall, innan verksamheten inleds, göra i [landskaps-

lagen (1957:11) om rätt att idka näring i landskapet Åland] stadgat näringsanmälan. Angående anmälan till handelsregistret gäller vad därom är särskilt stadgat.

8 §. Inleder den som erhållit tillstånd att idka resebyrå-rörelse ej verksamheten inom sex månader sedan tillståndet beviljats, har detta förfallit om ej [landskapsstyrelsen] på ansökan som gjorts inom sagda tid förlängt tidsfristen.

9 §. Idkare av resebyrårörelse skall årligen före den 1 april till [landskapsstyrelsen] ingiva berättelse över sin verksamhet för föregående kalenderår innehållande för övervakningen erforderliga uppgifter. Till berättelsen skall fogas bokslut för det senast avslutade räkenskaps-året.

Idkare av resebyrårörelse är även skyldig att till [landskapsstyrelsen] lämna begärda tilläggsuppgifter samt statistik och andra utredningar rörande verksamheten.

Av de för resebyrårörelse utsedda revisorerna bör minst en vara av Centralhandelskammaren godkänd revisor (CGR) eller godkänd räkenskapsman (GRM). Till den berättelse som årligen avgives till [landskapsstyrelsen] skall fogas revisionsberättelse.

10 §. Idkare av resebyrårörelse skall ofördröjligen och senast inom en månad till [landskapsstyrelsen] anmäla de förändringar, som ägt rum i de förhållanden vilka utgjort förutsättning för beviljande av tillstånd.

Då resebyrårörelsens hemort eller adress förändras eller dess verksamhet upphör, skall därom ofördröjligen skriftligen anmälas till [landskapsstyrelsen].

11 §. Har [landskapsstyrelsen], efter att näringsidkaren beretts tillfälle att avgiva förklaring, funnit att i registret införd resebyrårörelse upphört med sin verksamhet, skall rörelsen avföras ur det i 6 § 3 mom. avsedda registret. Om åtgärden skall vederbörande näringsidkare underrättas.

12 §. Tillstånd att idka resebyrårörelse skall återkallas om det konstateras att någon av de för beviljande av tillstånd stadgade förutsättningarna ej mera föreligger. [Landskapsstyrelsen] kan dock, om så prövas skäligt, utsätta tid inom vilken rättelse skall ske. Sker ej rättelse inom den utsatta tiden skall tillståndet återkallas.

13 §. Avlider enskild idkare av resebyrårörelse eller försättes han i konkurs, förfaller näringstillståndet. Döds- eller konkursboet äger dock rätt att för boutredningen fortsätta rörelsen med stöd av tidigare tillstånd under en tid av högst ett år från dödsdagen eller dagen för konkursens början.

Den eller de som omhändertagit resebyråidkares dödsbo skall inom tre månader från dödsdagen hos [landskapsstyrelsen] anhålla om godkännande av lämplig person som interimistisk ansvarig föreståndare för rörelsen.

Förvaltare av konkursbo skall i tillämpliga delar iakttaga vad i 2 mom. är stadgat för det fall att resebyråidkare avlider. Tiden räknas från den dag då borgenärerna fattat beslut om räkelsens fortsättande.

De som omhändertagit dödsboet eller förvaltar konkursboet svarar för rörelsens bedrivande intill dess interimistisk ansvarig föreståndare godkänts.

14 §. Försättes sammanslutning som bedriver resebyrå-rörelse i konkurs skall i tillämpliga delar bestämmelserna i 13 § iakttagas.

15 §. Avlider ansvarig föreståndare för sammanslutnings resebyrå-rörelse, försättes han i konkurs eller lämnar han sin befattning eller blir han eljest varaktigt förhindrad att handhava den, skall ansökan om godkännande av ny ansvarig föreståndare inlämnas till [landskapsstyrelsen] inom tre månader.

16 §. Har enskild näringsidkare eller ansvarig föreståndare för sammanslutnings resebyrå-rörelse försummat att iakttaga stadganden eller bestämmelser som gäller för resebyråbranschen, har missbruk ägt rum i verksamheten eller har denna bedrivits i strid med god affärssed i branschen, kan [landskapsstyrelsen] tilldela vederbörande varning eller för viss tid förbjuda bedrivandet av rörelsen.

Är försummelse eller missbruk av allvarlig art eller fortgår eller upprepas de oaktat ovannämnda åtgärder vidtagits, kan [landskapsstyrelsen] återkalla näringsstillståndet eller godkännandet av ansvarig föreståndare.

Detsamma gäller för de fall att näringsidkare eller ansvarig föreståndare på annat sätt visat sig vara olämplig för sin befattning eller om rörelsens verksamhet avbrutits för längre tid än tre månader. Innan beslut fattas skall vedebörande beredas tillfälle att avgiva förklaring.

17 §. Den som idkar resebyrå-rörelse utan tillstånd eller på annat sätt överträder bestämmelserna i denna lag eller med stöd därav utfärdade bestämmelser straffes med böter om ej strängare straff för brottet annorstädes är stadgat.

18 §. I [landskapsstyrelsens] beslut, varigenom varning tilldelats, får ändring ej sökas. Över annat beslut av [landskapsstyrelsen] får besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfäendet. Besvär över [landskapsstyrelsens] med stöd av 12 eller 16 § meddelade beslut utgör ej hinder för verkställighet av beslutet.

19 §. Domstol skall om utslag som avses i 17 och 18 §§ göra anmälan till [landskapsstyrelsen].

20 §. Bestämmelserna i denna lag gäller ej:

1) trafikidkare som säljer eller förmedlar tjänster i fråga om det slag av trafik som de bedriver eller som omedelbart ansluter sig därtill;

2) ombud för trafikidkare som säljer eller förmedlar resebiljetter i fråga om visst slag av trafik;

3) anordnande av rundturer som varar högst ett dygn;

4) uthyrning av trafikmedel; ej heller

5) handlednings- och informationsverksamhet inom turistbranschen.

Oavsett vad i 1 mom. stadgas, skall bestämmelserna i denna lag tillämpas på anordnande, försäljning och förmedling av resor på vilka lagen om paketresor är tillämplig. (1994/68)

21 §. Efterlevnaden av denna lag övervakas av [landskapsstyrelsen] och enligt [landskapsstyrelsens] anvisningar av polismyndigheterna.

22 §. Den som vid denna lags ikraftträdande idkar resebyrå-rörelse får fortsätta med sin verksamhet utan till-

stånd under en tid av sex månader, räknat från dagen då lagen trädde i kraft.

23 §. Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

J 5 Landskapsförordning (1996:48) om fastighetsmäklare

1 kap. Inledande bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde

I denna förordning finns bestämmelser om utövande av fastighetsmäklarverksamhet på Åland.

2 §. Definitioner

Med *fastighetsmäklarverksamhet* avses yrkesmässig eller kontinuerlig förmedling av

- a) fastigheter,
- b) delar av fastigheter,
- c) fastigheter eller lägenheter till vilka besittningsrätten grundar sig på ägande av aktier eller andelar,
- d) områden som är gemensamma för flera fastigheter eller delar av sådana områden,
- e) hyres- eller arrenderätter till områden som avses i a-d punkterna, dock inte hyresavtal till bostadslägenheter.

Med *fastighetsmäklare* avses en fysisk person som utövar fastighetsmäklarverksamhet.

2 kap. Registrering av fastighetsmäklare

3 §. Krav på registrering

Fastighetsmäklarverksamhet får endast utövas av den som registrerats som fastighetsmäklare hos landskapsregeringen.

4 §. Villkor för registrering

Den som är myndig och inte är försatt i konkurs och som har avlagt fastighetsmäklarprov kan registreras som fastighetsmäklare.

5 §. Förfarande för registrering

Den som vill bli registrerad som fastighetsmäklare kan ansöka om detta hos landskapsregeringen.

Av ansökan skall framgå rörelsens firma och adress samt vem som är ansvarig föreståndare. Till ansökan skall fogas ett utdrag ur handelsregistret om sökanden är en sammanslutning eller en utländsk sammanslutning eller stiftelse som registrerat filial i Finland. Vidare skall till ansökan fogas en utredning om att den ansvarige föreståndaren uppfyller de krav som ställs i 4 §.

3 kap. Fastighetsmäklarprov

6 §. Tidpunkt för provet

Fastighetsmäklarprov skall hållas minst en gång per år, förutsatt att det finns ett behov av detta.

Landskapsregeringen meddelar datum för fastighetsmäklarprovet senast 30 dagar före provet hålls. Meddelandet ska genom offentlig delgivning publiceras i minst en lokaltidning med allmän spridning i landskapet enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland. (2008/50)

J 5 LF (1996:48) om fastighetsmäklare

7 §. Kunskaper som prövas i provet

I fastighetsmäklarprovet skall deltagarna visa att de har kunskap om de bestämmelser som behövs för att utöva fastighetsmäklarverksamhet.

Deltagarna skall även visa att de har praktisk kunskap om fastighetsmäklarverksamhet och behärskar de ärenden som kan omfattas av fastighetsmäklarverksamheten samt att de kan göra upp de handlingar som behövs vid ett fastighetsmäklaruppdrag.

I meddelandet om provet anges vilken litteratur och lagstiftning deltagarna bör behärska vid provet. (2008/50)

4 kap. Fastighetsmäklarverksamheten**8 §. Benämning**

Benämningen fastighetsmäklare eller avledningar av detta ord får endast användas av den som registrerats som fastighetsmäklare.

En fastighetsmäklare skall vid marknadsföring av sina tjänster använda beteckningen "Registrerad fastighetsmäklare" eller förkortningen "RFM".

9 §. Ansvarig föreståndare

En rörelse som utövar fastighetsmäklarverksamhet skall ha en ansvarig föreståndare.

Den ansvarige föreståndaren skall vara en registrerad fastighetsmäklare. Den ansvarige föreståndarens uppgift är att direkt delta i skötseln av fastighetsmäklaruppgifterna, övervaka personalens verksamhet och svara för att fastighetsmäklarverksamheten är lagenlig.

10 §. God fastighetsmäklarsed

Fastighetsmäklare skall iakttä god fastighetsmäklarsed.

11 §. Uppdragsavtal

Ett skriftligt uppdragsavtal skall upprättas över alla mottagna fastighetsmäklaruppdrag. Uppdragsavtalet skall upprättas i två exemplar, varav det ena skall arkiveras minst två år av fastighetsmäklaren och det andra överlämnas till uppdragsgivaren.

12 §. Uppdragsdagbok

Fastighetsmäklare skall föra dagbok över alla mottagna fastighetsmäklaruppdrag. Uppdragen skall antecknas i kronologisk ordning och numreras så, att en ny nummerserie påbörjas den 1 januari varje år.

I uppdragsdagboken skall antecknas

- den dag uppdraget mottogs,
- uppdragets art och föremålet för uppdraget,
- uppdragsgivarens namn och adress,
- den dag avtal ingicks,
- köparens eller hyrestagarens namn och adress,
- föremålet för avtalet,
- köpesumman eller hyresbeloppet samt
- fastighetsmäklarens arvode.

Om ett uppdrag förfaller, återtas eller ändras skall en anteckning om detta göras i uppdragsdagboken.

Uppdragsdagboken får föras med automatisk databehandling, dock så att den alltid kan fås ut i skriftlig form.

Uppdragsdagboken skall sparas i minst fem år efter att den avslutats.

13 §. Uppgifter som skall ges vid fastighetsförmedling

Innan ett fastighetsmäklaruppdrag avslutas skall fastighetsmäklaren ge båda parter all den information som enligt vad fastighetsmäklaren vet eller borde veta påverkar köpslutet. Fastighetsmäklaren skall tillvarata båda parternas intressen.

Om förhållandet mellan en fastighetsförmedlare och en konsument stadgas i rikslagstiftningen.

5 kap. Fastighetsmäklarnämnd**14 §. Uppgift**

Landskapsregeringen tillsätter för fyra år i sänder en fastighetsmäklarnämnd. Nämndens uppgift är att ordna det fastighetsmäklarprov som avses i 3 kap.

15 §. Sammansättning

Nämnden består av en ordförande, en vice ordförande och en annan medlem samt personliga ersättare för var och en. Nämndens ordförande och viceordförande skall ha avlagt juris kandidatexamen eller motsvarande tidigare examen och skall inte kunna anses representera fastighetsmäklarna.

16 §. Beslutförhet (2008/50)

Nämnden är beslutför då ordföranden eller vice ordföranden och minst två andra medlemmar är närvarande. Vid omröstning i ett ärende blir majoritetens åsikt nämndens beslut. Fallor rösterna lika blir den åsikt ordföranden biträtt beslut i ärendet.

2 mom. upphävt (2008/50).

6 kap. Kompletterande bestämmelser**17 §. Övervakning**

Landskapsregeringen övervakar att denna förordning iakttas.

18 §. Skyldighet att lämna uppgifter

Fastighetsmäklare är skyldiga att vid behov låta landskapsregeringen ta del av uppdragsavtal och uppdragsdagböcker samt andra uppgifter som är nödvändiga för övervakningen.

19 §. Administrativa påföljder

Polisen kan ge en varning åt en fastighetsmäklare eller en ansvarig föreståndare som inte följer bestämmelserna i denna förordning eller anvisningar som givits med stöd av den.

Om en försummelse eller förseelse är allvarlig eller upprepas trots varning kan landskapsregeringen på begäran av polisen avbryta fastighetsmäklarverksamheten för en viss tid eller tillsvidare.

20 §. Ändringsökande

Besvär över lagligheten av landskapsregeringens beslut får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen. Landskapsregeringens beslut skall iakttas även om det har överklagats om inte besvärmyndigheten beslutar annorlunda.

Fastighetsmäklarnämndens beslut om underkännande i fastighetsmäklarprovet får överklagas hos landskapsregeringen av den som underkänts.

21 §. Straffbestämmelse

Den som utövar fastighetsmäklarverksamhet utan att vara registrerad som fastighetsmäklare eller i strid med

bestämmelserna i denna förordning skall för brott mot bestämmelserna om fastighetsmäklare dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen stadgas någon annanstans.

22 §. Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1996.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

J 6 Landskapslag (2007:60) om posttjänster

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Lagens syfte

Lagens syfte är att säkerställa att posttjänster av god kvalitet och särskilt samhällsomfattande tjänster finns att tillgå på likvärdiga villkor i hela landskapet.

Det ankommer på landskapsregeringen att tillse att samhällsomfattande tjänster finns att tillgå i samtliga kommuner i landskapet.

2 §. Lagens tillämpningsområde

Lagen tillämpas på tillhandahållande av posttjänster om inte annat föreskrivs nedan.

Denna lag tillämpas inte på posttjänster avseende

- 1) tidningar och tidskrifter,
- 2) brev försändelser, om tjänsterna till omfattningen är av mindre betydelse med hänsyn till det syfte som anges i 1 §,
- 3) (2011/38) en näringsidkares interna verksamhet,
- 4) (2011/38) kurirtjänst för brev försändelser,
- 5) (2011/38) oadresserade försändelser och
- 6) (2011/38) postpaket som inte ingår i de samhällsomfattande tjänsterna.

3 §. Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *postverksamhet* tillhandahållande av posttjänster och samhällsomfattande tjänster mot avgift,
- 2) *posttjänster* tjänster som innefattar insamling, sortering, transport och överlämnande av postförsändelser,
- 3) *samhällsomfattande tjänster* ständigt tillhandahållande av posttjänster enligt 4 § för alla användare i landskapet,
- 4) *inlämningsställen* de fysiska anordningar, inbegripet brevlådor, där postförsändelser kan avlämnas,
- 5) *insamling* förfarandet att samla upp postförsändelser som lämnats vid inlämningsställen,
- 6) *utdelning* överlämnande av postförsändelser till deras adressater,
- 7) *postförsändelse* brev försändelser och postpaket,
- 8) *brev försändelse* ett adresserat brev eller postkort som väger högst två kilo,
- 9) *postpaket* ett adresserat paket,
- 10) *postföretag* en tillståndshavare enligt 6 §,
- 11) *den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster* en tillståndshavare som avses i 6 § och som ålagts skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster,
- 12) *avsändare* en fysisk eller juridisk person som en postförsändelse härrör ifrån,
- 13) *mottagare* den på en postförsändelse antecknade mottagaren,

14) *användare* varje fysisk eller juridisk person som i egenskap av avsändare eller mottagare drar nytta av att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls,

15) *rekommenderad försändelse* en tjänst som består av en försäkring till fast pris mot att försändelsen förkommer, stjäls eller skadas,

16) *assurerad försändelse* en tjänst som består av en försäkring till det värde avsändaren anger mot att försändelsen förkommer, stjäls eller skadas,

17) *mottagningsbevis* en handling på vilken mottagaren kvitterat mottagandet av en försändelse samt med

18) *gränsöverskridande post* post från landskapet Åland till ort utanför landskapet eller vice versa.

2 kap. Samhällsomfattande tjänster

4 §. De samhällsomfattande tjänsternas innehåll

De samhällsomfattande tjänsterna omfattar

1) förmedling av för befördran lämnade och till mottagaren adresserade

a) brev försändelser som väger högst två kilo, som betalas genom allmänt använda kontantbetalningssätt och som användaren har möjlighet att lämna till ett inlämningsställe för att transporteras av den som beviljats tillstånd att bedriva postverksamhet enligt denna lag samt i fråga om brev försändelser inom landskapet samt brev försändelser från landskapet till ort i riket ska åtminstone sådana brev produkter tillhandahållas som är avsedda att delas ut den andra arbetsdagen räknat från inlämningsdagen och på vilka kvalitetsnormen enligt 5 § för samhällsomfattande tjänster tillämpas,

b) postpaket som väger högst tio kilo, som betalas genom allmänt använda kontantbetalningssätt och som användaren har möjlighet att lämna till ett verksamhetsställe för post eller något annat lämpligt ställe för att transporteras av den som beviljats tillstånd att bedriva postverksamhet enligt denna lag och att hämta från ett sådant verksamhetsställe,

c) postpaket från en ort utanför landskapet och riket, som väger högst 20 kilo, samt

2) sådana i 3 § 15 och 16 punkterna i denna lag avsedda tjänster för de postförsändelser som avses i 1 punkten. (2011/38)

Den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster skall i varje kommun ha åtminstone ett verksamhetsställe där samhällsomfattande tjänster tillhandahålls.

Varje användare skall ha möjlighet att på ett inlämningsställe som ligger på rimligt avstånd från användarens bostad eller verksamhetsställe lämna in brev försändelser för att transporteras av den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster.

Minst en insamling och minst en utdelning skall göras varje arbetsdag. Beträffande undantag från denna skyldighet finns bestämmelser i 11 §.

De samhällsomfattande tjänsterna omfattar såväl post inom landskapet som gränsöverskridande post.

J 6 LL (2007:60) om posttjänster

5 §. Kvalitetsnormer för de samhällsomsfattande tjänsterna

Av de brevårsändelser inom landskapet som är avsedda att nå adressaten senast nästa arbetsdag räknat från inlämningsdagen ska minst 85 procent nå adressaten den dagen och resterande del därpå följande arbetsdag. Av de brevårsändelser inom landskapet som är avsedda att nå adressaten senast den andra arbetsdagen räknat från inlämningsdagen ska minst 95 procent nå adressaten den andra arbetsdagen och minst 98 procent senast den tredje arbetsdagen, räknat från inlämningsdagen. (2011/38)

Med beaktande av vad som föreskrivs i 1 mom. ska gränsöverskridande post inom Europeiska unionen delas ut så att minst 85 procent av försändelserna nått adressaten på den tredje dagen och 97 procent av försändelserna på den femte dagen, räknat från inlämningsdagen. (2011/38)

Den som tillhandahåller samhällsomsfattande tjänster skall följa gemenskapens interna kvalitetsnormer för gränsöverskridande post.

3 kap. Postverksamhet**6 §. Beviljande av tillstånd m.m.**

Postverksamhet får utövas av sammanslutningar, ämbetsverk, inrättningar och stiftelser som beviljats tillstånd av landskapsregeringen.

Tillstånd skall beviljas om sökanden har tillräckliga resurser att fullgöra åtagandena för ett företag som utövar postverksamhet och det saknas anledning att ifrågasätta sökandens förmåga att följa bestämmelserna rörande postverksamhet.

Tillstånd för postverksamhet får beviljas för högst 20 år i sänder. Tillståndshavaren har inte rätt att överföra tillståndet på någon annan. Överförande mellan moderbolag och helägt dotterbolag är dock tillåtet men skall utan dröjsmål anmälas till landskapsregeringen.

7 §. Tillståndsvillkor

Tillstånd enligt 6 § får förenas med villkor

1) om skyldighet för tillståndshavaren att tillhandahålla samhällsomsfattande tjänster enligt 4 och 5 §§ samt
2) rörande tillståndshavarens verksamhetsområde, typer av brevårsändelser, insamling och prissättning samt beträffande andra omständigheter som bedöms väsentliga för att säkerställa tjänsternas kvalitet, tillgänglighet och effektivitet.

Villkoren för tillstånd får ändras när särskilda skäl till detta föreligger eller om detta är nödvändigt för säkerställande av att samhällsomsfattande tjänster tillhandahålls.

8 §. Ansökan om tillstånd

En ansökan om tillstånd för postverksamhet riktas till landskapsregeringen. Av ansökan skall framgå

1) sökandens namn och hemort,
2) det område för vilket tillstånd söks, om ansökan inte avser landskapet i dess helhet,
3) vilka slag av posttjänster sökanden avser erbjuda,
4) leveransvillkoren för posttjänsterna,
5) utredning om att sökanden innehar i 6 § 2 mom. förutsatta resurser för bedrivande av postverksamhet samt
6) eventuell annan utredning som sökanden anser relevant eller som landskapsregeringen anser nödvändig.

Till ansökan skall fogas utdrag rörande sökanden ur allmänt register över det slag av organisation som sökanden utgör eller, om sökanden inte är registrerat i sådant, annan motsvarande utredning rörande sökanden samt det senast fastställda bokslutet, om sökanden är bokföringsskyldig. Sökanden skall också förete en för två år utarbetad översiktlig plan över den postverksamhet som skall bedrivas samt en finansieringskalkyl.

4 kap. Postföretagens skyldigheter**9 §. Mottagning av försändelser**

Ett postföretag är skyldigt att mot gällande avgift ta emot och till mottagaren förmedla brevårsändelser i enlighet med tillståndsvillkoren och sina leveransvillkor. Den som tillhandahåller samhällsomsfattande tjänster är dessutom skyldig att mot gällande avgift ta emot och till mottagaren förmedla postpaket av det slag som avses i 4 § 1 mom. Ett postföretag kan dock vägra ta emot eller förmedla en brevårsändelse om

1) försändelsen innehåller farliga ämnen, föremål eller produkter som det enligt lag är förbjudet att transportera eller vilka på annat sätt är lagstridiga eller vilka uppenbart orsakar fara för människor eller egendom,

2) försändelsen innehåller levande djur,

3) försändelsens innehåll är särskilt känsligt för värme eller kyla,

4) försändelsen innehåller flytande ämnen eller föremål som lätt går sönder eller bryts eller om

5) försändelsen är oförsäkrad och innehåller pengar, värdepapper eller något annat värdefullt.

10 §. Utdelning

En brevårsändelse skall överlämnas till mottagaren på dennes adress eller lämnas i en för mottagande av post avsedd anordning som är belägen inom ett med hänsyn till de lokala förhållandena rimligt avstånd från den adress mottagaren angivit. För att utdelningen skall ske på ett ändamålsenligt sätt kan formerna för utdelningen bestämmas med beaktande av lokala förhållanden, mottagarens särskilda personliga behov och andra relevanta omständigheter.

Brevårsändelser skall delas ut åtminstone en gång varje arbetsdag, om inte något oöverstigligt hinder, en bestämmelse i lag, ett avbrott i trafiken eller någon annan liknande omständighet hindrar utdelning av post.

Postpaket skall delas ut inom rimlig tid. Postpaket och brevårsändelser som skall kvitteras kan utdelas på postföretagets verksamhetsställe. I sådana fall skall en särskild ankomsttillstånd tillställas mottagaren.

11 §. Undantag från insamlings- och utdelningsbestämmelserna

I fråga om posttjänster till mottagare i svårtillgängliga skärgårdsområden eller invid vägar som inte är allmänt trafikerade har ett postföretag rätt att avvika från den insamlings- och utdelningstäthet som föreskrivs i 4 § 4 mom. och från den utdelningstäthet som föreskrivs i 10 § 2 mom. Insamling och utdelning skall dock ske minst en gång i veckan.

Om det till en mottagare i fråga om vilken 1 mom. är tillämpligt ankommer ett postpaket, en försändelse från myndighet eller en brådsakande försändelse skall mottagaren, om inte utdelning kan ske eller ankomsttillstånd

nas därförinnan, senast tredje dagen från försändelsens ankomst om möjligt underrättas per telefon, via e-post eller på något annat sätt att försändelsen finns att avhämta på postföretagets verksamhetsställe.

Ett postföretag skall minst en gång per år underrätta landskapsregeringen vilka hushåll som berörs av bestämmelserna i 1 mom. Med anledning av denna underrättelse skall landskapsregeringen bestämma om det finns skäl att ändra postföretagets beslut så att antalet hushåll på vilka 1 mom. tillämpats sänks.

12 §. Utdelningsplan och utdelningsavtal

Varje postföretag skall utarbeta en detaljerad plan för hur utdelningen enligt 10 § skall ordnas. En mottagare som önskar att utdelningen skall ske närmare mottagarens bostad eller verksamhetsställe än planen förutsätter, har rätt att med postföretaget avtala om nödvändiga ändringar i planen för att tillgodose önskemålet. Postföretaget har rätt att debitera mottagaren en skälig avgift för detta.

Om en mottagare och ett postföretag inte kunnat enas om av mottagaren begärda ändringar i utdelningsplanen och om frågan inte avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut, har postföretaget, om utdelning till följd av tvisten inte kunnat ske, rätt att förvara mottagarens brev-försändelser på det verksamhetsställe som är beläget närmast mottagarens adress. Mottagaren har rätt att där avhämta försändelserna.

Landskapsregeringen har rätt att meddela närmare anvisningar om placeringen av anordningar för mottagning och utdelning av brev-försändelser.

13 §. Brevhemligheten; tystnadsplik

Ett postföretag skall trygga brevhemligheten.

Den som är anställd hos ett postföretag får inte röja vad han eller hon i sitt arbete fått veta om en kund eller dennes angelägenheter, om röjandet av uppgifterna kan utgöra en överträdelse av bestämmelserna i 1 mom. eller skada ett affärs- eller kundförhållande. Det sagda gäller även den som antingen själv eller för ett företags räkning med stöd av avtal med postföretaget tillhandahåller tjänster som avses i denna lag.

14 §. Öppnande av försändelser

Ett postföretag har inte rätt att öppna en sluten brev-försändelse. Om det finns skäl att anta att försändelsen kan utgöra fara för hälsa eller egendom skall postföretaget utan dröjsmål översända försändelsen till landskapsregeringen.

Ett postpaket får öppnas om

1) försändelsen är skadad och det är nödvändigt att öppna den för att skydda innehållet eller undersöka dess skick eller om

2) det finns skäl att anta att försändelsen kan utgöra fara för hälsa eller egendom.

Ett postföretag har rätt att översända ett postpaket som avses i 2 mom. till landskapsregeringen i stället för att själv öppna paketet.

Innehållet i ett postpaket som öppnas får inte granskas i större utsträckning än vad som är nödvändigt med hänsyn till orsaken till att det öppnas.

Endast en person som särskilt bemyndigats av landskapsregeringen har rätt att öppna ett postpaket. Vid

öppnandet skall ett vittne närvara. På paketet skall antecknas att det öppnats samt orsaken till åtgärden. Dessutom skall det uppgöras ett protokoll beträffande öppnandet, vilket undertecknas av den som öppnat paketet och av vittnet.

Den som bemyndigats att öppna postpaketet handlar vid utövandet av sitt uppdrag under tjänstemannaansvar.

15 §. Utredning av mottagare m.m.

Om det är oklart vem som är mottagare av en post-försändelse som sannolikt är avsedd att vara personlig, skall det postföretag som har hand om försändelsen försöka reda ut vem som är mottagare. Om detta inte är möjligt skall försändelsen returneras till avsändaren. Om inte heller detta är möjligt, skall postföretaget utan dröjsmål översända försändelsen till landskapsregeringen. Om innehållet sannolikt är förstört får dock försändelsen i dess helhet förstöras. Detsamma gäller en öppen eller öppenad försändelse, om det är uppenbart att det är omöjligt att utreda vare sig vem som är mottagare eller vem som är avsändare.

En försändelse som mottagaren inte vill ta emot skall returneras till avsändaren.

Ett postföretag har rätt att förstöra en försändelse som sannolikt inte är avsedd att vara personlig, om den inte kan frambefordras till mottagaren eller om denne inte vill ta emot den. I fråga om här avsedda försändelser kan ett postföretag dock avtala med avsändaren om återsändande av försändelserna.

Ett postföretag har rätt att till landskapsregeringen översända en försändelse som avses i 3 mom. i stället för att själv förstöra den.

16 §. Postföretagens ansvar

Ett postföretag ansvarar för skada som avsändaren eller mottagaren åsamkas av att en försändelse försenas, förkommer eller skadas. Postföretaget är dock befriat från ansvar om det kan visa att skadan orsakats av en omständighet som företaget inte kunnat undvika och vars konsekvenser det inte har kunnat förhindra.

Om ett postföretag eller någon för vars handlande företaget bär ansvaret har orsakat i 1 mom. avsedd skada uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, kan det inte friskriva sig från ansvar med stöd av bestämmelserna i 1 mom.

Ett postföretags ansvar börjar när avsändaren avlämnat försändelsen på insamlingsstället eller på annat av postföretaget godkänt sätt överlämnat den till postföretaget. Ansvaret upphör när postföretaget på i denna lag förutsatt sätt eller på överenskommet sätt överlämnat försändelsen till mottagaren eller till dennes företrädare. Om postföretaget kräver kvittering på överlämtehandling som gäller försändelsen, har det rätt att på denna göra anteckning rörande mottagarens personbeteckning och den handling där personbeteckningen kontrollerats.

Ett avtalsvillkor som till nackdel för avsändaren eller mottagaren avviker från ansvarsbestämmelserna i denna lag är ogiltigt. Om postföretagets avtalspart inte är en i 1 kap. 4 § konsumentskyddslagen (FFS 38/1978) avsedd konsument är villkoret dock giltigt under förutsättning att det är skäligt med hänsyn till avtalspartens ställning, försändelsens exceptionella karaktär eller andra särskilda omständigheter.

Ett postföretag och den för vars handlande postföretaget bär ansvaret har rätt att åberopa de i 1 mom. nämnda ansvarsbefrielsegrunderna även i det fall ett ersättningsanspråk inte grundas på denna lag, om det hade varit möjligt att yrka ersättning med stöd av denna lag.

Bestämmelserna i denna lag om ett postföretags ersättningsansvar tillämpas endast om något annat inte följer av en internationell konvention som är bindande för landskapet.

17 §. Begränsning av ett postföretags ansvar

Till den som lidit skada av att en försändelse försenats skall i ersättning betalas ett belopp som motsvarar skadans storlek, dock högst

- 1) 50 euro för en vanlig brevårsändelse,
- 2) 85 euro för en rekommenderad eller med mottagningsbevis försedd brevårsändelse samt
- 3) 150 euro för andra brev, brevårsändelser eller postpaket.

Till den som lidit skada av att en försändelse skadats eller förkommit skall i ersättning betalas ett belopp som motsvarar skadans storlek, dock högst

- 1) 50 euro för en vanlig brevårsändelse,
- 2) det avtalade assuransvärdet för en assurerad försändelse,
- 3) 340 euro för andra brevårsändelser samt
- 4) 25 euro per kilo för postpaket.

Om ett postföretag eller någon för vars handlande företaget bär ansvaret har orsakat i 1 eller 2 mom. avsedd skada uppsåtligt eller av grov oaktsamhet, har det inte rätt att begränsa sitt ansvar med stöd av dessa lagrum.

Ett postföretag och den för vars handlande postföretaget bär ansvaret har rätt att åberopa de i 1 och 2 mom. nämnda ansvarsbegränsningarna även i det fall ett ersättningsanspråk inte grundas på denna lag, om det hade varit möjligt att yrka ersättning med stöd av denna lag.

Skadestånd som utdöms med stöd av denna lag kan jämkas enligt vad som kan anses skäligt, om den skadelidande har medverkat till skadan eller om andra omständigheter än den skadevällande handlingen har bidragit till skadans uppkomst.

De i 1 och 2 mom. angivna penningbeloppen kan justeras genom landskapsförordning i enlighet med förändringarna i penningvärdet.

18 §. Anmärkning och preskription

Vid äventyr att rätten till ersättning går förlorad skall en anmärkning om att en försändelse skadats framställas till det berörda postföretaget inom en skälig tid efter att mottagaren upptäckt skadan eller borde ha upptäckt den. Om mottagaren inte är en i 1 kap. 4 § konsumentskyddslagen avsedd konsument skall dock anmärkning om synlig skada framställas när försändelsen tas emot av mottagaren eller dennes företrädare.

Rätten till ersättning är förverkad, om yrkandet på ersättning inte framställts skriftligen till postföretaget inom ett år eller, om skadan har orsakats uppsåtligt eller av grov oaktsamhet, inom tre år

- 1) från tidpunkten då postföretagets ansvar enligt 16 § 3 mom. upphörde, om rätten till ersättning grundar sig på att försändelsen skadats eller försenats, och

- 2) från tidpunkten då postföretaget underrättade mottagaren om att försändelsen förkommit, om rätten till ersättning grundar sig på den omständigheten.

19 §. Leveransvillkor

Ett postföretag skall uppgöra leveransvillkor i skriftlig form. De skall finnas tillgängliga för användarna kostnadsfritt.

Av leveransvillkoren skall tydligt framgå

- 1) kundens och postföretagets rättigheter och skyldigheter,
- 2) vilka åtgärder kunden bör vidta när en försändelse försenats, skadats eller förkommit eller när kvalitetsnormerna för tjänsterna inte följts,
- 3) vilka rättsmedel som står till kundens förfogande, inbegripet möjligheten att i vissa fall begära myndighets avgörande av tvist,
- 4) avgifterna för de tjänster som tillhandahålls,
- 5) hur kunderna informeras om avgiftsändringar samt
- 6) grunderna för säkerheter och andra betalningsgarantier som eventuellt krävs av kunden.

I leveransvillkoren kan intas även andra än i 2 mom. angivna uppgifter rörande de tjänster som tillhandahålls, bl.a. uppgifter rörande olika slag av postårsändelser och beträffande de egenskaper dessa får ha samt egenskaper för och begränsningar gällande rekommenderade och assurerade årsändelser.

En utförlig och tydlig prislista över avgifterna för posttjänsterna skall kostnadsfritt finnas tillgänglig för kunderna. Om anbud eller avtal om posttjänster i enskilda fall lämnas eller ingås, skall de vara skriftliga eller tillgängliga i elektronisk form.

Innan ett postföretag tar i bruk sådana leveransvillkor som är avsedda att äga allmän giltighet, skall de tillställas landskapsregeringen för godkännande.

20 §. Offentliggörande av posttjänsters kvalitet

Varje postföretag skall årligen publicera uppgifter om tjänsternas kvalitet, varvid särskilt skall framgå antalet klagomål och hur dessa har behandlats.

21 §. Prissättning av posttjänster

De avgifter som den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster tar ut skall vara så rimliga att samtliga användare ges möjlighet att få tillgång till de tjänster som tillhandahålls. De skall dessutom vara tydliga och klara samt icke-diskriminerande.

Den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster skall ha en enhetlig taxa för brevårsändelser inom landskapet, såvitt gäller brevårsändelser som skall utdelas följande arbetsdag. Detta hindrar inte enskilda prisavtal med kunderna.

Avgifterna för posttjänsterna skall grunda sig på kostnaderna. Sker ändringar i prissättningen skall information om detta ges minst en månad innan ändringen träder i kraft.

22 §. Kostnadsredovisning

Den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster skall använda ett redovisningssystem av vilket framgår dels skäligheten av avgifterna för de olika tjänsterna, dels avgifternas förhållande till kostnaderna.

Den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster skall i sin interna redovisning hålla de tjänster som hör

till de samhällsomfattande tjänsterna åtskilda från övriga tjänster. Kostnaderna för de tjänster som hör till de samhällsomfattande tjänsterna skall uträknas per försändelseslag.

Den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster skall tillställa landskapsregeringen beskrivningar av sina redovisningssystem.

23 §. Samarbetsplikt

Ett postföretag är skyldigt att se till att en brevförändelse som inlämnats till det för förmedling vidarebefordras för att förmedlas av ett annat postföretag, om mottagarens adress inte finns inom dess verksamhetsområde.

Ett postföretag är skyldigt att se till att försändelser som lämnats till ett annat postföretag för befordran kan utdelas till en mottagare vars adress är belägen i postbox eller annan anordning som det förstnämnda postföretaget besitter.

Avtalsvillkoren i avtal mellan postföretag rörande i 1 och 2 mom. avsedda angelägenheter skall vara icke-diskriminerande och skäliga. Avtalen skall innehålla överlåtelsevillkor samt grunderna för prissättningen. Dessutom skall de kvalitetskrav som föreskrivs i denna lag följas.

I 3 mom. avsedda avtal skall utan dröjsmål tillställas landskapsregeringen för godkännande. Landskapsregeringen anses ha godkänt ett avtal om den inte meddelat något annat inom en månad efter tidpunkten för mottagandet av avtalet. Om landskapsregeringen anser att avtalet inte fyller de krav som uppställs i denna lag, skall den förelägga en rimlig tidsfrist inom vilket avtalet skall ändras. Innan landskapsregeringens godkännande lämnats får avtalet inte tillämpas.

24 §. Övriga skyldigheter

Ett postföretag skall säkerställa att postverksamheten fungerar så störningsfritt som möjligt även under undantagsförhållanden. I det syftet skall det utarbeta beredningsplaner och vidta andra lämpliga förberedande åtgärder. En behörig myndighet kan meddela anvisningar om förberedelser för undantagsförhållanden.

Den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster skall se till att i lag föreskrivna delgivningsförfaranden kan användas i hela landskapet. Den person som utför till ett delgivningsförfarande hörande uppgifter handlar under tjänstemannaansvar.

5 kap. Anordningar för insamling och utdelning

25 §. Placering av brevlådor

En kommun är skyldig att tillåta att brevlådor och andra anordningar för insamling eller utdelning av brev-försändelser placeras på i stadsplan eller i byggnadsplan anvisade allmänna områden, om de inte till rimliga kostnader kan placeras på något annat för postföretaget eller mottagaren lämpligt sätt. Anordningarna får dock inte placeras på ett sådant sätt att de medför onödig fara för trafiken eller innebär väsentlig olägenhet vid nyttjande av området i överensstämmelse med stads- eller byggnadsplanen.

Agaren till en tomt, en annan fastighet eller en byggnad är skyldig att tillåta att anordningar som avses i

1 mom. fästs på en vägg, en port eller vid ett staket under de förutsättningar som anges i 1 mom. Ytterligare skall beaktas att anordningarna inte får medföra oskälig olägenhet för fastighetens eller byggnadens ägare.

Anordningar som avses i 1 mom. får placeras på sådana sido-, skydds- och frisiktsområden som avses i 40 och 41 §§ landskapslagen (1957:23) om allmänna vägar i landskapet Åland, om placeringen av anordningarna inte medför onödig fara för trafiken eller väsentlig olägenhet för väghållningen.

26 §. Avgörande av tvist rörande placering av brevlådor

Om parterna inte kommer överens om placeringen av anordningar som avses i 25 § 2 mom., kan frågan hänkjutas till kommunens byggnadsnämnd för avgörande. Vid prövningen av ärendet skall byggnadsnämnden beakta dels hur platsen i fråga används i övrigt samt de krav en ändamålsenlig postverksamhet ställer, dels de anvisningar som landskapsregeringen lämnat med stöd av 12 § 3 mom.

Men och skada som orsakas av anordningar som avses i 25 § 2 mom. skall ersättas i enlighet med bestämmelserna i landskapslagen (1979:62) om expropriation av fast egendom och särskilda rättigheter. Om parterna avtalat om ersättningen, binder avtalet också en senare ägare till fastigheten eller byggnaden.

6 kap. Styring av och tillsyn över postverksamheten

27 §. Allmän styrning, utveckling och tillsyn

Den allmänna styrningen och utvecklandet av postverksamheten ankommer på landskapsregeringen.

Landskapsregeringen skall utöva tillsyn över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den efterföljs. Landskapsregeringen skall varje år publicera en berättelse över hur de kvalitetsnormer som anges i 5 § uppfyllts.

28 §. Tillsynsavgift för postverksamhet

Postföretagen skall betala en årlig tillsynsavgift till landskapsregeringen. Avgiften skall användas för bestridande av landskapsregeringens kostnader för handhavandet av de uppgifter som enligt denna lag ankommer på landskapsregeringen. Tillsynsavgiften utgör 2000 euro.

29 §. Rätt till information

Landskapsregeringen har, utan hinder av vad någon annanstans i lag bestäms om sekretess för handlingar, rätt att för handhavandet av de uppgifter som avses i denna lag av postföretagen få behövlig information om postföretagens ekonomi och deras verksamhet enligt denna lag.

7 kap. Uppgifter i anslutning till säkerställandet av postgången

30 §. Öppnande av försändelse

Landskapsregeringen har rätt att öppna ett slutet brev som tillställts landskapsregeringen med stöd av 14 § 1 mom., om det föreligger skäl att anta att försändelsen utgör fara för hälsa eller egendom.

Landskapsregeringen har rätt att öppna ett slutet brev som tillställts landskapsregeringen med stöd av 15 §

J 6 LL (2007:60) om posttjänster

1 mom., om detta är nödvändigt för att utröna i första hand vem som är mottagare, i andra hand vem som är avsändare.

Landskapsregeringen har rätt att öppna ett postpaket om

1) försändelsen är skadad och det är nödvändigt att öppna den för att skydda innehållet eller undersöka dess skick,

2) det finns skäl att anta att försändelsen kan utgöra fara för hälsa eller egendom eller

3) det är fråga om en försändelse som postföretaget varken har kunnat tillställa mottagaren eller returnera till avsändaren.

Den som vid landskapsregeringen handhar de uppgifter som avses i denna paragraf får öppna en postförsändelse endast i närvaro av ett vittne. Innehållet i en öppnad försändelse får inte granskas i större utsträckning än vad som är nödvändigt med hänsyn till orsaken till att det öppnas. På försändelsen skall antecknas att den öppnats, orsaken till öppnandet, tid och plats för öppnandet samt den bestämmelse som åtgärden grundar sig på. Anteckningen skall undertecknas av den som verkställt öppnandet. Dessutom skall det uppgöras ett protokoll beträffande öppnandet, vilket undertecknas av den som öppnat försändelsen och av vittnet.

31 §. Återsändande av en öppnad försändelse till ett postföretag

Om en öppnad försändelse innehåller uppgifter som gör det möjligt att fastställa vem som är mottagare eller avsändare, skall landskapsregeringen returnera försändelsen jämte anteckningarna om öppnandet till det berörda postföretaget. För säkerställande av brevhemligheten skall försändelsen slutas innan den returneras. Postföretaget skall också underrättas om i försändelsen påträffade adressuppgifter eller andra uppgifter med vilkas hjälp försändelsen kan vidarebefordras eller returneras.

Det åligger det i 1 mom. avsedda postföretaget att vidarebefordra försändelsen till mottagaren eller, om det endast varit möjligt att fastställa vem som är avsändare, returnera den till denne.

Postföretagen har rätt att ta ut en avgift för ny befordran av postpaket samt för försändelser som återställs enligt bestämmelserna om distansförsäljning i 6 kap. konsumentskyddslagen.

32 §. Förvaring och förstörande av öppnade försändelser

Om det i en öppnad försändelse inte finns uppgifter som gör det möjligt att fastställa vare sig vem som är mottagare eller avsändare, skall landskapsregeringen hålla försändelsen i förvar under sex månaders tid, räknat från dagen då försändelsen öppnades. Om det under denna tid inte varit möjligt att få fram uppgifter som gör det möjligt att befordra försändelsen till mottagaren eller returnera den till avsändaren, skall försändelsen förstöras på lämpligt sätt och såvitt möjligt med bevarande av brevhemligheten. Om försändelsen förutom eventuella personliga meddelanden innehåller något som äger ekonomiskt värde, skall meddelandena förstöras medan det övriga innehållet kan försäljas på lämpligt sätt.

Medel som influtit vid en försäljning som avses i 1 mom. tillfaller landskapet. Detsamma gäller pengar

och andra giltiga betalningsmedel som finns i en försändelse som avses i 1 mom.

En försändelse får förstöras innan den i 1 mom. nämnda fristen löpt till ända, om det är fråga om

1) en försändelse vars innehåll sannolikt har förstörts,

2) en försändelse vars innehåll kan orsaka fara för hälsa eller egendom eller

3) en försändelse som uppenbarligen inte är avsedd att vara personlig eller som det av något annat motsvarande skäl är uppenbart onödigt att förvara.

33 §. Hemlighållande av handlingar och tystnadsplikt

Postförsändelser och handlingar i dem vilka omhändreras av landskapsregeringen med stöd av bestämmelserna i detta kapitel skall hållas hemliga.

En anställd vid landskapsregeringen får inte till någon obehörig lämna upplysningar om postförsändelser eller deras innehåll, om han eller hon fått dessa vid utförande av uppgifter som avses i 30-32 §§.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. utgör inte hinder för att uppgifter ur protokoll rörande öppnande av postförsändelser delges ett postföretag, om detta är nödvändigt för att en försändelse skall kunna tillställas mottagaren eller avsändaren.

34 §. Tjänstemannaansvar

Bestämmelserna om tjänstemannaansvar, med undantag för reglerna om avsättning till följd av åsidosättande av tjänsteplikt, tillämpas också på en person som står i ett annat anställningsförhållande än tjänsteförhållande till landskapsregeringen då han eller hon utför uppgifter som avses i 33 §.

8 kap. Påföljder, tvångsmedel och ändringsökande

35 §. Återkallande av tillstånd

Tillstånd för postverksamhet kan återkallas av landskapsregeringen

1) om tillståndshavaren underlåter att inleda regelbunden verksamhet inom sex månader från dagen då tillståndsbeslutet vunnit laga kraft eller

2) om tillståndshavaren i väsentliga avseenden, eller trots varning bryter mot denna lag, mot föreskrifter som utfärdats med stöd av lagen eller mot tillståndsvillkor.

36 §. Varning och tvångsmedel

Om ett postföretag bryter mot denna lag, mot föreskrifter som utfärdats med stöd av lagen eller mot tillståndsvillkor, kan landskapsregeringen, om förseelsen inte är så allvarlig att tillståndet bör återkallas, ge postföretaget en varning samt, om det är motiverat, ålägga postföretaget att rätta felet eller försummelsen.

Beslut som avses i 1 mom. får förenas med vite eller äventyr att en försummad åtgärd utförs på det försumliga postföretagets bekostnad.

Kostnaden för en åtgärd som utförts på ett försumligt postföretags bekostnad betalas i förskott av landskapsregeringen och får hos det försumliga postföretaget drivas in utan dom eller beslut i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsköningsväg.

37 §. Olovlig postverksamhet; brott mot tystnadsplikt

Den som utövar postverksamhet utan att inneha i denna lag föreskrivet tillstånd skall för utövande av

olovlig postverksamhet dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Den som bryter mot i 13 § 2 mom. föreskriven tystnadsplikt skall för *brott mot tystnadsplikt* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

38 §. Avgörande av tvister

Den som är missnöjd med en utdelningsplan som avses i 12 § eller med postutdelningen kan söka ändring hos landskapsregeringen. Begäran om ändring skall lämnas till landskapsregeringen inom 60 dagar från dagen då ändringssökanden fick kännedom om de omständigheter som är i fråga. Ett postföretag skall på begäran informera en kund om möjligheten att ansöka hos landskapsregeringen om avgörande av en här avsedd tvist.

Landskapsregeringens beslutanderätt rörande tvister omfattar inte frågor som rör avtal mellan postföretag och kunder eller ett postföretags ersättningsansvar.

39 §. Sökande av ändring

Ändring i ett beslut som landskapsregeringen eller en kommunal byggnadsnämnd fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär på det sätt som särskilt är föreskrivet.

Om det allmänna intresset det kräver eller om beslutet till sin natur är sådant att det bör verkställas omedelbart, kan landskapsregeringen förordna att beslut som landskapsregeringen fattat med stöd av denna lag omedelbart skall verkställas och vara gällande under i beslutet föreskriven tid, om inte en besvärmyndighet förordnar annat.

9 kap. Särskilda bestämmelser

40 §. Adressregister

Ett postföretag har rätt att för utövande av postverksamheten föra ett adressregister över avsändare och mottagare av post. I registret antecknas namn- och adressuppgifter samt personbeteckning eller annan motsvarande identifieringskod.

Den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster har rätt att från befolkningsdatasystemet få personbeteckningar och ändringar av dem, uppgifter om födda och avlidna personer, uppgifter om modersmål samt uppgifter om adresser.

Uppgifterna i ett postföretags adressregister används för befordran av försändelser samt för att kontrollera och korrigera adresserna för de avsändare som slutit avtal om adress tjänster. Namn- och adressuppgifter i adressregistret kan lämnas ut när detta är förenligt med adressregistrets syfte. Personbeteckning eller annan motsvarande identifieringskod får inte lämnas ut. En registrerad person har rätt att förbjuda att hans eller hennes personuppgifter används för kontroll- och korrigeringstjänster som gäller adresser.

En uppgift i ett adressregister som är föråldrad skall utplånas senast sedan tio år förflutit från den dag när ett postföretag har fått kännedom om att uppgiften inte längre motsvarar gällande förhållanden.

41 §. Åtgärder med anledning av att postverksamhet upphör

Om ett postföretag upphör med sin verksamhet, skall företaget underrätta landskapsregeringen om saken senast tre månader innan verksamheten upphör.

Om ett postföretags tillstånd för postverksamhet återkallas, om tillståndet inte förnyas när det går ut eller om postföretaget av annan orsak upphör med sin verksamhet skall landskapsregeringen vid behov besluta om de åtgärder som skall vidtagas för att postverksamheten skall kunna upprätthållas.

Nås, i fall som avses i 2 mom., inte avtal om att anläggningstillgångar som behövs för bedrivande av postverksamhet överförs till ett annat postföretag, kan landskapsregeringen besluta om överförandet mot ersättning. I fråga om grunderna för och bestämmandet av ersättningen skall landskapslagen om expropriation av fast egendom och särskilda rättigheter tillämpas.

42 §. Frimärksutgivning m.m.

Landskapsregeringen kan på ansökan bevilja ett postföretag rätt att utge frimärken att användas som kvitto på betalning av befordran av en postförsändelse. I fråga om frimärken som är avsedda att användas i gränsöverskridande post skall landskapsregeringen vid sin tillståndsgivning beakta de bestämmelser som härvid gäller.

Ett beslut om rätt att utge frimärken kan begränsas i tiden och upphör senast att gälla när det ifrågavarande postföretagets tillstånd för bedrivande av postverksamhet upphör.

10 kap. Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

43 §. Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2007. Åtgärder för verkställighet av lagen får vidtas innan lagen träder i kraft.

44 §. Övergångsbestämmelser

Posten på Åland (Posten) har rätt att fortsätta sin verksamhet med stöd av tidigare gällande bestämmelser under sex månader räknat från den dag då lagen trädde i kraft. Om Posten därförinnan har ansökt om tillstånd till bedrivande av postverksamhet enligt denna lag, har Posten rätt att med stöd av tidigare gällande bestämmelser fortsätta sin verksamhet intill dess tillståndsansökan antingen bifallits eller avslagits genom beslut som vunnit laga kraft.

Bestämmelserna i 4 kap., 5 kap., 7 kap. samt 38-40 §§ skall tillämpas på Postens verksamhet från dagen då denna lag träder i kraft.

J 7 Landskapslag (2006:11) om arbetsförmedling av annan än landskapet

1 §. Allmänt

Om annan än landskapet avser att bedriva arbetsförmedling på Åland krävs tillstånd av landskapsregeringen enligt denna lag.

Denna lag gäller inte anskaffande av arbetsplats åt en enskild arbetstagare, inte heller förmedlande av arbetstagare åt en arbetsgivare, om detta sker endast tillfälligt och utan att vederlag uppstår i någon form.

J 8 LL (2007:98) om ... farliga kemikalier och explosiva varor

2 §. Ansökan

Ansökan om tillstånd för att bedriva arbetsförmedling prövas av landskapsregeringen. Tillstånd skall sökas skriftligen.

Den som ansöker om tillstånd skall i samband med ansökan lämna landskapsregeringen riktiga och tillräckliga uppgifter som landskapsregeringen behöver känna till för att avgöra ansökan.

3 §. Beviljande av tillstånd

Tillstånd att bedriva arbetsförmedling beviljas av landskapsregeringen för högst fem år i sänder. Tillståndet kan begränsas till att gälla arbetsförmedling inom en viss sektor av arbetslivet. I tillståndet skall anges de villkor på vilka arbetsförmedlingen får bedrivas.

Den som beviljas tillstånd att bedriva arbetsförmedling får inte ställa minderårig arbetskraft till förfogande för sådant arbete som är förbjudet enligt särskilda bestämmelser.

4 §. Särskilda villkor

En enskild person kan beviljas rätt att bedriva arbetsförmedling om denna

1) får utöva näring i landskapet enligt landskapslagen (1996:47) om rätt att utöva näring samt

2) har förutsättningar och egenskaper som garanterar en regelbunden och ändamålsenlig ledning av arbetsförmedlingen.

En juridisk person kan beviljas rätt att bedriva arbetsförmedling om denna

1) får utöva näring i landskapet och

2) har en ansvarig föreståndare som uppfyller de villkor som anges i 1 mom.

5 §. Avgifter

Den som beviljas tillstånd att bedriva arbetsförmedling får inte ta ut avgifter för arbetsförmedling av sjömän.

6 §. Inspektion

Landskapsregeringen har rätt att låta inspektera arbetsförmedlingsverksamhet för vilken tillstånd har beviljats. Landskapsregeringens inspektör skall beredas tillträde till de lokaler där verksamheten bedrivs och tillgång till de handlingar och räkenskaper som rör arbetsförmedlingen.

7 §. Återkallande av tillstånd

Landskapsregeringen kan återkalla tillstånd att bedriva arbetsförmedling, om den som beviljats tillståndet har överträtt lag eller i tillståndet föreskrivna villkor eller senare meddelade anvisningar eller om missbruk i dess arbetsförmedlingsverksamhet har yppats.

8 §. Straffbestämmelser

Den som uppstår i 5 § förbjuden avgift skall för *avgiftsbrott* dömas till böter.

Den som bedriver olovlig arbetsförmedling för egen eller någon annans ekonomiska vinning skall för *arbetsförmedlingsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år. På samma sätt skall den dömas som olovligen förmedlar eller offentlig tillkännager att han förmedlar arbetstagare till annat land eller utländska arbetstagare till landskapet.

Den som på annat sätt bedriver i denna lag avsedd verksamhet utan tillstånd skall för *arbetsförmedlingsförseelse* dömas till böter.

9 §. Besvär

Besvär över lagligheten av landskapsregeringens beslut får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen.

10 §. Ikraftträdande

Denna lag träder ikraft den 1 mars 2006.

Den som med stöd av 2 § i landskapslagen (1960:23) om arbetsförmedling beviljats tillstånd att bedriva arbetsförmedling kan fortsätta sin verksamhet enligt denna lag i enlighet med givna villkor.

J 8 Landskapslag (2007:98) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor

1 §. För att upprätthålla allmän säkerhet och förebygga och avvärja skador på person, miljö och egendom skall lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (FFS 390/2005), nedan kallad kemikaliesäkerhetslagen, tillämpas i landskapet Åland med de undantag som följer av denna lag.

Ändringar av kemikaliesäkerhetslagen skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

Anvisningar, anteckningar eller annan information som enligt de i 1 mom. och 8 § avsedda författningarna skall finnas på kemikalier och explosiva varor skall i landskapet vara avfattade åtminstone på svenska, om inte landskapsregeringen av särskilda skäl beviljar undantag från kravet.

2 §. De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 8 §§ ankommer på statens myndigheter skall i landskapet skötas av landskapsregeringen till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet.

3 §. Landskapsregeringen övervakar att bestämmelserna i de författningar som avses i 1 och 8 §§ följs. För övervakningen kan landskapsregeringen anlita riksmyndigheter.

Om den övervakning som avser arbetarskyddet finns särskilda bestämmelser.

Se arbetarskyddslag (FFS 738/2002).

4 §. Hänvisas i kemikaliesäkerhetslagen till andra bestämmelser i rikslagstiftningen skall hänvisningarna avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

5 §. Bestämmelserna i 132 § kemikaliesäkerhetslagen skall inte tillämpas i landskapet.

6 §. Den som äger eller innehar en oljecistern av en i landskapsförordning angiven konstruktion och minimistorlek skall se till att cisternen besiktigas regelbundet under förutsättning att cisternen alltjämt är i bruk. Om det vid besiktningstillfället kan konstateras att cisternen är i ett sådant skick att risk för oljeskador föreligger skall cisternen repareras eller tas ur bruk. En cistern

som orsakar omedelbar fara skall genast tas ur bruk.

Bestämmelserna i 55 § kemikaliesäkerhetslagen skall även tillämpas vid besiktning av oljecisterner belägna ovan jord.

7 §. Utöver straffbestämmelserna i 125 § kemikaliesäkerhetslagen skall bestämmelserna i 44 kap. 11 § strafflagen (FFS 39/1889) om straff för brott mot bestämmelserna om explosiva varor tillämpas i landskapet.

Även bestämmelserna i 44 kap. 12 § i strafflagen om straff för ovarsam hantering av en farlig kemikalie eller explosiv vara eller en sådan produkt som avses i 5 kap. kemikaliesäkerhetslagen skall tillämpas i landskapet.

På brott mot bestämmelserna om explosiva varor och på ovarsam hantering tillämpas vad som bestäms om juridiska personers straffansvar i 9 kap. strafflagen (FFS 39/1889). (2011/44)

8 §. Landskapsregeringen kan inom landskapets behörighet genom landskapsförordning besluta att författningar som utfärdats med stöd av kemikaliesäkerhetslagen skall tillämpas i landskapet Åland oförändrade eller med de ändringar landskapsregeringen föreskriver.

Landskapsregeringen kan, inom landskapets behörighet, i landskapsförordning besluta om genomförandet i landskapet av EG:s direktiv rörande angelägenheter som avses i denna lag.

Se LF (2007:99) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om kemikalier och säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor och LF (2013:107) om externa räddningsplaner.

9 §. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1971:12) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om explosionsfarliga ämnen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

J 9 Landskapsförordning (2007:99) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om kemikalier och säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor

1 §. Upphävd (2012:44).

Se LF (2012:44) om tillämpning på Åland av riksförfattningar om kemikalier.

2 §. (2016/7) *Bestämmelser om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor*

Följande riksförfattningar om explosionsfarliga ämnen ska tillämpas i landskapet:

1) förordning om användning av väte eller annan brännbar gas som påfyllningsgas för ballonger (FFS 109/1973).

2) förordning om tändvätskor för grillkol (FFS 947/1973).

3) handels- och industriministeriets beslut om periodisk besiktning av underjordiska oljecisterner (FFS 344/1983).

4) 5 och 6 kapitlen i handels- och industriministeriets beslut om brännbara vätskor (FFS 313/1985).

5) handels- och industriministeriets beslut om oljeeldningsaggregat (FFS 314/1985).

6) aerosolförordning (FFS 1433/1993).

7) gasanordningsförordning (FFS 1434/1993).

8) förordning om verifiering av explosiva varors överensstämmelse med kraven (FFS 1384/1994).

9) förordning om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för explosionsfarliga luftblandningar (FFS 917/1996).

10) handels- och industriministeriets beslut om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för explosionsfarliga luftblandningar (FFS 918/1996).

11) statsrådets förordning om förebyggande av fara som explosiv atmosfär orsakar arbetstagare (FFS 576/2003).

12) statsrådets förordning om säkerhet vid hantering av naturgas (FFS 551/2009).

13) statsrådets förordning om verifiering av pyrotekniska artiklars överensstämmelse med kraven (FFS 1102/2009).

14) statsrådets förordning om säkerhetskraven vid industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (FFS 856/2012).

15) statsrådets förordning om säkerhetskraven för flytgasanläggningar (FFS 858/2012).

16) statsrådets förordning om övervakning av hanteringen och upplagringen av farliga kemikalier (FFS 685/2015).

17) statsrådets förordning om övervakning av tillverkningen och upplagringen av explosiva varor (FFS 819/2015).

18) statsrådets förordning om säkerhetskraven vid tillverkning, hantering och upplagring av explosiva varor (FFS 1101/2015).

3 §. (2016/7) *Bestämmelser som rör både kemikalier och säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor*

Följande riksförfattningar om explosionsfarliga ämnen och kemikalier ska tillämpas i landskapet:

1) handels- och industriministeriets beslut om hantering och upplagring av farliga kemikalier på distributionsstation (FFS 415/1998).

2) 8 kapitlet i förordning om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (FFS 59/1999).

3) handels- och industriministeriets beslut om hantering och upplagring av bensen (FFS 181/2000).

4 §. *Undantag från bestämmelser i de riksförfattningar som anges i 1, 2 och 3 §§*

Handels- och industriministeriets beslut om periodisk besiktning av underjordiska oljecisterner (FFS 344/1983), nedan kallat besiktningensbeslutet, ska även tillämpas på cisterner ovan jord vilkas volym överstiger 2 m³ dock så att sådana cisterner ska besiktas första gången innan 25 år förflutit från den tidpunkt cisternen tagits i bruk första gången. Cisterner ovan jord som vid besiktning konstaterats vara oskadade ska besiktas på nytt senast 10 år efter besiktningstillfället.

Om en metallisk cistern inte kan besiktas inifrån såsom anges i besiktningensbeslutet ska den utsättas för ett sådant tryckprov som avses i beslutets 7 § och besiktas

J 10 LL (1995:92) om tillämpning ... av alkohollagen

visuellt på det sätt som är möjligt. Om läckage inte konstateras vid tryckprovet och betydande skador i övrigt inte kan konstateras på cisternen ska den besiktas på nytt senast 5 år efter besiktningstillfället. Beslutet ska inte tillämpas på dubbelmantlade oljecisterner och med dem jämförbara oljecisterner med läckagevarningssystem.

3 mom. upphävt (2016/7).

Förordningen om verifiering av explosiva varors överensstämmelse med kraven (FFS 1384/1994) ska tillämpas så att av vederbörande riksmyndighet utförd godkännande av explosiv vara och verifiering av explosiva varors överensstämmelse med uppställda krav ska vara gällande också i landskapet.

Förordningen om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för explosionsfarliga luftblandningar (FFS 917/1996) ska tillämpas så att av vederbörande riksmyndighet utförd godkännande av utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för explosionsfarliga luftblandningar och verifiering av utrustnings och säkerhetssystemens överensstämmelse med uppställda krav ska vara gällande också i landskapet.

6 mom. upphävt (2012/45).

Handels- och industriministeriets beslut om hantering och upplagring av farliga kemikalier på distributionsstation (FFS 415/1998) ska i landskapet tillämpas även på distributionsenheter i enskilt bruk där cisternas totala volym är 3 m³ eller mer.

Se LF (2012:45) om tillämpning på Åland av riksförfattningar om begränsning av användning av PCB och PCT.

5 §. Särskilda bestämmelser

Ändringar av de riksförfattningar som anges i 1-3 §§ ska tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

Hänvisningar till bestämmelser i rikslagstiftningen i ovannämnda författningar ska avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

6 §. Ikraftträdelsebestämmelser

Denna förordning träder ikraft den 1 januari 2008.

Genom denna förordning upphävs landskapsförordningen (2004:14) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om explosionsfarliga ämnen och kemikalier.

7 §. Övergångsbestämmelser

Cisterner, belägna ovan jord, som har tagits i bruk före den 1 januari 1986 ska besiktas före den 1 januari 2011. Detsamma gäller för cisterner, belägna ovan jord, för vilka det inte kan fastställas när de tagits i bruk men det med fog kan antas att de tagits i bruk före den 1 januari 1986.

J 10 Landskapslag (1995:92) om tillämpning på Åland av alkohollagen (2013/58)

1 §. (2013/58) Syfte och tillämpningsområde

I syfte att genom styrning av alkoholkonsumtionen förebygga de samhälleliga, sociala och medicinska skadeverkningarna av alkoholdrycker ska inom landskapets behörighet alkohollagen (FFS 1143/1994) tillämpas

på Åland, till den del den innehåller bestämmelser om tillstånd till servering av alkoholdrycker, med de avvikelser som följer av denna lag.

De i 1 mom. avsedda bestämmelserna i alkohollagen ska tillämpas på Åland sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i bestämmelserna ifråga ska ändringarna gälla på Åland från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser ska dock inte tillämpas på Åland.

2 §. Tillämpningen av hänvisningar

Hänvisas i de författningar som anges i 1 § till bestämmelser i rikslagstiftningen som äger motsvarighet i landskapslagstiftningen skall hänvisningarna anses avse de bestämmelser i landskapslagstiftningen som sålunda är i fråga.

3 §. Myndigheter

Beviljandet av serveringstillstånd, övervakningen av serveringen av alkoholdrycker samt övriga förvaltningsuppgifter som enligt alkohollagen ankommer på statens myndigheter ska på Åland handhas av Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet om dessa uppgifter enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet. (2013/58)

Polisen övervakar den allmänna ordningen på ställen där alkoholdrycker serveras.

3a §. (2007/86) Tillräcklig yrkesskicklighet för servering av svaga alkoholdrycker

Med avvikelse från bestämmelserna i 21 b § i alkohollagen kan, i fråga om ett serveringsställe där det endast serveras alkoholdrycker som innehåller högst 22 volymprocent etylalkohol, tillräcklig yrkesskicklighet för den ansvarige föreståndaren och dennes ställföreträdare även konstateras genom ett av en restaurangläroanstalt utfärdat intyg över förtrogenhet med bestämmelserna om servering av alkoholdrycker.

Av ett intyg som avses i 1 mom. skall det framgå att ett prov har avlagts som visar att personen i fråga är förtrogen med bestämmelserna om

- 1) förutsättningarna för beviljande av serveringstillstånd,
- 2) förbud mot servering till minderåriga och berusade,
- 3) ordningen på serveringsställen, serveringsområden, serveringstider, reklam begränsningar och andra särskilda förpliktelser som gäller servering,
- 4) ansvariga föreståndarens och den övriga personalens uppgifter och egentillsyn samt
- 5) myndighetstillsyn och sanktioner.

3b §. (2007/86) Personlig närvaro på serveringsstället

Den ansvarige föreståndarens och dennes ställföreträdarens skyldighet att se till att denna lag iakttas kan fullgöras även utan personlig närvaro på serveringsstället om

- 1) den totala serveringen av alkoholhaltiga drycker omräknat i ren etylalkohol inte överstiger 50 liter per år, dock så att den totala serveringen under en enskild månad inte får överstiga 8 liter,
- 2) det närvar en person som fyllt 20 år, som är an-

ställd vid servicestället och som har utsetts av den ansvarige föreståndaren att handha den direkta övervakningen och

3) den ansvarige föreståndaren eller dennes ställföreträdare kan kallas till och inställa sig på serveringsstället inom sextio minuter.

4 §. (2007/127) *Ändringsökande*

I beslut som Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet fattat med stöd av denna lag får ändring sökas, om besvär förbud inte gäller i enlighet med 52 § alkohollagen, genom besvär hos Ålands förvaltningsdomstol.

Utän hinder av att ändring har sökts skall miljö- och hälsoskyddsmyndighetens beslut iakttas, om besvärmyndigheten inte beslutar något annat.

5 §. *Straffbestämmelser*

Den som utan serveringstillstånd serverar alkoholdrycker samt den som innehar serveringstillstånd eller den som är anställd på ett serveringsställe och överlåter för servering erhållen alkoholdryck att bortföras från serveringsstället eller som på serveringsstället eller i anslutning till det serverar annan än lagligen till detta levererad alkoholdryck skall för *olovlig servering av alkoholdryck* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Den som innehar serveringstillstånd eller den som är anställd på ett serveringsställe och som på något annat sätt än vad som anges i 1 mom. bryter mot bestämmelserna i alkohollagen eller med stöd av den utfärdade bestämmelser i fråga om serveringsförbud, om serveringstider, om serveringsmängder eller om betalnings sättet och skyldigheten att ge räkning vid serveringen ska för *alkoholförseelse* dömas till böter. (2013/58)

5a §. (2013/58) *Landskapsförordning*

Landskapsregeringen kan inom landskapets behörighet genom landskapsförordning besluta att författningar som utfärdats med stöd av alkohollagen ska tillämpas på Åland oförändrade eller med de ändringar landskapsregeringen föreskriver till den del författningarna innehåller bestämmelser om tillstånd till servering av alkoholdrycker.

Se LF (2013:59) om tillämpning på Åland av riksförfattningar om alkohol.

6 §. *Ikraftträdelsebestämmelser*

Denna lag träder i kraft den 1 december 1995.

Genom denna lag upphävs, såvitt gäller giltigheten i landskapet Åland, alkohollagen (FFS 459/1968) jämte ändringar som tillkommit före den 1 januari 1993 (den äldre lagen).

7 §. *Övergångsbestämmelser*

Av kommunfullmäktige med stöd av den äldre lagen givet samtycke till utskänkning av alkoholdrycker förblir i kraft.

Den rättighet, det tillstånd samt det samtycke som utfärdats på basis av den äldre lagen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den förblir i kraft under den tid som nämnts i beslutet i fråga. Genom denna lag upphävs dock de föreskrifter och allmänna tillståndsvillkor som utfärdats med stöd av den äldre lagen och som anknyter till sådana rättigheter, tillstånd eller samtycken och på dessa tillämpas denna lag och villkor som

utfärdats med stöd av denna lag. De specialvillkor som anknyter till rättighet, tillstånd och samtycke och som utfärdats med stöd av den äldre lagen förblir i kraft till den del som de inte står i strid med denna lag.

Ett ärende som är anhängigt då denna lag träder i kraft behandlas och avgörs enligt denna lag.

J 11 Landskapsförordning (2013:59) om tillämpning på Åland av riksförfattningar om alkohol

1 §. *Syfte och tillämpningsområde*

I syfte att genom styrning av alkoholkonsumtionen förebygga de samhälleliga, sociala och medicinska skadeverkningarna av alkoholdrycker ska inom landskapets behörighet och med de avvikelser som följer av denna förordning, förordningen om alkoholdrycker och sprit (FFS 1344/1994) samt förordningen om försäljning av alkoholdrycker och övervakning av försäljningen i färdmedel som trafikerar mellan Finland och utlandet (FFS 1346/1994) tillämpas på Åland, till den del de innehåller bestämmelser om tillstånd till servering av alkoholdrycker.

De i 1 mom. avsedda bestämmelserna i förordningen om alkoholdrycker och sprit samt i förordningen om försäljning av alkoholdrycker och övervakning av försäljningen i färdmedel som trafikerar mellan Finland och utlandet ska tillämpas på Åland sådana de lyder när denna förordning träder i kraft. Sker därefter ändringar i bestämmelserna i fråga ska ändringarna gälla på Åland från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna förordning föreskrivits avvikelser ska dock inte tillämpas på Åland.

2 §. *Tillämpningen av hänvisningar*

Hänvisas i de riksförfattningar som anges i 1 § till bestämmelser i rikslagstiftningen som äger motsvarighet i landskapslagstiftningen ska hänvisningarna anses avse de motsvarande bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

3 §. *Myndigheter*

Beviljandet av serveringstillstånd, övervakningen av serveringen av alkoholdrycker samt övriga förvaltningsuppgifter som enligt de i 1 § angivna riksförfattningarna ankommer på statens myndigheter ska på Åland handhas av Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet om dessa uppgifter enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet.

J 12 Landskapslag (2007:96) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om gödsel-fabrikat

1 §. *Tillämpningsområde*

Lagen om gödsel-fabrikat (FFS 539/2006), nedan kallad gödsel-fabrikatslagen, tillämpas i landskapet med de avvikelser som följer av denna lag. Gödsel-fabrikatslagen skall tillämpas i landskapet sådan den lyder när denna lag träder i kraft. Ändringar i gödsel-fabri-

J 12 LL (2007:96) om tillämpning av lagen om gödsel-fabrikat

katslagen skall tillämpas i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

Hänvisas i gödsel-fabrikatslagen till bestämmelser i rikslagsstiftningen vilka äger motsvarighet i landskaps-lagsstiftningen skall hänvisningarna anses avse bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

2 §. Bestämmelser som inte skall tillämpas

I landskapet tillämpas inte bestämmelserna i gödsel-fabrikatslagens

- a) 18 § om auktoriserade inspektörer samt
- b) 39 § om arvoden och kostnadsersättningar.

Om allmänna handlingars offentlighet och om tyst-nadsplikt för landskapstjänstemän stadgas särskilt.

3 §. Förvaltningsuppgifter

De förvaltningsuppgifter som enligt gödsel-fabrikatslagen ankommer på riksmyndighet skall i landska-pet skötas av landskapsregeringen om dessa uppgifter enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet.

4 §. Fastställande av typbeteckningar och handelsnamn

Den som enligt 6 och 7 §§ gödsel-fabrikatslagen inför gödsel-fabrikat till landskapet eller släpper ut eller till-verkar sådant för utsläppande på marknaden skall innan preparatet marknadsförs sända uppgift om typbeteck-ningen och handelsnamnet till landskapsregeringen för fastställelse av dem.

5 §. Märkning

Om enligt 8 § gödsel-fabrikatslagen eller enligt be-stämmelser som utfärdats med stöd av denna lag upp-gifter lämnas skriftligen av den som inför till landska-pet, marknadsför, tillverkar för marknadsföring eller överlåter sådana gödsel-fabrikat som avses i gödsel-fabrikatslagen i varudeklaration eller på annat sätt, skall uppgifterna vara avfattade på svenska.

6 §. Straffbestämmelser

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) tillverkar, tekniskt bearbetar, släpper ut på mark-naden, använder, inför till landskapet eller exporterar gödsel-fabrikat eller råvaror som inte uppfyller de krav eller särskilda krav i 5–8 §§ gödsel-fabrikatslagen el-ler i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av denna lag och som avser de krav som regleras i nämnda paragrafer, vilka ställs på gödsel-fabrikat, råva-ror till dem eller förpackandet eller märkningen av dem,

2) bryter mot en tillfällig begränsning som utfärdats med stöd av 9 § gödsel-fabrikatslagen,

3) försummar den anmälningsskyldighet som fö-reskrivs i 11 § gödsel-fabrikatslagen eller försummar skyldigheten enligt 12 § gödsel-fabrikatslagen att föra register,

4) försummar att ansöka om godkännande av en an-läggning enligt 14 § gödsel-fabrikatslagen,

5) bryter mot ett förordnande som utfärdats med stöd av 32 § gödsel-fabrikatslagen eller ett förbud som utfär-dats med stöd av 33 § gödsel-fabrikatslagen eller

6) bryter mot ett förordnande om förstörande och utförelse som utfärdats med stöd av 35 § gödsel-fabri-katslagen

skall för *förseelse mot landskapslagen om tillämp-ning i landskapet Åland av gödsel-fabrikatslagen* dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen före-skrivs i någon annan lag.

Den som uppsåtligen eller av grov vårdslöshet för-summar att i varudeklaration eller på annat sätt lämna sådana skriftliga uppgifter på svenska språket som en-ligt gödsel-fabrikatslagen eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag skall lämnas köparen och mottagaren, skall för *förseelse mot språkbestäm-melse* dömas till böter.

Landskapsregeringen anmäler förseelser enligt pa-ragrafen till åtalsprövning. Anmälan behöver inte gö-ras, om förseelsen som helhet betraktad kan anses vara uppenbart ringa. I sådana fall kan landskapsregeringen tilldela den verksamhetsutövare som gjort sig skyldig till förseelsen en skriftlig anmärkning med uppmaning att korrigera felen.

7 §. Landskapsförordning

Landskapsregeringen kan inom landskapets behörig-hetsområde i landskapsförordning besluta att bestäm-melser som utfärdats med stöd av gödsel-fabrikatslagen skall tillämpas i landskapet antingen oförändrade eller med de ändringar landskapsregeringen föreskriver.

8 §. Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 december 2007.

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1993:106) om tillämpning i landskapet Åland av göd-selmedelslagen.

Ålands landskapsstyrelsens beslut (1996:82) om till-lämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om gödselmedel som utfärdats med stöd av den upphävda landskapslagen förblir, till den del det inte står i strid med denna lag, i kraft tills något annat föreskrivs.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

9 §. Övergångsbestämmelser

En verksamhetsutövare, som är anmälningsskyldig med stöd av 11 § 1 mom. gödsel-fabrikatslagen och som bedriver verksamhet som avses i lagen redan när denna lag träder i kraft, skall till landskapsregeringen göra an-mälan enligt 11 § 1 mom. inom sex månader efter denna lags ikraftträdande.

Ett godkännande av landskapsregeringen som mot-svarar ett godkännande enligt 14 § gödsel-fabrikatsla-gen och som med stöd av den biproduktförordning till vilken gödsel-fabrikatslagen hänvisar har beviljats en anläggning före denna lags ikraftträdande förblir i kraft. Andra anläggningar som avses i 14 § gödsel-fabri-katslagen och som bedriver verksamhet enligt 14 § vid denna lags ikraftträdande skall ansöka om godkännande hos landskapsregeringen inom 24 månader efter denna lags ikraftträdande. Landskapsregeringen skall behand-la dessa ansökningar inom fyra månader efter den sista inlämningsdagen för ansökningarna.

J 13 Ålands landskapsregerings beslut (1996:82) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om gödsselfabrikat (2011/116)

1 §. (2011/116) *Beslutets tillämpningsområde*

Med de avvikelser som anges i detta beslut och som följer av landskapslagen (2007:96) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om gödsselfabrikat ska följande författningar tillämpas i landskapet Åland:

1) (2013/17) jord- och skogsbruksministeriets förordning om utövande och tillsyn av verksamhet gällande gödsselfabrikat (JSMf 11/2012).

2) jord- och skogsbruksministeriets förordning om gödsselfabrikat (JSMf 24/2011).

2 §. *Allmänna bestämmelser*

Författningarna som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet sådana de lyder vid detta besluts ikraftträdande. Sker därefter ändringar i författningarna skall de ändrade bestämmelserna tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

Utan hinder av det föregående skall ändringarna av författningarna inte gälla i landskapet innan ändringarna publicerats på svenska språket.

Hänvisas i de i 1 § nämnda författningarna till de bestämmelser i rikslagstiftningarna vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen, skall hänvisningarna anses avse bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

2a §. (2013/17) *Bestämmelser som inte ska tillämpas*

Bestämmelserna i 12 § 1 mom. i jord- och skogsbruksministeriets förordning JSMf 11/2012 ska inte tillämpas i landskapet.

3 §. *Förvaltningsuppgifter*

De förvaltningsuppgifter som enligt i 1 § angivna författningarna ankommer på riket skall i landskapet handhas av landskapsregeringen, såvitt fråga om är om uppgifter som faller inom landskapets behörighetsområde.

4 §. *Ikraftträdande*

Detta beslut träder omedelbart i kraft.

J 14 Landskapslag (2010:83) om tillämpning i landskapet Åland av foderlagen

1 §. *Lagens tillämpningsområde*

Inom landskapets behörighet och med de avvikelser som följer av denna lag ska foderlagen (FFS 86/2008) tillämpas i landskapet Åland.

Ändringar i foderlagen ska gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket, om inte annat följer av denna lag.

Bestämmelser i foderlagen som rör utrikeshandel innefattas inte i tillämpningsområdet för denna lag. Om detta gäller vad som föreskrivs i rikslagstiftningen.

2 §. *Förvaltningsuppgifter*

De förvaltningsuppgifter som enligt foderlagen ankommer på riksmyndigheterna ska i landskapet skötas av landskapsregeringen eller någon annan i landskaps-

lag bestämd myndighet, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet.

3 §. *Hänvisningar*

Inom landskapets behörighet ska hänvisningen till 1) personuppgiftslagen (FFS 523/1999) i 37 § 5 mom. foderlagen avse landskapslagen (2007:88) om behandling av personuppgifter inom landskaps- och kommunalförvaltningen,

2) lagen om försöksdjursverksamhet (FFS 62/2006) i 2 § 2 mom. foderlagen avse djurskyddslagen (1998:95) för landskapet Åland,

3) förvaltningslagen (FFS 434/2003) i 24 § 2 mom. foderlagen avse förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland,

4) lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (FFS 621/1999) i 24 § 2 mom., 35 § 1 mom. och 37 § 5 mom. foderlagen avse landskapslagen (1977:72) om allmänna handlingars offentlighet samt

5) viteslagen (FFS 1113/1990) i 45 § 2 mom. foderlagen avse landskapslagen (2008:10) om tillämpning i landskapet Åland av viteslagen.

Det finns inte längre någon hänvisning till L om försöksdjursverksamhet (FFS 62/2006) i 2 § foderlagen.

4 §. *Språkkrav*

Anvisningar, anteckningar och annan information som enligt foderlagen ska finnas på eller i anslutning till foder som säljs eller används i landskapet ska åtminstone vara avfattade på svenska.

När auktoriserade inspektörer utför uppgifter enligt 24 § foderlagen ska språkstadgandena i självstyrelselagen för Åland tillämpas.

5 §. *Tillsynsregister*

Landskapsregeringen ska föra ett motsvarande tillsynsregister som livsmedelsverket för enligt 36 § foderlagen med uppgifter om anmälningsskyldiga foderföretagare och godkända laboratorier i landskapet.

Endast sådana anmälningsskyldiga foderföretagare och godkända laboratorier som registrerats i det av landskapsregeringen förda registret får bedriva verksamhet i landskapet.

6 §. *Skyldigheten att lämna uppgifter och göra anmälningar*

Uppgifter och anmälningar som enligt foderlagen ska lämnas till rikets myndigheter ska i landskapet lämnas till landskapsregeringen.

Vad som i 34 § 3 mom. föreskrivs om rikets myndigheter ska i landskapet avse landskapsregeringen.

7 §. *Avgifter*

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 49 § foderlagen ska avgifter tas ut till landskapet för de prestationer som landskapsregeringen utför enligt denna lag i enlighet med landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet.

8 §. *Arvoden och kostnadsersättningar*

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 50 § foderlagen betalar landskapsregeringen arvoden och kostnadsersättningar för inspektioner och provtagningar enligt denna lag till de inspektörer som auktoriserats av landskapsregeringen.

J 15 LF (2013:38) om foder

9 §. Rättelseyrkande

En sakägare som är missnöjd med ett beslut som landskapsregeringen har fattat med stöd av denna lag kan inom 21 dagar, räknat från beslutsdagen, skriftligen begära rättelse hos landskapsregeringen. Ett rättelseyrkande ska behandlas utan dröjsmål.

10 §. Besvärshöjningsbestämmelser

Besvär över lagligheten av ett beslut som landskapsregeringen fattat enligt denna lag med anledning av ett rättelseyrkande får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen.

11 §. Landskapsförordning

Landskapsregeringen kan inom landskapets behörighet genom landskapsförordning besluta att författningar som utfärdats med stöd av foderlagen ska tillämpas i landskapet Åland oförändrade eller med de ändringar landskapsregeringen föreskriver.

Se LF (2013:38) om tillämpning på Åland av vissa riksförfattningar om foder.

12 §. Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 december 2010.

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1999:18) om tillämpning i landskapet Åland av foderlagen, nedan den gamla lagen, jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

13 §. Övergångsbestämmelser

Foderföretagare som godkänts eller anmälts med stöd av den gamla lagen eller lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (FFS 557/2005) innan denna lag träder i kraft får utan särskilt godkännande eller separat anmälan fortsätta sin verksamhet.

På sådana anmälningar och ansökningar om godkännande som gäller foderföretagare och som är anhängiga innan denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

J 15 Landskapsförordning (2013:38) om tillämpning på Åland av vissa riksförfattningar om foder

1 §. Förordningens tillämpningsområde

Inom landskapets behörighet och med de avvikelser som anges i denna förordning ska följande riksförfattningar tillämpas på Åland:

1) jord- och skogsbruksministeriets förordning om genomförande av offentlig kontroll av foder (JSMf 11/2009), nedan kallad foderkontrollförordningen,

2) jord- och skogsbruksministeriets förordning om användning av mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk vid utfodringen av djur som används i livsmedelsproduktionen (JSMf 665/2010),

3) jord- och skogsbruksministeriets förordning om foder för särskilda näringsbehov (JSMf 4/2011) samt

4) jord- och skogsbruksministeriets förordning om bedrivande av verksamhet inom foderbranschen (JSMf 548/2012), nedan kallad foderbranschförordningen.

De i 1 mom. angivna riksförfattningarna ska tillämpas

sådana de lyder när denna förordning träder i kraft. Sker därefter ändringar i författningarna och gäller ändringarna sådant som hör till landskapets behörighet, ska de ändrade bestämmelserna tillämpas på Åland från den tidpunkt de träder i kraft i riket. Ändringarna ska dock inte tillämpas innan de publicerats på svenska.

2 §. Förvaltningsavgifter

De förvaltningsavgifter, som enligt de i 1 § 1 mom. angivna riksförfattningarna ska skötas av riksmyndigheterna, ska på Åland skötas av landskapsregeringen, såvitt det är fråga om avgifter som faller inom landskapets behörighetsområde.

3 §. Hänvisningar

Hänvisningar i de i 1 § 1 mom. angivna riksförfattningarna till bestämmelser i rikslagstiftningen vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen, ska på Åland avse hänvisningar till de ifrågavarande bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

4 §. Särskilda bestämmelser

Om de i 6 § i foderkontrollförordningen angivna omständigheterna beträffande fodrets beskaffenhet föreligger, är landskapsregeringen skyldig att omgående informera Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet om dessa omständigheter.

Bestämmelserna i 5 § 1 mom. i foderbranschförordningen ska inte tillämpas på Åland.

Landskapsregeringen ska för allmänheten, på elektronisk väg, tillhandahålla en förteckning över sådana registrerade foderföretagare, som avses i 8 § 1 mom. i foderbranschförordningen.

En sådan förhandsanmälan om införsel av foder, som avses i 9 § 3 mom. i foderbranschförordningen, ska lämnas till landskapsregeringen senast 24 timmar innan foderpartiet ankommer till Åland. Dock krävs inte någon sådan anmälan om foderpartiet ankommer till Åland från riket och förhandsanmälan gjorts innan foderpartiet ankommit till riket.

5 §. Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2013.

Genom denna förordning upphävs landskapsförordningen (2010:84) om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar om foder.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

J 16 Landskapslag (2013:97) om tillämpning på Åland av lagen om plantmaterial

1 §. Lagens tillämpningsområde

Inom landskapets behörighet och med de avvikelser som följer av denna lag ska lagen om plantmaterial (FFS 1205/1994) tillämpas på Åland.

Ändringar i lagen om plantmaterial som hör till landskapets behörighet ska gälla på Åland från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket, om inte annat följer av denna lag.

2 §. Förvaltningsavgifter

De förvaltningsavgifter som enligt lagen om plantmaterial ankommer på riksmyndigheterna ska på Åland

skötas av landskapsregeringen eller någon annan i landskapslag bestämd myndighet, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

3 §. Hänvisningar

Inom landskapets behörighet ska hänvisningen till 1) personuppgiftslagen (FFS 523/1999) i 3a § 3 mom. lagen om plantmaterial avse landskapslagen (2007:88) om behandling av personuppgifter inom landskaps- och kommunalförvaltningen,

2) lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (FFS 621/1999) i 3a § 3 mom. och 9 § lagen om plantmaterial avse landskapslagen (1977:72) om allmänna handlingars offentlighet samt

3) förvaltningslagen (FFS 434/2003) i 7b § 2 mom. lagen om plantmaterial avse förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland.

4 §. Språkkrav

Anvisningar, anteckningar och annan information, som enligt lagen om plantmaterial ska finnas på eller i anslutning till plantmaterial som saluförs eller importeras till Åland, ska vara avfärdade på svenska.

På Åland gäller att arbetspråket för en i 7b § lagen om plantmaterial angiven auktoriserad inspektör är svenska.

5 §. Bestämmelser som inte ska tillämpas på Åland

Inom landskapets behörighet ska bestämmelserna i 6 § och 7b § 3 mom. lagen om plantmaterial inte tillämpas på Åland.

6 §. Kostnader för tvångsutförande

De kostnader som avses i 11 § 2 mom. lagen om plantmaterial och som i riket betalas av statens medel ska på Åland betalas av landskapets medel.

7 §. Avgifter

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 15 § 1 mom. lagen om plantmaterial tas avgifter ut till landskapet för de prestationer som landskapsregeringen utför enligt denna lag enligt de grunder som anges i landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet.

8 §. Arvoden och kostnadsersättningar till auktoriserade inspektörer

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 15 § 2 mom. lagen om plantmaterial betalar landskapsregeringen arvoden och kostnadsersättningar till i 7b § lagen om plantmaterial avsedda auktoriserade inspektörer för inspektioner och provtagningar enligt denna lag, med undantag för inspektörer som är i landskapsregeringens tjänst.

9 §. Rättssejrkande

En sakägare som är missnöjd med ett beslut som landskapsregeringen har fattat med stöd av denna lag kan inom 30 dagar från det att beslutet delgavs skriftligen begära rättelse hos landskapsregeringen. Ett rättelseyrkande ska behandlas utan dröjsmål. Ett beslut i vilket rättelse får sökas får inte överklagas genom besvär.

10 §. Besvärshästämmer

Besvär över lagligheten av ett beslut som landskapsregeringen fattat enligt denna lag med anledning av ett

rättssejrkande får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen.

Sådana beslut som avses i 10 § 1 och 2 mom. lagen om plantmaterial ska iaktas redan innan de vunnit laga kraft, om inte besvärmyndigheten beslutar något annat.

11 §. Landskapsförordning

Landskapsregeringen kan inom landskapets behörighet genom landskapsförordning besluta att författningar som utfärdats med stöd av lagen om plantmaterial ska tillämpas på Åland oförändrade eller med de ändringar landskapsregeringen föreskriver.

Se LF (2013:100) om tillämpning på Åland av riksförfattningar om plantmaterial.

12 §. Ikraftträdelse

Denna lag träder i kraft den 1 november 2013.

J 17 Landskapsförordning (2013:100) om tillämpning på Åland av riksförfattningar om plantmaterial

1 §. Förordningens tillämpningsområde

Inom landskapets behörighet ska, med de avvikelser som anges i denna förordning, följande riksförfattningar tillämpas på Åland:

1) jord- och skogsbruksministeriets beslut om produktion och saluföring av plantmaterial för grönsaksväxter (JSMb nr 41/1996),

2) jord- och skogsbruksministeriets förordning om produktion och saluföring av plantmaterial för prydnadsväxter (JSMf nr 96/2000),

3) (2017/31) jord- och skogsbruksministeriets förordning om produktion, saluföring och import av plantmaterial för frukt- och bärväxter (JSMf nr 5/2017),

4) (2017/31) jord- och skogsbruksministeriets förordning om certifierat plantmaterial för frukt- och bärväxter (JSMf nr 6/2017) samt

5) (2017/31) jord- och skogsbruksministeriets förordning om certifierat plantmaterial för prydnadsväxter och växter för mångsidigt bruk (JSMf nr 7/2017).

De i 1 mom. angivna riksförfattningarna ska tillämpas på Åland sådana de lyder när denna förordning träder i kraft. Sker därefter ändringar i författningarna ska ändringarna, till den del de underliggör landskapets behörighet, tillämpas på Åland från den tidpunkt de träder i kraft i riket. Dock ska ändringarna ifråga inte tillämpas på Åland innan de publicerats på svenska.

1a §. (2017/31) Avvikelser

Med avvikelse från vad som bestäms i bilaga 8 till den förordning som avses i 1 § 1 mom. 3 punkten ska den beteckning på plantintyg som avses i del A 1 st. 3 punkten på Åland vara "Landskapsregeringen".

Med avvikelse från vad som bestäms i bilaga 6 till den förordning som avses i 1 § 1 mom. 5 punkten ska den uppgift på plantintyg som avses i del A 2 punkten på Åland vara "Landskapsregeringen".

Med avvikelse från vad som bestäms i den förordning som avses i 1 § 1 mom. 4 punkten ska 7 § 1 mom. 6 och 7 punkterna samt 9 § 2 mom. sista meningen inte tillämpas på Åland.

J 18 LL (2013:98) om tillämpning av lagen om skydd för växters sundhet

Med avvikelse från vad som bestäms i den förordning som avses i 1 § 1 mom. 5 punkten ska 10 § 2 mom. sista meningen inte tillämpas på Åland.

2 §. Förvaltningsavgifter

De förvaltningsavgifter som enligt de i 1 § angivna riksförfattningarna ankommer på riksmyndigheterna ska på Åland skötas av landskapsregeringen eller någon annan i landskapslag bestämd myndighet, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

3 §. Hänvisningar

Hänvisas i de i 1 § angivna riksförfattningarna till bestämmelser i rikslagstiftningen vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen, ska hänvisningarna ifråga avse bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

4 §. Språkkrav

Anvisningar, anteckningar och annan information som enligt de i 1 § angivna riksförfattningarna ska finnas på plantmaterial ska vara skrivna på svenska, om inte landskapsregeringen av särskilda skäl beviljar undantag från kravet.

5 §. Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2013.

Ikraftträdandebestämmelse (2017/31):

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2017.

J 18 Landskapslag (2013:98) om tillämpning av lagen om skydd för växters sundhet**1 §. Lagens tillämpningsområde**

Inom landskapets behörighet och med de avvikelser som följer av denna lag ska lagen om skydd för växters sundhet (FFS 702/2003) tillämpas på Åland.

Ändringar i lagen om skydd för växters sundhet som hör till landskapets behörighet ska gälla på Åland från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket, om inte annat följer av denna lag.

2 §. Förvaltningsavgifter

De förvaltningsavgifter som enligt lagen om skydd för växters sundhet ankommer på riksmyndigheterna ska på Åland skötas av landskapsregeringen eller någon annan i landskapslag bestämd myndighet, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

3 §. Hänvisningar

Inom landskapets behörighet ska hänvisningen till

1) lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (FFS 263/1991) i 2 § 2 mom. lagen om skydd för växters sundhet avse landskapslagen (1998:83) om skogsvård,

2) personuppgiftslagen (FFS 523/1999) i 5 § 4 mom. och 7a § 3 mom. lagen om skydd för växters sundhet avse landskapslagen (2007:88) om behandling av personuppgifter inom landskaps- och kommunalförvaltningen,

3) lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (FFS 621/1999) i 5 § 4 mom., 7a § 3 mom., 15 § 3 mom. och 24 § lagen om skydd för växters sundhet

avse landskapslagen (1977:72) om allmänna handlingars offentlighet,

4) förvaltningslagen (FFS 434/2003) i 15 § 2 och 3 mom. lagen om skydd för växters sundhet avse förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland,

5) språklagen (FFS 423/2003) och samiska språklagen (FFS 1086/2003) i 15 § 3 mom. lagen om skydd för växters sundhet avse 36 § självstyrelselagen (1991:71) för Åland,

6) viteslagen (FFS 1113/1990) i 28 § 2 mom. lagen om skydd för växters sundhet avse landskapslagen (2008:10) om tillämpning i landskapet Åland av viteslagen samt

7) skogslagen (FFS 1093/1996) i 30a § 1 mom. i lagen om skydd för växters sundhet avse landskapslagen (1998:83) om skogsvård.

4 §. Bestämmelser som inte ska tillämpas på Åland

Inom landskapets behörighet ska bestämmelserna i 15a-15c §§ och 32 § lagen om skydd för växters sundhet inte tillämpas på Åland.

5 §. Anmälningsskyldighet

Skyldigheterna enligt lagen om skydd för växters sundhet att göra anmälningar till rikets myndigheter ska på Åland avse anmälningar till landskapsregeringen.

6 §. Ersättning för kostnader och skador

De kostnader och skador som avses i bestämmelserna i 7 kap. lagen om skydd för växters sundhet och som i riket ersätts av statens medel ska på Åland ersättas av landskapets medel.

7 §. Avgifter

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 33 § 1 mom. lagen om skydd för växters sundhet tas avgifter ut till landskapet för de prestationer som landskapsregeringen utför enligt denna lag enligt de grunder som anges i landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet.

8 §. Arvoden och kostnadsersättningar till auktoriserade inspektörer

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 33 § 2 mom. lagen om skydd för växters sundhet betalar landskapsregeringen arvoden och kostnadsersättningar till i 15 § lagen om skydd för växters sundhet avsedda auktoriserade inspektörer för inspektioner och provtagningar enligt denna lag, med undantag för inspektörer som är i landskapsregeringens tjänst.

9 §. Rättelseyrkande

En sakägare som är missnöjd med ett beslut som landskapsregeringen har fattat med stöd av denna lag kan inom 30 dagar från det att beslutet delgavs, skriftligen begära rättelse hos landskapsregeringen. Ett rättelseyrkande ska behandlas utan dröjsmål. Ett beslut i vilket rättelse får sökas får inte överklagas genom besvär.

10 §. Besvärsmålsbestämmelser

Besvär över lagligheten av ett beslut som landskapsregeringen fattat enligt denna lag med anledning av ett rättelseyrkande får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen.

I ett beslut som fattas med stöd av denna lag kan det bestämmas att beslutet ska iaktas innan det har vunnit

laga kraft, om inte besvärmyndigheten beslutar något annat.

11 §. Landskapsförordning

Landskapsregeringen kan inom landskapets behörighet genom landskapsförordning besluta att författningar som utfärdats med stöd av lagen om skydd för växters sundhet ska tillämpas på Åland oförändrade eller med de ändringar landskapsregeringen föreskriver.

Se LF (2013:101) om tillämpning på Åland av riksförfattningar om skydd för växters sundhet.

12 §. Ikraftträdelse

Denna lag träder i kraft den 1 november 2013.

Genom denna lag upphävs landskapslagen (1995:91) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om plantmaterial och växtskydd, nedan kallad den upphävda lagen.

13 §. Övergångsbestämmelser

Beslut och föreskrifter för bekämpning av skadegörare som gäller enskilda näringsidkare och som innan denna lag träder i kraft meddelats med stöd av den upphävda lagen gäller under den tid som bestämts i besluten och föreskrifterna.

J 19 Landskapsförordning (2013:101) om tillämpning på Åland av riksförfattningar om skydd för växters sundhet

1 §. Förordningens tillämpningsområde

Inom landskapets behörighet ska, med de avvikelser som anges i denna förordning, följande riksförfattningar tillämpas på Åland:

- 1) jord- och skogsbruksministeriets beslut om villkoren för transport av skadegörare och deras värdväxter (JSMb nr 13/1996),
- 2) jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av ljus ringröta på potatis (JSMf nr 38/2007),
- 3) jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av den sjukdomsalstrande organismen *Ralstonia solanacearum* (JSMf nr 44/2007),
- 4) jord- och skogsbruksministeriets förordning om skydd för växters sundhet (JSMf nr 17/2008) samt
- 5) jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av potatiscystnematod (JSMf nr 7/2010).

De i 1 mom. angivna riksförfattningarna ska tillämpas på Åland sådana de lyder när denna förordning träder i kraft. Sker därefter ändringar i författningarna ska ändringarna, till den del de underliggör landskapets behörighet, tillämpas på Åland från den tidpunkt de träder i kraft i riket. Dock ska ändringarna ifråga inte tillämpas på Åland innan de publicerats på svenska.

2 §. Förvaltningsuppgifter

De förvaltningsuppgifter som enligt de i 1 § angivna riksförfattningarna ankommer på riksmyndigheterna ska på Åland skötas av landskapsregeringen eller någon annan i landskapslag bestämd myndighet, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

3 §. Hänvisningar

Hänvisas i de i 1 § angivna riksförfattningarna till bestämmelser i rikslagstiftningen vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen, ska hänvisningarna ifråga avse bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

4 §. Särskilda bestämmelser

En i 3 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om skydd för växters sundhet avsedd ansökan om registrering ska sändas till landskapsregeringen.

En i 45 § 1 mom. i jord- och skogsbruksministeriets förordning om skydd för växters sundhet avsedd avgift för kontroll eller annan prestation ska inte uppbäras på Åland.

5 §. Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2013.

Genom denna förordning upphävs landskapsförordningen (1996:76) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om plantmaterial och växtskydd.

J 20 Republikens presidents förordning (2013:112) om skötseln på Åland av vissa förvaltningsuppgifter som gäller skydd för växters sundhet

(FFS 747/2013)

1 §. Tillämpningsområde

De förvaltningsuppgifter som enligt 2 § i landskapslagen om tillämpning på Åland av lagen om skydd för växters sundhet (Ålands författningssamling 2013:98) ankommer på Ålands landskapsregering eller någon annan myndighet som anges i landskapslag överförs på Livsmedelssäkerhetsverket på det sätt som anges i denna förordning.

2 §. Livsmedelssäkerhetsverkets ansvarsområde

Livsmedelssäkerhetsverket ska på Åland:

- 1) i enlighet med 9 a § 1 mom. i lagen om skydd för växters sundhet (702/2003) föra register över makroorganismer för biologisk bekämpning och pollinering och över deras användningsändamål,
- 2) i enlighet med 9 a § 3 mom. i lagen om skydd för växters sundhet bevilja tillstånd för användning av andra makroorganismer än de som avses i den nämnda paragrafens 2 mom. innan de marknadsförs, används eller importeras första gången,
- 3) i enlighet med 9 b § 2 mom. i lagen om skydd för växters sundhet återkalla ett tillstånd som gäller godkännande av en makroorganism för användning,
- 4) i enlighet med 9 b § 3 mom. i lagen om skydd för växters sundhet förbjuda marknadsföring, användning och import av en makroorganism som utgör ett hot mot växters sundhet.

3 §. Ikraftträdelse

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2013.

J 21 LL (2001:25) om tillämpning av lagen om handel med utsäde

J 21 Landskapslag (2001:25) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om handel med utsäde

1 §. Syfte

I syfte att upprätthålla en högklassig växtproduktion genom att främja tillgången på och användningen av utsäde som är av hög kvalitet och lämplig för växtförhållandena i landskapet skall lagen om handel med utsäde (FFS 728/2000) tillämpas i landskapet, med de undantag som följer av denna lag.

Lagen om handel med utsäde skall tillämpas i landskapet sådan den lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter förändringar i lagen skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

[Landskapsstyrelsen] kan inom landskapets behörighetsområde besluta att bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen om handel med utsäde skall tillämpas i landskapet antingen i oförändrad lydelse eller med ändringar.

Se ÅLRB (2001:47) om tillämpning av vissa riksförfattningar om handel med utsäde (2006/6).

2 §. Bestämmelser som inte tillämpas

I landskapet tillämpas inte följande bestämmelser i lagen om handel med utsäde:

- 1) 20 § om tillsynsplan,
- 2) 24 § 4 mom. beträffande personuppgifter,
- 3) 25 § om offentliggörande av tillsynsresultat,
- 4) 26 § om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter,
- 5) 27 § om avgifter och
- 6) 28 § om arvoden och kostnadsersättningar.

3 §. Förvaltningsmyndighet

De förvaltningsuppgifter som enligt lagen om handel med utsäde ankommer på statens myndigheter skall i landskapet handhas av [landskapsstyrelsen], om dessa uppgifter enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet.

4 §. Märkning

Skall enligt lagen om handel med utsäde eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag uppgifter lämnas skriftligen av den som inför till landskapet, marknadsför, tillverkar för marknadsföring eller överlåter sådant utsäde som avses i lagen om handel med utsäde i varudeklaration eller på annat sätt, så skall uppgifterna vara avfattade på svenska.

5 §. Godkännande av kontroller

[Landskapsstyrelsen] kan godkänna de kontroller som avses i 21 § lagen om handel med utsäde som myndigheterna i någon annan stat har förrättat.

6 §. Förpackningstillstånd

Näringsidkare skall göra en sådan underrättelse som avses i 11 § 3 mom. lagen om handel med utsäde till [landskapsstyrelsen].

7 §. Anmälningsplikt

Näringsidkare skall göra en sådan anmälan som av-

ses i 12 § 1 mom. lagen om handel med utsäde till [landskapsstyrelsen].

8 §. Tillsynsregister

Näringsidkare skall lämna ett sådant meddelande som avses i 24 § 3 mom. lagen om handel med utsäde till [landskapsstyrelsen].

9 §. Ändringssökande

Besvär över lagligheten av [landskapsstyrelsens] beslut får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen.

10 §. Straffbestämmelser

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) producerar eller marknadsför utsäde i strid med 4 eller 8 §§ lagen om handel med utsäde eller i strid med bestämmelser som utfärdats med stöd av dem eller som bryter mot ett förbud som meddelats med stöd av 7 § lagen om handel med utsäde,

2) marknadsför utsäde som inte uppfyller de krav som i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelserna eller föreskrifterna ställs på utsäde eller på förpackande eller märkning av det,

3) förpackar utsäde utan tillstånd som avses i 6 §,

4) försummar anmälningsplikten enligt 7 § eller

5) försummar att föra register enligt 13 § 1 mom. lagen om handel med utsäde

skall för *utsädeshandelsförseelse* dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet försummar att i varudeklaration eller på annat sätt lämna sådana skriftliga uppgifter på svenska språket som enligt lagen om handel med utsäde eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag skall lämnas köparen, skall för *förseelse mot språkbestämmelse* dömas till böter.

11 §. Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2001. Genom denna lag upphävs landskapslagen (1993:108) den 9 december 1993 om tillämpning i landskapet Åland av lagen om handel med utsäde.

De beslut som [landskapsstyrelsen] har fattat med stöd av den upphävda lagen förblir dock fortfarande i kraft, om de inte strider mot denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

J 22 Ålands landskapsregerings beslut (2001:47) om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar om handel med utsäde (2006/6)

1 §. Beslutets tillämpningsområde

Med de avvikelser som anges i detta beslut och som följer av landskapslagen (2001:25) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om handel med utsäde ska följande riksförfattningar tillämpas i landskapet Åland:

1) (2014/3) jord- och skogsbruksministeriets förordning om handel med utsäde av vall- och foderväxter (JSMf 15/2013),

2) (2014/3) jord- och skogsbruksministeriets förordning om handel med utsäde av stråsäd (JSMf 16/2013),
3) (2016/54) jord- och skogsbruksministeriets förordning om handel med utsäde av olje- och spånadsväxter (JSMf 9/16),

4) (2015/86) jord- och skogsbruksministeriets förordning om handel med utsädespotatis (JSMf 3/15),

5) (2015/86) jord- och skogsbruksministeriets förordning om handel med utsäde av köksväxter (JSMf 6/14),

6) jord- och skogsbruksministeriets förordning om handel med betutsäde (JSMf 114/2000),

7) (2006/6) jord- och skogsbruksministeriets förordning om en sortlista för växtsorter (JSMf 51/2004),

8) jord- och skogsbruksministeriets förordning om utsädesblandningar (JSMf 116/2000),

9) (2011/3) jord- och skogsbruksministeriets förordning om godkännande och handel med utsäde av ursprungssorter och sorter av köksväxter som har utvecklats för att odlas under särskilda omständigheter (JSMf 25/2010),

10) jord- och skogsbruksministeriets förordning om utförande av odlingsgranskningar (JSMf 118/2000),

11) jord- och skogsbruksministeriets förordning om tillsyn över handel med utsäde (JSMf 119/2000),

12) (2006/6) jord- och skogsbruksministeriets förordning om myndighetsövervakad provtagning och laboratorieundersökningar inom utsädesproduktion (JSMf 29/2005),

13) (2012/5) jord- och skogsbruksministeriets förordning om vissa undantag vid marknadsföring av blandningar av utsäde av foderväxter avsedda att användas för att bevara naturmiljön (JSMf 26/11).

2 §. Allmänna bestämmelser

Författningarna som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet sådana de lyder vid detta besluts ikraftträdande. Sker därefter ändringar i författningarna skall de ändrade bestämmelserna tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

Utan hinder av det föregående skall ändringarna av författningarna inte gälla i landskapet innan ändringarna publicerats på svenska språket.

Hänvisas i de i 1 § nämnda författningarna till de bestämmelser i rikslagstiftningarna vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen, skall hänvisningarna anses avse bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

2a §. (2015/86) Undantag från bestämmelser i de riksförfattningar som avses i 1 §

I landskapet gäller, med avvikelse från bestämmelserna i jord- och skogsbruksministeriets förordningar, att de garantibevis som avses i förordningarna ska vara avfattade åtminstone på svenska.

3 §. Förvaltningsuppgifter

De förvaltningsuppgifter som enligt i 1 § angivna författningarna ankommer på riket skall i landskapet handhas av landskapsregeringen, såvitt fråga om är om uppgifter som faller inom landskapets behörighetsområde.

4 §. Ikraftträdande

Detta beslut träder omedelbart i kraft.

Genom detta beslut upphävs Ålands landskapsstyrelses beslut (1996:73) den 19 november 1996 om tillämp-

ning i landskapet Åland av riksförfattningar om utsäde jämte ändringar.

J 23 Landskapslag (2012:41) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om växtskyddsmedel

1 §. Lagens tillämpningsområde

Inom landskapets behörighet och med de avvikelser som följer av denna lag ska lagen om växtskyddsmedel (FFS 1563/2011) tillämpas i landskapet Åland.

Ändras något som hör till landskapets behörighet i lagen om växtskyddsmedel ska ändringarna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket, om inte annat följer av denna lag.

2 §. Förvaltningsuppgifter

De förvaltningsuppgifter som enligt lagen om växtskyddsmedel ankommer på riksmyndigheterna ska i landskapet skötas av landskapsregeringen eller någon annan i landskapslag bestämd myndighet, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

Se RPF (2012:64) om skötseln i landskapet Åland av vissa förvaltningsuppgifter som rör växtskyddsmedel.

3 §. Hänvisningar

Inom landskapets behörighet ska hänvisningen till 1) kemikalielagen (FFS 744/1989) i 3 § 1 mom. lagen om växtskyddsmedel avse landskapslagen (1990:32) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om kemikalier,

2) lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (FFS 390/2005) i 3 § 1 mom. lagen om växtskyddsmedel avse landskapslagen (2007:98) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor,

3) lagen om transport av farliga ämnen (FFS 719/1994) i 3 § 1 mom. lagen om växtskyddsmedel avse landskapslagen (1976:34) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om transport av farliga ämnen,

4) (2013/99) livsmedelslagen (FFS 23/2006) i 3 § 2 mom. lagen om växtskyddsmedel avse landskapslagen (2007:26) om tillämpning i landskapet Åland av livsmedelslagen,

5) (2013/99) foderlagen (FFS 86/2008) i 3 § 2 mom. lagen om växtskyddsmedel avse landskapslagen (2010:83) om tillämpning i landskapet Åland av foderlagen,

6) avfallslagen (FFS 1072/1993) i 3 § 4 mom. och 7 § 2 mom. lagen om växtskyddsmedel avse landskapslagen (1981:3) om renhållning,

7) (2013/99) lagen om skydd för växters sundhet (FFS 702/2003) i 20 § 2 mom. 1 punkten lagen om växtskyddsmedel avse landskapslagen (2013:98) om tillämpning på Åland av lagen om skydd för växters sundhet,

7a) (2013/99) [lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (FFS 263/1991)] i 20 § 2 mom.

J 23 LL (2012:41) om tillämpning av lagen om växtskyddsmedel

2 punkten lagen om växtskyddsmedel avse landskapslagen (1998:83) om skogsvård,

8) personuppgiftslagen (FFS 523/1999) i 35 § 5 mom. lagen om växtskyddsmedel avse landskapslagen (2007:88) om behandling av personuppgifter inom landskaps- och kommunalförvaltningen,

9) lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (FFS 621/1999) i 32 § 1 mom. och 35 § 5 mom. lagen om växtskyddsmedel avse landskapslagen (1977:72) om allmänna handlingars offentlighet samt

10) viteslagen (FFS 1113/1990) i 40 § 3 mom. lagen om växtskyddsmedel avse landskapslagen (2008:10) om tillämpning i landskapet Åland av viteslagen.

I 20 § 2 mom. 2 punkten L om växtskyddsmedel hänvisas numera (FFS 1089/2013) till L om bekämpning av skogsskador (FFS 1087/2013).

4 §. Bestämmelser som inte ska tillämpas

Bestämmelserna i 45 § lagen om växtskyddsmedel tillämpas inte i landskapet.

5 §. Språkkrav

Anvisningar, anteckningar och annan information som enligt lagen om växtskyddsmedel ska finnas på eller i anslutning till växtskyddsmedel som säljs eller tas i bruk i landskapet ska vara avfattade på svenska.

I landskapet gäller att arbetsspråket för en i 25 § lagen om växtskyddsmedel angiven auktoriserad inspektör är svenska.

6 §. Register

Landskapsregeringen ska på elektronisk väg tillhandahålla uppgifter om godkända växtskyddsmedel för allmänheten.

Landskapsregeringen kan besluta att de uppgifter om godkända växtskyddsmedel som finns i det register som förs av Säkerhets- och kemikalieverket i riket, i enlighet med 35 § lagen om växtskyddsmedel, ska utgöra de uppgifter som landskapsregeringen enligt 1 mom. ska tillhandahålla.

Landskapsregeringen för ett register som innehåller sådana i 35 § 3 mom. lagen om växtskyddsmedel avsedda identifikationsuppgifter över utbildningsanordnare, examensanordnare, testare av utrustning för spridning av växtskyddsmedel och personer med avlagd examen inom området för växtskyddsmedel. (2013/99)

Endast sådana växtskyddsmedel som landskapsregeringen tillhandahåller uppgifter om i enlighet med 1 och 2 mom. får användas, marknadsföras, säljas eller på annat sätt överlåtas i landskapet. I landskapet får endast sådana personer som det finns uppgifter om i det register, som enligt 3 mom. förs av landskapsregeringen, vara verksamma inom området för växtskyddsmedel.

7 §. Skyldigheten att lämna uppgifter och göra anmälningar

Skyldigheterna enligt lagen om växtskyddsmedel att underrätta, lämna uppgifter och göra anmälningar till rikets myndigheter ska i landskapet avse anmälningar och uppgifter till landskapsregeringen.

Den i 22 § 1 mom. och 33 § 2 mom. lagen om växtskyddsmedel angivna kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska i landskapet avse Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet. Även den i 22 § 1 mom. lagen om

växtskyddsmedel angivna hälsovårdsmyndigheten ska i landskapet avse Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet.

8 §. Avgifter

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 46 § 1 mom. lagen om växtskyddsmedel tas avgifter ut till landskapet för de prestationer som landskapsregeringen utför enligt denna lag enligt de grunder som anges i landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet.

9 §. Arvoden och kostnadsersättningar

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 47 § 1 mom. lagen om växtskyddsmedel betalar landskapsregeringen arvoden och kostnadsersättningar till i 25 § lagen om växtskyddsmedel avsedda auktoriserade inspektörer för kontroller enligt denna lag, med undantag för inspektörer som är i landskapsregeringens tjänst.

10 §. Straffbestämmelser

Inom landskapets behörighet ska, utöver bestämmelserna i 41 § lagen om växtskyddsmedel, bestämmelserna i 44 kap. 1 och 12 §§ samt 48 kap. 1-4 §§ strafflagen (FFS 39/1889) tillämpas i den lydelse de har när denna lag träder i kraft.

Inom landskapets behörighet ska ändringar och nya bestämmelser om straff för brott mot de i 1 mom. angivna bestämmelserna i strafflagen tillämpas från den dag de träder i kraft i riket.

11 §. Rättelseyrkande

En sakägare som är missnöjd med ett beslut som landskapsregeringen har fattat med stöd av denna lag kan inom 30 dagar, räknat från beslutsdagen, skriftligen begära rättelse hos landskapsregeringen. Ett rättelseyrkande ska behandlas utan dröjsmål.

En sakägare som är missnöjd med bedömningen av en examen som avses i 10 § lagen om växtskyddsmedel kan begära rättelse hos examensanordnaren. En sakägare som är missnöjd med ett beslut om testning av spridningsutrustning som avses i 12 § 2 mom. lagen om växtskyddsmedel kan begära rättelse hos testaren av utrustningen. Begäran om rättelse ska göras skriftligen inom 30 dagar, räknat från beslutsdagen. På begäran om rättelse ska i övrigt det som föreskrivs om rättelse i förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland tillämpas.

12 §. Besvär/bestämmelser

Besvär över lagligheten av ett beslut som landskapsregeringen fattat enligt denna lag med anledning av ett rättelseyrkande får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen.

I ett beslut om ett i 38 § 3 mom. lagen om växtskyddsmedel avsett temporärt förbud får ändring inte sökas särskilt genom besvär.

13 §. Närmare bestämmelser

Landskapsregeringen kan inom landskapets behörighet genom landskapsförordning besluta att författningar som utfärdats med stöd av lagen om växtskyddsmedel ska tillämpas i landskapet Åland oförändrade eller med de ändringar landskapsregeringen föreskriver.

Landskapsregeringen kan besluta om tidpunkten för besprutning med växtskyddsmedel av grödor på vilka

växtskyddsmedel får användas enligt denna lag, hur stort avståndet ska vara från de grödor som får besprutas till bebyggelse samt vilka vindförhållanden som ska råda för att besprutning ska tillåtas.

Se LF (2012:43) om tillämpning på Åland av riksförfattningar om växtskyddsmedel.

14 §. *Ikraftträdelse*

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2012.

Genom denna lag upphävs landskapslagen (2010:40) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om växtskyddsmedel, nedan kallad den upphävda lagen. De författningar som utfärdats med stöd av den upphävda lagen förblir dock fortfarande i kraft, i den lydelse de har när denna lag träder i kraft, tills landskapsregeringen ändrar eller upphäver dem.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

15 §. *Övergångsbestämmelser*

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 50 § lagen om växtskyddsmedel gäller i landskapet att:

1) Kravet i 6 § lagen om växtskyddsmedel på att följa de allmänna principerna för integrerat växtskydd vid yrkesmässig användning av växtskyddsmedel tillämpas från och med den 1 januari 2014.

2) Bestämmelserna i 12 § 2 mom. lagen om växtskyddsmedel tillämpas från och med den 26 november 2016. Om spridningsutrustningen testats före nämnda dag på det sätt som krävs för att få stöd som avses i landskapslagen (2007:63) om finansiering av landsbygdsnäringsar, behöver utrustningen inte testas före fem år har förflutit från det att testningen utfördes.

3) Bestämmelserna i 16 och 17 §§ samt 21 § 3 punkten lagen om växtskyddsmedel om krav på avlagd examen inom området för växtskyddsmedel tillämpas från och med den 26 november 2015. Före den 26 november 2015 ska den som utför flygbesprutning ha tillräckliga kunskaper om spridning av växtskyddsmedel genom flygbesprutning samt kompetens att utföra besprutningen. Den som före den 26 november 2015 har sådan utbildning i växtskydd som krävs för att få stöd som avses i landskapslagen om finansiering av landsbygdsnäringsar behöver inte avlägga ovan avsedd examen före fem år har förflutit från det att utbildningen genomfördes.

4) Från och med den 26 november 2015 ska en distributör ha anställda i enlighet med 16 § 2 mom. lagen om växtskyddsmedel vilka avlagt examen inom området för växtskyddsmedel.

J 24 Landskapsförordning (2012:43) om tillämpning på Åland av riksförfattningar om växtskyddsmedel

1 §. *Tillämpningsområde*

Inom landskapets berikhet och med de avvikelser som anges i denna förordning ska följande riksförfattningar om växtskyddsmedel tillämpas på Åland:

1) jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbildningsprogrammet i hantering och användning av växtskyddsmedel (JSMf nr 6/2012),

2) jord- och skogsbruksministeriets förordning om de allmänna principerna för integrerat växtskydd (JSMf nr 7/2012) samt

3) jord- och skogsbruksministeriets förordning om spridning av växtskyddsmedel genom flygbesprutning (JSMf nr 8/2012).

Bestämmelser om godkännande av institutioner som testar växtskyddsmedel samt om försöks- och forskningsverksamhet finns i jord- och skogsbruksministeriets förordning om godkännande av institutioner som testar växtskyddsmedel samt om försöks- och forskningsverksamhet (JSMf nr 9/2012).

Ändringar av de riksförfattningar som anges i 1 mom. ska tillämpas på Åland från det att de träder i kraft i riket.

2 §. *Hänvisningar*

Hänvisningar till bestämmelser i rikslagstiftningen i de ovannämnda författningarna ska avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

J 25 Ålands landskapsregerings beslut (2011:4) om register över godkända växtskyddsmedel

1 §. *Beslutets innehåll*

Det register som innehåller uppgifter över godkända växtskyddsmedel och som Säkerhets- och kemikalieverket för i enlighet med bestämmelserna i lagen om ändring av lagen om växtskyddsmedel (FFS 1265/2010) vid den tidpunkt detta beslut träder i kraft, utgör i landskapet det register som ska innehålla uppgifter över godkända växtskyddsmedel och som landskapsregeringen ska föra enligt bestämmelsen i 6 § landskapslagen (2010:40) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om växtskyddsmedel.

Se 6 och 14 §§ LL (2012:41) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om växtskyddsmedel.

2 §. *Ikraftträdande*

Detta beslut träder i kraft den 1 mars 2011.

Genom detta beslut upphävs Ålands landskapsregerings beslut (2010:73) om register över godkända växtskyddsmedel.

Åtgärder som verkställigheten av beslutet förutsätter får vidtas innan beslutet träder i kraft.

J 26 Republikens presidents förordning (2012:64) om skötseln i landskapet Åland av vissa förvaltningsuppgifter som rör växtskyddsmedel

(FFS 628/2012)

1 §. *Tillämpningsområde*

Säkerhets- och kemikalieverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Skogsforskningsinstitutet samt Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi svarar i landskapet Åland för skötseln av de förvaltningsuppgifter som gäller framställning och användning av gifter

J 27 LL (1994:72) om förutsättningarna för att leta efter, inmuta och utnyttja gruvfyndigheter

och som enligt 30 § 8 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) ankommer på Ålands landskapsregering, till den del det gäller uppgifter som anges i denna förordning.

2 §. Ansvarsområdet för Säkerhets- och kemikalieverket
Säkerhets- och kemikalieverket ska i landskapet Åland

1) i enlighet med 5 § i lagen om växtskyddsmedel (1563/2011) ge produktgodkännanden för utsläppande på marknaden och användning av växtskyddsmedel,

2) i enlighet med 18 § i lagen om växtskyddsmedel godkänna institutioner som testar den biologiska effektiviteten och användbarheten av växtskyddsmedel samt återkalla godkännanden,

3) i enlighet med 19 § i lagen om växtskyddsmedel bevilja och återkalla tillstånd för sådana försök i forsknings- och utvecklingssyfte som förutsätter att ett växtskyddsmedel som inte är godkänt släpps ut i miljön.

3 §. Ansvarsområdet för Livsmedelssäkerhetsverket, Skogsforskningsinstitutet och Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi

Livsmedelssäkerhetsverket, Skogsforskningsinstitutet och Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi ska i landskapet Åland sköta de uppgifter som anges i 27 § i lagen om växtskyddsmedel.

4 §. Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2012.

Genom denna förordning upphävs republikens presidents förordning om skötseln i landskapet Åland av vissa förvaltningsuppgifter som rör växtskyddsmedel (565/2011).

J 27 Landskapslag (1994:72) om förutsättningarna för att i landskapet Åland leta efter, inmuta och utnyttja gruvfyndigheter

1 §. Den som enligt bestämmelserna i 3 § landskapslagen (1957:11) om rätt att idka näring i landskapet Åland tillkommer allmän rätt att bedriva näring i landskapet har rätt att i landskapet på eget och annans område leta efter, inmuta och utnyttja fyndighet, som innehåller [i 2 § gruvlagen (FFS 503/1965)] avsedda gruvmineral med iakttagande av övrigt av bestämmelserna i gruvlagen.

Enskild och juridisk person som inte faller under bestämmelserna i 1 mom. kan av [landskapsstyrelsen] beviljas tillstånd att bedriva i momentet avsedd verksamhet.

Gruvlag (FFS 503/1965) har ersatts av gruvlag (FFS 621/2011).

2 §. Utan hinder av bestämmelserna i 1 § har den som är bosatt i landskapet rätt att leta efter, inmuta och utnyttja i paragrafen avsedd fyndighet, om det sker under de förutsättningar som anges i 11 § självstyrelselagen (1991:71) för Åland.

3 §. Denna lag träder i kraft den 1 november 1994 och genom lagen upphävs, såvitt gäller giltigheten i landskapet Åland, 1 § gruvlagen sådan den var lydande vid utgången av år 1992.

J 28 Landskapslag (2015:102) om tillämpning i landskapet Åland av rikslagstiftning om elmarknaden

1 §. Inledande bestämmelse

Med de avvikelser som anges i denna lag tillämpas rikets bestämmelser om elenergi i

1) elmarknadslagen (FFS 588/2013), nedan kallad rikets elmarknadslag, samt

2) 3 och 4 kap. lagen om tillsyn över el- och naturgasmarknaden (FFS 590/2013), nedan kallad rikets tillsynslag, till den del bestämmelserna gäller elenergi.

Ändringar i rikslagstiftningen ska tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket om inte annat följer av denna lag.

2 §. Förvaltning

Om inte annat särskilt stadgas i annan landskapslag ska de förvaltningsuppgifter som enligt de i 1 § nämnda rikslagarna ankommer på statens myndigheter i landskapet skötas av landskapsregeringen, till den del förvaltningen hänför sig till uppgifter inom landskapets lagstiftningsbehörighet.

I landskapslagen (2015:103) om Ålands energimyndighet finns särskilda bestämmelser om förvaltningsuppgifter som avses i 1 mom.

3 §. Hänvisning i rikslag

Hänvisningar i en rikslag som avses i 1 § till bestämmelser i rikslagstiftningen ska inom landskapets behörighet i landskapet avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

4 §. Avvikelser från rikets elmarknadslag

Med avvikelse från bestämmelserna i rikets elmarknadslag

1) 3 § 2 punkten är distributionsnät elnät med en märkspänning som är mindre än 45 kilovolt samt dithörande elstationer och elmateriel,

2) 3 § 14 punkten är småskalig elproduktion ett kraftverk eller en helhet som utgörs av flera kraftverk med en effekt på högst 500 kilovoltampere,

3) 10 och 60 §§ ska bestämmelserna om åtskillnad av aktörer för distributionssystem i elföretag, på grund av överförande av en viss elmängd i elnät, inte tillämpas på elföretag i landskapet,

4) 14-17 §§ krävs inte projekttillstånd för byggande av högspänningsledning vid byggande av en elledning med en nominell spänning på minst 45 kilovolt, vid byggande av kraftverk med en markeffekt överstigande 500 kilovoltampere samt elöverföringsanläggningar och elledningar för en nominell spänning på över 1 000 volt krävs att byggherren har anmält projektet till landskapsregeringen minst trettio dagar innan byggnadsarbetet påbörjas på en av landskapsregeringen fastställd elektronisk blankett,

5) 31 § är ett stamnät ett landskapsomfattande enhetligt elöverföringsnät som består av elledningar med en nominell spänning på 45 kilovolt eller mer, transformator- och kopplingsstationer och andra anläggningar vilka är under kontroll av den systemansvariga för stamnätet samt en sammanlänkning för en nominell spänning

på 45 kilovolt eller mer som är i en stamnätsinnehavares besittning,

6) 5 kap. om riksomfattande balansansvar och om riksomfattande balansavräkning svarar den systemansvarige i landskapet för att landskapets elsystem är tekniskt funktionsdugligt och driftsäkert, samt handhar de uppgifter som omfattas av ett landskapsomfattande balansansvar och en landskapsomfattande schablonavräkning,

7) 35 och 36 §§ är bestämmelserna om ministeriets yttrande inte tillämpliga i landskapet,

8) 40 § 1 mom. 4 punkten och 40 § 2 mom. rikets elmarknadslag om kvalitetskrav i fråga om stamnätets funktion är inte tillämpliga i landskapet.

9) 43 § om överföringsavgifter kan stamnätsinnehavaren utöver den överföringsavgift som hör till punktprissättningen ta ut en separat överföringsavgift för import och export av el till och från sitt nät,

10) 49 § 1 mom. 1-3 punkterna om utveckling av informationsutbyte har den systemansvarige stamnätsinnehavaren i landskapet ett ansvar att i relevanta delar följa hur standarder för meddelandetrafiken samt procedurer för informationsutbyte utvecklas,

11) 74 § om balansavräkning gäller i landskapet att nätsinnehavares förbrukning ska beräknas på grund av mätning eller på grund av mätning och schablonavräkning,

12) 100 § om standardersättning på grund av avbrott i eldistributionen eller elleveransen så är inte bestämmelserna om standardersättning tillämpliga i landskapet,

13) 107 § om skadeståndsskyldighet så är inte bestämmelserna om begränsning av skadeståndslagens tillämplighet (FFS 412/1974) tillämpliga i landskapet samt

14) 110 § 2 mom. om arbete som äventyrar jordkabler och utredande av var jordkabler är placerade krävs inte i att uppgifterna ska vara tillgängliga i digital form.

5§. *Avvikelse från rikets elmarknadslag som rör kvalitetskrav i fråga om distributionsnätets funktion*

Ett distributionsnät ska planeras, byggas och upprätthållas så att nätet uppfyller de krav i fråga om nätets driftsäkerhet och tillförlitlighet som en systemansvarig stamnätsinnehavare ställt, samt så att fel i distributionsnätet som uppkommit till följd av storm eller snöbelastning inte orsakar avbrott i eldistributionen på över

1) 48 timmar för nätanvändare inom detaljplaneområde på fasta Åland samt inom detaljplaneområde med fast vägförbindelse till fasta Åland,

2) 72 timmar för nätanvändare utanför detaljplaneområde på fasta Åland, utanför detaljplaneområde med fast vägförbindelse till fasta Åland samt inom detaljplaneområde utanför fasta Åland som har lin- eller reguljär färjetrafik till fasta Åland och

3) 96 timmar för nätanvändare utanför detaljplaneområde på öar utanför fasta Åland med lin- eller reguljär färjetrafik till fasta Åland.

Distributionsnätinnehavaren kan bestämma en målnivå för driftstället med avvikelse från 1 mom. 3 punkten i enlighet med de lokala förhållandena, om

1) driftstället finns på en ö som saknar reguljär färjetrafik och fast vägförbindelse till fasta Åland eller

2) driftställets årliga elförbrukning har varit högst 5 000 kilowattimmar under de tre föregående kalenderåren.

Med avvikelse från bestämmelserna i 52 § rikets elmarknadslag om utvecklingsplan för distributionsnät ska en utvecklingsplan innehålla uppgifter om distributionsnätinnehavarens geografiska verksamhetsområde, befintliga och planerade ellinjer samt om planerade åtgärder som förbättrar nätets driftsäkerhet och tillförlitlighet, i syfte att tillgodose kraven enligt denna paragraf. Till planen ska fogas en karta över verksamhetsområdet med översiktlig information om var ellinjer och andra elinstallationer finns eller planeras. Landskapsregeringen får meddela närmare bestämmelser om de uppgifter som ska ges i utvecklingsplanen samt om hur planen ska lämnas till landskapsregeringen.

6§. *Vite*

Landskapsregeringen kan förena ett åläggande i enlighet med denna lag med vite, i enlighet med bestämmelserna i landskapslagen (2008:10) om tillämpning i landskapet Åland av viteslagen. Med avvikelse från bestämmelserna i rikets tillsynslag ska de grunder som där ges för påföljdsavgift i landskapet tillämpas avseende möjligheten att vid vite ålägga en näringsidkare att inom viss tid rätta till en överträdelse eller en försummelse.

7§. *Förordning*

Landskapsregeringen kan inom landskapets behörighet genom landskapsförordning besluta att författningar som utfärdats med stöd av rikslagen ska tillämpas i landskapet oförändrade eller med de ändringar landskapsregeringen beslutar.

Landskapsregeringen kan i landskapsförordning besluta närmare om hur schablonvärden ska beräknas samt hur de av en distributionsnätinnehavare ska meddelas till stamnätsinnehavaren.

I enlighet med bestämmelser i 4 kap. i rikets elmarknadslag ska nätinnehavare informera om gällande försäljningsvillkor och -priser för sina nättjänster samt om grunderna för hur de bestäms. Landskapsregeringen kan i landskapsförordning besluta närmare om vad informationen ska avse, hur den ska lämnas samt från vilken tidpunkt nätinnehavare ska lämna sådan information.

Se LF (2015:108) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om elmarknaden.

8§. *Ändring*

Vid sökande av ändring ska bestämmelserna i 25 § självstyrelselagen om förvaltningsrättsskipning tillämpas.

9§. *Ikraftträdande och övergångsbestämmelser*

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft. Genom denna lag upphävs landskapslagen (1982:38) om elmarknaden i landskapet Åland.

Distributionsnätinnehavaren ska inom sitt ansvarsområde uppfylla de krav som ställs i 5 § 1 mom. 2-3 punkterna och 5 § 2 mom. senast inom 15 kalenderår efter lagens ikraftträdande. Kraven ska därefter uppfyllas senast inom sju kalenderår för minst 50

J 29 LF (2015:108) om elmarknaden

procent av alla distributionsnätsanvändare, exklusive fritidsbostäder, och senast inom tio kalenderår efter lagens ikraftträdande för minst 75 procent av alla distributionsnätsanvändare, exklusive fritidsbostäder.

Landskapsregeringen kan på ansökan av distributionsnätsinnehavaren av vägande skäl förlänga verkställighetstiden i fråga om 75 procent av användarna av distributionsnätet med högst åtta kalenderår och av vägande skäl i fråga om alla användare av distributionsnätet med högst åtta kalenderår. För en sådan förlängning krävs att distributionsnätsinnehavaren kan visa på väsentliga förändringar i förutsättningarna att uppnå utvecklingsplanens mål efter att lagen har trätt i kraft. Ansökan om förlängd verkställighetstid ska göras senast inom sju kalenderår efter lagens ikraftträdande.

Systemansvarig stamnätsinnehavares och elföretags beslut om villkor för tjänster och metoder för prissättning av tjänster förblir i kraft då denna lag träder i kraft, i enlighet med vad som stadgas i övergångsbestämmelserna i 40 § 1 mom. rikets tillsynslag.

Bestämmelsen i 12 § landskapsförordningen (1999:65) om elmarknaden om systemansvarig i landskapet förblir i kraft tills landskapsregeringen har förordnat en systemansvarig stamnätsinnehavare.

Behörig myndighet ska efter denna lags ikraftträdande besluta om fastställande av näringsidkares villkor för tjänster och metoder för prissättning av tjänsterna, så som avses i rikets tillsynslag, att träda i kraft vid en tidpunkt som myndigheten beslutar.

En sådan utvecklingsplan för distributionsnät som avses i 5 § 3 mom. ska första gången lämnas till landskapsregeringen senast inom tolv månader efter att denna lag har trätt i kraft. Landskapsregeringen kan på ansökan från en distributör bevilja anstånd under ytterligare högst sex månader med att lämna en sådan utvecklingsplan för distributionsnät. Landskapsregeringens rätt att kräva att distributionsnätsinnehavaren ändrar planen upphör tolv månader efter det att en utvecklingsplan har lämnats till landskapsregeringen.

J 29 Landskapsförordning (2015:108) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om elmarknaden

1 §. Inledande bestämmelse

Med de avvikelser som anges i denna lag ska följande riksförfattningar tillämpas i landskapet:

1) Handels- och industriministeriets beslut om anmälan om ändring av ansvarsområde (FFS 827/1995).

2) Handels- och industriministeriets förordning om särredovisning av elaffärsverksamheter (FFS 79/2005).

3) Handels- och industriministeriets förordning om operativa krav på åtskiljande av verksamheterna hos eldistributionsnätsinnehavare (FFS 922/2006).

4) Arbets- och näringsministeriets förordning om informationsutbytet i anslutning till utredningen av elleveranser (FFS 809/2008).

5) Statsrådets förordning om elmarknaden (FFS 65/2009).

6) Statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser (FFS 66/2009).

7) Energimyndighetens föreskrift om skyldigheten för detaljförsäljare av el att anmäla elförsäljningsvillkoren och elförsäljningspriserna till Energimyndigheten (dnr 122/002/2014).

8) Energimyndighetens föreskrift om specificering av fakturor på elförsäljning och eldistribution (dnr 1097/002/2013).

9) Energimarknadsverkets föreskrift om nyckeltal för elnätsverksamheten och deras publicering (dnr 963/002/2011).

10) Energimarknadsverkets föreskrift om skyldigheten för elnätsinnehavaren att underrätta Energimarknadsverket om nättjänstvillkoren och -priserna (dnr 317/001/2007).

11) Energimyndighetens föreskrift om publicering och anmälan till Energimyndigheten av detaljförsäljares nyckeltal (dnr 1185/002/2013).

12) Arbets- och näringsministeriets förordning om stamnätsinnehavarens systemansvar (FFS 635/2013).

Ändringar i de riksförfattningar som avses i denna paragraf ska tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket om inte annat följer av denna förordning.

2 §. Förvaltning

De förvaltningsuppgifter som enligt rikslagen ankommer på statens myndigheter ska i landskapet skötas av landskapsregeringen, till den del förvaltningen hänför sig till uppgifter inom landskapets lagstiftningsbehörighet.

Den systemansvarige stamnätsinnehavaren ska utreda balansen för hela landskapet samt de övriga balansansvarigas balanser. Balansavräkningen ska resultera i balansavvikelsen mellan den systemansvarige stamnätsinnehavaren och de övriga balansansvariga samt balansavvikelsen mellan landskapet och Sverige. Den systemansvarige stamnätsinnehavaren ska också på begäran av en balansansvarig utreda schablonavräkningen i efterhand. Den systemansvarige stamnätsinnehavaren ska meddela en balansansvarig leveranserna mellan systemansvarige stamnätsinnehavaren och den balansansvarige. Till en part utanför landskapet ska den systemansvarige stamnätsinnehavaren meddela de leveranser som sker via överföringsledningen.

3 §. Gemensamma bestämmelser om avvikelser från rikslagstiftningen

Hänvisningar i de riksförfattningar som avses i 1 § till bestämmelser i rikslagstiftningen ska i landskapet avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

4 §. Avvikelser från 1 § statsrådets förordning om elmarknaden

Med avvikelse från 1 § statsrådets förordning om elmarknaden (FFS 65/2009) gäller i landskapet att den nättariff en elkund betalar ska berättiga till överföring av el på det nät till vilken kunden är ansluten samt på alla överliggande nät medräknat överföringsledningen till Sverige och dess anslutning till det svenska elnätet, så att kostnaderna för detta innefattas i tariffen.

5 §. Avvikelser från 4 § statsrådets förordning om elmarknaden

Med avvikelse från 4 § statsrådets förordning om elmarknaden (FFS 65/2009) gäller i landskapet att

1) en anmälan ska göras till landskapsregeringen av

projekt där avsikten är att kraftverk med en märkeffekt överstigande 500 kilowatt samt elöverföringsanläggningar och elledningar för en nominell spänning på över 1 000 volt, en sådan anmälan ska också göras innan en sådan anläggning byggs ut, samt att

2) tillstånd inte krävs för att bygga en intern elledning i en fastighet eller inom en fastighetsgrupp.

En förutsättning för att tillstånd ska beviljas är att elanläggningen behövs för att trygga elöverföringen.

Landskapsregeringen kan besluta om restriktioner för byggande av luftledningar.

Närmare bestämmelser om byggnadstillstånd kan meddelas av landskapsregeringen.

En distributionsnätinnehavare har ensamrätt att bygga distributionsnät inom sitt ansvarsområde. Andra får bygga distributionsnät och anslutningsledning på ansvarsområdet om distributionsnätinnehavaren ger sitt samtycke till det, ett sådant elnät ska anslutas till nätinnehavarens nät om det uppfyller nätinnehavarens rimliga villkor. Nätinnehavaren har rätt att uppbära en skälig ersättning för att täcka kostnaderna för anslutandet av ett nät och för användningen av nätet.

För att bygga elöverförings- och distributionsanläggning inom ett område för vilket stads- eller byggnadsplan har fastställts, eller för vilket beslutats att stads- eller byggnadsplan ska göras, krävs stads- eller kommunfullmäktiges samtycke om inte byggnadsprojektet i sin helhet utförs på den byggandes egen mark. Samtycke får inte nekas eller villkor ställas utan särskilda skäl, om den sökande därigenom vållas oskäligt men. Om olika meningar uppstår om huruvida fullmäktige har särskilda skäl att förvägra samtycke eller huruvida vägran eller villkor för samtycke vållar en sökande oskäligt men, så avgörs saken av landskapsregeringen på ansökan.

Byggande av elledning som kräver landskapsregeringens tillstånd ska anmälas till den eller de kommuner som berörs, om inte kommunens samtycke fordras. Anmälan ska göras när planeringen inleds.

Av en ansökan om tillstånd ska framgå vem som låter bygga ledningen, ledningens tekniska uppbyggnad, motiv för byggandet, ritning över ledningens planerade sträckning, tidsplan för byggnadsarbetet, utredning om miljöpåverkan och förhållandet till det aktuella områdets markdisposition, tillstånd att dra ledningen över annans fastighet samt övriga uppgifter som är nödvändiga för behandling av tillståndsansökan.

Landskapsregeringen ska begära av den sökande ge ett förhandsutlåtande om saken rör en ansökan om byggnadstillstånd för elledning.

6 §. *Avvikelse från 5 § statsrådets förordning om elmarknaden*

Med avvikelse från 5 § 2 mom. statsrådets förordning om elmarknaden (FFS 65/2009) gäller i landskapet att en överföringsavgift som distributionsnätinnehavaren tar ut för elproduktion vid en enskild anslutning får inte överskrida i genomsnitt 0,50 cent per kilowattimme per år.

7 §. *Avvikelse från 2 kap. statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser*

Med avvikelse från 2 kap. statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser (FFS 66/2009) gäller i landskapet att

1) den balansansvariga ordnar hanteringen av förhandsmeddelanden om fasta leveranser för de parter som omfattas av dess balansansvar samt att Kraftnät Åland Ab ordnar hanteringen av förhandsmeddelanden om fasta leveranser som påverkar balanserna mellan de balansansvariga eller sker via ledningar som överskrider landskapets gränser,

2) en part i en fast leverans är skyldig att meddela sin balansansvariga de uppgifter som behövs om tidpunkten för när den fasta leveransen börjar,

3) en part i en fast leverans är skyldig att på förhand rapportera sina fasta leveranser till sin balansansvariga i form av en partsvis specificerad summauppgift, samt till sin öppna leverantör med en summauppgift,

4) om en part i en fast leverans är en konsument så är den näringsidkare som är andra part i leveransen skyldig att sörja för att också den rapporteringsskyldighet som ankommer på konsumenten uppfylls samt att

5) en balansansvarig är skyldig att till systemansvarig stamnätinnehavare rapportera en per balansansvarig specificerad summauppgift om de fasta leveranser som ingår i elbalansen och som påverkar elbalanserna mellan de balansansvariga.

8 §. *Avvikelse från 4 kap. statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser*

Med avvikelse från 4 kap. statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser (FFS 66/2009) gäller i landskapet att elleveranser till användare vars förbrukning inte mäts per timme avräknas månadsvis med hjälp av schablonvärden. Som grund för schablonavräkningen används månadens förbrukning. Med månadens förbrukning avses den förbrukning som skett efter det sista mätvärdet vid förra månadens avräkning till och med det sista mätvärdet i månaden. Om det saknas mätvärde för det sista dygnet i månaden används i stället det första mätvärdet i följande månad. Avräkningen skall ske inom tio arbetsdagar efter kalendermånadens utgång.

Med avvikelse från 4 kap. statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser (FFS 66/2009) gäller i landskapet att en distributionsnätinnehavare ska beräkna schablonvärden för de elanvändare som bytt leverantör genom att fördela deras sammanlagda förbrukning över månadens timmar i enlighet med nätprofilen. Med nätprofilen avses distributionsnätets nätuttag korregerat med produktion från produktionskällor över 100 kW minskat med summan av elleveranser till användare vars förbrukning mäts per timme. Den systemansvarige stamnätinnehavaren ska dygnsvis till leverantörerna meddela distributionsnätets nätprofil per timme. Distributionsnätinnehavaren meddelar efter månadens slut till den systemansvarige stamnätinnehavaren summauppgifter per balansansvarig för användare vars förbrukning ska schablonavräknas. Till balansansvariga meddelar nätinnehavaren uppgifter per

J 30 LL (2006:77) om tillämpning av lagen om certifiering och angivande av elens ursprung

användare. Uppgifterna lämnas i elektroniskt format enligt överenskommelse.

9 §. *Avvikelse från 5 kap. statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser*

Bestämmelserna i 5 kap. statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser (FFS 66/2009) om tillämpning av typbelastningskurvor vid balansavräkning är inte tillämpliga i landskapet.

10 §. *Avvikelse från 6 kap. statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser*

Med avvikelse från 6 kap. 4 § statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser (FFS 66/2009) gäller i landskapet att mätningen av förbrukad el ska

1) avse överförd el under varje timme för elanvändare med säkringsabonnemang om 80 ampere eller högre som har bytt leverantör samt ska

2) ske på det sätt som nättinnehavaren bestämmer för elanvändare som har säkringsabonnemang för högst 63 ampere samt elanvändare med säkringsabonnemang med 80 ampere eller högre som inte har bytt leverantör.

11 §. *Avvikelse från 7 kap. statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser*

Med avvikelse från 7 kap. 2 § 2 mom. 3 punkten statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser (FFS 66/2009) gäller i landskapet att med dagenergi avses den energi som förbrukas alla veckodagar mellan klockan 7 och 23. Energi som förbrukas annan tid är nattenergi.

12 §. *Avvikelse från Energimarknadsverkets föreskrift om skyldigheten för elnätsinnehavaren att underrätta Energimarknadsverket om nättjänstvillkoren och -priserna*

Med avvikelse från bestämmelserna i Energimarknadsverkets föreskrift om skyldigheten för elnätsinnehavaren att underrätta Energimarknadsverket om nättjänstvillkoren och -priserna (dnr 317/001/2007) ska nättinnehavare senast under år 2020 i enlighet med Energimarknadsverkets anvisningar lämna information om gällande försäljningsvillkor och -priser för sina nättjänster samt om grunderna för hur de bestäms. Informationen ska lämnas på det sätt som landskapsregeringen eller annan behörig myndighet anvisar.

13 §. *Systemansvarig stamnätsinnehavare*

Systemansvarig stamnätsinnehavare är Kraftnät Åland Ab.

14 §. *Ikraftträdande*

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2016.

Bestämmelserna i Handels- och industriministeriets förordning om särredovisning av elaffärsverksamheter (FFS 79/2005) tillämpas avseende särredovisade bokslut över elaffärsverksamheter och delfunktioner inom elnätsverksamheten, vilka upprättas över räkenskapsperioder som avser tiden från den 1 januari 2017 och därefter.

Bestämmelserna i Handels- och industriministeriets förordning om operativa krav på åtskiljande av verksamheterna hos en eldistributionsnätsinnehavare (FFS 922/2006) tillämpas så att åtgärdsprogram ska upprättas senast under år 2017.

Bestämmelserna i Arbets- och näringsministeriets förordning om informationsutbytet i anslutning till utredningen av elleveranser (FFS 809/2008) tillämpas från och med den 1 januari 2017.

Bestämmelserna i statsrådets förordning om utredning och mätning av elleveranser (FFS 66/2009) om mätning av elleveranser och avläsning av mätapparaturer tillämpas från och med den 1 januari 2017.

Bestämmelserna i Energimarknadsverkets föreskrift om nyckeltal för elnätsverksamheten och deras publicering (dnr 963/002/2011) ska första gången tillämpas för kalenderåret 2020.

Bestämmelserna i Energimyndighetens föreskrift om publicering och anmälan till Energimyndigheten av detaljförsäljares nyckeltal (dnr 1185/002/2013) ska första gången tillämpas för kalenderåret 2020.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

J 30 Landskapslag (2006:77) om tillämpning i landskapet av lagen om certifiering och angivande av elens ursprung

1 §. *Inledande bestämmelse*

Lagen om certifiering och angivande av elens ursprung (FFS 1129/2003) skall tillämpas i landskapet med de avvikelser som anges i denna lag.

Ändring av lagen om certifiering och angivande av elens ursprung skall gälla i landskapet från det att den träder i kraft i riket om inte annat följer av denna lag.

2 §. *Förvaltning*

Om inte annat särskilt stadgas i annan landskapslag ska de förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 4 §§ ankommer på statens myndigheter i landskapet skötas av landskapsregeringen till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området. (2015/104)

Hänvisningar till bestämmelser i rikslagstiftningen i de författningar som avses i 1 och 4 §§ skall avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

I landskapslagen (2015:103) om Ålands energimyndighet finns särskilda bestämmelser om de förvaltningsuppgifter som avses i 1 mom. (2015/104)

3 §. *Ändringssökande*

Ändring i beslut som fattats med stöd av denna lag kan sökas enligt de bestämmelser som avses i 1 och 4 §§, dock så att ändring i beslut som landskapsregeringen fattat söks hos högsta förvaltningsdomstolen.

4 §. *Landskapsförordning*

Landskapsregeringen kan inom landskapets behörighet genom landskapsförordning besluta att författningar som utfärdats med stöd av lagen om certifiering och angivande av elens ursprung skall tillämpas i landskapet oförändrade eller med de avvikelser som landskapsregeringen föreskriver.

Se landskapsförordning (2006:78) om tillämpning i landskapet av riksförfattningar om certifiering och angivande av elens ursprung.

5 §. *Ikraftträdande*

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2006. Skyldigheten i 11 § lagen om certifiering och angivande av

elens ursprung tillämpas på fakturor och reklam som sänds till elförbrukarna från och med ingången av den sjunde kalendermånaden efter ikraftträdandet.

J 31 Landskapsförordning (2006:78) om tillämpning i landskapet av riksförfattningar om certifiering och angivande av elens ursprung

1 §. Tillämpningsområde

Med de avvikelser som anges i denna förordning ska följande författningar tillämpas i landskapet: (2015/109)

1) (2015/109) Statsrådets förordning om certifiering av elens ursprung (FFS 417/2013).

2) statsrådets förordning om angivande av elens ursprung (FFS 233/2005).

Statsrådets förordning om angivande av elens ursprung (FFS 233/2005) ska tillämpas inom landskapets behörighetsområde i den lydelse som förordningen hade innan den upphävdes den 1 januari 2014 genom lag om ändring av lagen om certifiering och angivande av elens ursprung (FFS 445/2013).

2 §. Ändring i riksförfattningarna

Författningarna som anges i 1 § skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna förordning träder i kraft. Sker därefter ändringar i författningarna skall de ändrade bestämmelserna tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

3 §. Hänvisningar

Hänvisningar i de författningar som anges i 1 § till bestämmelser i rikslagstiftningen skall avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

4 §. Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2006. Statsrådets förordning om angivande av elens ursprung i 1 § 2 punkten tillämpas dock på fakturor och reklam som sänds till elförbrukarna från och med den 1 april 2007.

J 32 Landskapslag (2011:80) om tillämpning i landskapet Åland av bestämmelser om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter

1 §. Inledande bestämmelse

Med de avvikelser som anges i denna lag ska rikets lag om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter (FFS 1005/2008), nedan kallad ekodesignlagen, tillämpas i landskapet.

Ändringar i ekodesignlagen ska tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket om inte annat följer av denna lag.

2 §. Språkkrav

Information som enligt författningar som avses i 1 § ges vid marknadsföring av produkter som faller inom denna lags tillämpningsområde ska i landskapet ges på svenska.

3 §. (2015/107) Förvaltning

Om inte annat särskilt stadgas i annan landskapslag ska de förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 5 §§ ankommer på statens myndigheter i landskapet skötas av landskapsregeringen till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet. Polisen ska vid behov ge handräckning vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

I landskapslagen (2015:103) om Ålands energimyndighet finns särskilda bestämmelser om de förvaltningsuppgifter som avses i 1 mom.

4 §. Avvikelse från ekodesignlagen

Hänvisningar i de författningar som avses i 1 och 5 §§ till bestämmelser i rikslagstiftningen ska i landskapet avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

Med besiktningsorgan avses ett organ som har godkänts såsom besiktningsorgan i riket eller som har godkänts av landskapsregeringen i enlighet med bestämmelserna i ekodesignlagen.

Hänvisningen i 38 § ekodesignlagen till lagen om grunderna för avgifter till staten (FFS 150/1992) ska i landskapet avse landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet.

5 §. Förordning

Landskapsregeringen kan inom landskapets behörighet genom landskapsförordning besluta att författningar som utfärdats med stöd av ekodesignlagen ska tillämpas i landskapet Åland oförändrade eller med de ändringar landskapsregeringen beslutar.

6 §. Ändringssökande

Den som är missnöjd med ett beslut som har fattats med stöd av denna lag i ärenden inom landskapets behörighet får söka ändring i det genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen.

7 §. Ikraftträdande

Denna lag träder ikraft den 1 november 2011.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Med ikraftträdandet av denna lag upphävs landskapslagen (1998:55) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om anordningars energieffektivitet.

Bestämmelserna i 43 § ekodesignlagen om författningar som förblir i kraft är inte tillämpliga i landskapet.

J 33 Landskapslag (2016:20) om energieffektivitet

1 §. Lagens tillämpningsområde

I syfte att trygga en effektiv och sparsam användning av energi ska rikets energieffektivitetslag (FFS 1429/2014) tillämpas i landskapet, med de avvikelser som anges i denna lag.

Ändringar av rikets energieffektivitetslag ska gälla i landskapet från tidpunkten för dess ikraftträdande i riket om inte annat följer av denna lag.

2 §. Avvikelse från rikslagen

Hänvisningen i rikets energieffektivitetslag till en riksförfattning ska inom landskapets behörighet avse

J 34 LL (2009:31) om utsläppshandel

motsvarande bestämmelser som finns i landskapslagstiftningen, på det sätt som följer:

1) Hänvisningen i 13 § 3 mom. rikets energieffektivitetslag till [lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (FFS 1093/2007)] ska i landskapet avse [landskapslagen (2011:120) om erkännande av yrkeskvalifikationer].

2) Hänvisningen i 19 § 3 punkten rikets energieffektivitetslag till 125 och 126 §§ markanvändnings- och bygglagen (FFS 132/1999) ska i landskapet avse 66 och 67 §§ plan- och bygglagen (2008:102) för landskapet Åland.

3) Hänvisningarna i 27 och 28 §§ rikets energieffektivitetslag till lagen om avskiljning och lagring av koldioxid (FFS 416/2012) ska i landskapet avse landskapslagen (2012:79) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om avskiljning och lagring av koldioxid.

4) Hänvisningen i 31 § rikets energieffektivitetslag till viteslagen (FFS 1113/1990) ska i landskapet avse landskapslagen (2008:10) om tillämpning i landskapet Åland av viteslagen.

Med avvikelse från bestämmelserna i 25 § rikets energieffektivitetslag ska en rapport om energiförbrukning vara tillgänglig för slutförbrukaren på energidetaljstens webbsida eller sändas till slutförbrukaren per post. Om rapporten finns på detaljistens webbsida ska av pappersfakturan klart framgå var slutförbrukaren kan ta del av rapporten. Slutförbrukaren och detaljisten får avtala om annat sätt att leverera rapporten.

Med avvikelse från bestämmelserna i 26 § rikets energieffektivitetslag ska inte en begäran om uppgifter avse annan geografisk fördelning än energidetaljstens verksamhetsområde inom landskapet.

3 §. Behörighet att utföra energibesiktning

De anses ha behörighet att utföra energibesiktning som har sådan i enlighet med de kompetenskrav som gäller för sådan behörighet i riket eller i Sverige, och som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG.

4 §. Myndighetsutövning

Om inte annat särskilt stadgas i annan landskapslag ska de förvaltningsuppgifter som enligt rikets energieffektivitetslag ankommer på statens myndigheter i landskapet skötas av landskapsregeringen, till den del förvaltningen hänför sig till uppgifter inom landskapets lagstiftningsbehörighet. Till ansvarig myndighets uppgifter hör att

1) föra ett sådant register som avses i 18 § rikets energieffektivitetslag,

2) begära uppgifter om energiförsäljningen från energidetaljister och bränslegrossister i enlighet med bestämmelserna i 26 § rikets energieffektivitetslag samt att

3) handha sådana frågor om anmälan av kostnadsnyttoanalys som avses i 5 kap. rikets energieffektivitetslag.

Landskapsregeringen ska ålägga den som bryter mot de skyldigheter som föreskrivs i eller med stöd av denna lag att avhjälpa felet eller försummelsen. Beslutet kan

förenas med vite enligt bestämmelserna i landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av viteslagen.

5 §. Landskapsförordning

Landskapsregeringen kan inom landskapets behörighet genom landskapsförordning besluta att författningar som utfärdats med stöd av rikets energieffektivitetslag ska tillämpas i landskapet oförändrade eller med de ändringar landskapsregeringen föreskriver.

6 §. Sökande av ändring

Beslut som har fattats med stöd av denna lag får överklagas i enlighet med vad som gäller för rätt att söka ändring enligt rikets energieffektivitetslag. I 25 § självstyrelselagen finns bestämmelser om besvär över landskapsregeringens beslut.

7 §. Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

Genom ikraftträdandet av denna lag upphävs landskapslagen (2010:87) om tillämpning av lagen om energieffektivitetstjänster hos företag på energimarknaden.

Stora företag ska genomföra en obligatorisk energibesiktning senast den 1 januari 2019.

Den som yrkesmässigt säljer energi till slutförbrukare ska säkerställa att det finns mätare som senast från och med den 1 januari 2018 på ett enkelt sätt ger slutförbrukarna tillgång till sådan tydlig kompletterande information om sin tidigare förbrukning av fjärrvärme och fjärrkyla som möjliggör egna detaljerade kontroller.

Åtgärder som lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

J 34 Landskapslag (2009:31) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om utsläppshandel

1 §. Tillämpning av rikslag

Med de undantag som anges i denna lag ska följande riksförfattningar tillämpas i landskapet:

1) (2012/66) lagen om utsläppshandel (FFS 311/2011) och

2) lagen om användning av Kyotomekanismerna (FFS 109/2007) och

3) (2010/88) lagen om handel med utsläppsätter för luftfart (FFS 34/2010).

Ändringar i ovannämnda riksförfattningar ska tillämpas i landskapet från den dag de träder i kraft i riket.

2 §. Tillämpning av hänvisningar i lagen om utsläppshandel

En hänvisning i en författning som avses i 1 § till bestämmelser i rikslagstiftning ska i landskapet avse bestämmelser i landskapslagstiftning, om motsvarande bestämmelser finns i landskapslagstiftningen.

3 §. Förvaltningsuppgifter

Om inte annat särskilt stadgas i annan landskapslag ska de förvaltningsuppgifter, som enligt en författning som avses i 1 § handhas av myndigheter i riket, i landskapet skötas av landskapsregeringen till den del förvaltningen grundar sig på landskapets behörighet på området. (2015/105)

Landskapsregeringen kan med stöd av 32 § självstyrelselagen samtycka till att de förvaltningsuppgifter som avses i 1 mom. i enlighet med en överenskommelseförordning överförs på rikets myndigheter.

I landskapslagen (2015:103) om Ålands energimyndighet finns särskilda bestämmelser om de förvaltningsuppgifter som avses i 1 mom. (2015/105)

4 §. Landskapsförordningar

Landskapsregeringen kan inom landskapets behörighet genom landskapsförordning besluta att författningar som utfärdats med stöd av en författning som avses i 1 § ska tillämpas i landskapet Åland oförändrade eller med de ändringar som landskapsregeringen beslutar.

5 §. Avvikelse från bestämmelserna i rikslagstiftningen

Om en verksamhetsutövare åläggs att betala avgift för överskriden utsläppsrätt ska åläggandet avse betalning till landskapet.

Om en ansökan om tillstånd för utsläpp av växthusgaser har lämnats inom tre månader efter lagens ikraftträdande ska landskapsregeringen, med avvikelse från bestämmelserna i 9 § lagen om utsläppshandel och såvitt det är möjligt, besluta i ärendet inom tre månader från den dag ansökan lämnats. (2012/66)

En ansökan enligt 22 § 3 mom. lagen om utsläppshandel om gratis rätt att släppa ut växthusgaser samt de uppgifter som ska lämnas för utsläppshandelsperioden 2013–2020 ska lämnas in inom tre månader från denna lags ikraftträdande. Tidsfristen kan förlängas genom förordning, om kommissionens eventuella riktlinjer och elektroniska tabeller för genomförandet av kommissionens rättsakt om gratis tilldelning av utsläppsrätter inte har utfärdats vid lagens ikraftträdande. (2012/66)

Med avvikelse från bestämmelserna i 74 § lagen om utsläppsrätter finns bestämmelser om avgifter för landskapsregeringens prestationer i landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet. (2012/66)

Ikraftträdandebestämmelse (2009:31):

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009.

Genom ikraftträdandet av denna lag upphävs landskapslagen (2005:60) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om utsläppshandel. Tillstånd som givits med stöd av landskapslagen (2005:60) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om utsläppshandel gäller dock för den tid som tillståndet har meddelats.

J 35 Republikens presidents förordning (2013:20) om skötseln i landskapet Åland av förvaltningsuppgifter som gäller handel med utsläppsrätter avseende växthusgaser

(FFS 199/2013)

1 §. Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om skötseln i landskapet Åland av förvaltningsuppgifter som gäller handel med utsläppsrätter och som avses i landskapslagen om

tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om utsläppshandel (Ålands författningssamling 2009:31, ändrad ÅFS 2012:66).

2 §. Ålands landskapsregerings uppgifter

Ålands landskapsregering ska fatta beslut om en förteckning över anläggningar i landskapet och de utsläppsrätter som avses bli beviljade för var och en av dem jämte motiveringar för detta. Ålands landskapsregering beslutar dessutom om fördelning och beviljande av utsläppsrätter till verksamhetsutövare samt om ändring, justering och annullering av utsläppsrätter.

3 §. Energimarknadsverkets uppgifter

De förvaltningsuppgifter som gäller det register som avses i 8 kap. i lagen om utsläppshandel (311/2011) och registerförvaltningen enligt 9 kap. i den lagen samt de förvaltningsuppgifter som gäller övervakning, anmälan och verifiering av utsläpp enligt 10 kap. i den lagen sköts i landskapet Åland av Energimarknadsverket.

4 §. Ersättningar

Energimarknadsverket ersätts för kostnaderna för skötseln av i 3 § avsedda förvaltningsuppgifter som gäller registret i landskapet Åland på det sätt som landskapsregeringen och Energimarknadsverket kommer överens.

Intäkterna från auktioneringen av utsläppsrätter som återförs till staten, och som härrör från försäljning av utauktionerade utsläppsrätter för landskapet, överförs från statens medel till landskapet på det sätt landskapsregeringen och Energimarknadsverket kommer överens. Landskapets andel av den totala kvantiteten utauktionerade utsläppsrätter bestäms, på samma sätt som Finlands andel av de utsläppsrätter som utauktionerats av samtliga medlemsstater, i enlighet med artikel 10.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser.

5 §. Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2013.

Genom förordningen upphävs republikens presidents förordning om skötseln i landskapet Åland av vissa förvaltningsuppgifter som rör handel med utsläppsrätter avseende växthusgaser (87/2006).

Bestämmelsen i 4 § 2 mom. i förordningen tillämpas på intäkter från auktionering av den tredje handelsperiodens utsläppsrätter som återförts till staten från och med år 2012.

Stöd till näringslivet

J 36 Näringsstödslag (2008:110) för landskapet Åland

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Lagens tillämpningsområde

Med näringsstöd avses i denna lag finansiering av företags start och utveckling eller stöd för utveckling av ett företags verksamhetsmiljö i enlighet med en stödordning som landskapsregeringen har beslutat om.

Denna lag tillämpas såväl på sådant näringsstöd till företagsverksamhet i landskapet Åland som helt betalas av landskapets medel som på sådant stöd som delfinansieras med medel ur Europeiska gemenskapens strukturfonder. Näringsstöd ska beviljas med beaktande av Europeiska gemenskapens bestämmelser om statligt stöd till företag.

2 §. Små, medelstora och stora företag

I denna lag avses med små och medelstora företag sådana företag som uppfyller villkoren enligt EG-kommissionens gällande rekommendation om definition av mikroföretag samt små och medelstora företag.

Stora företag är sådana företag som inte avses i 1 mom.

2 kap. Beslut om och användning av näringsstöd

3 §. Företag som inte kan beviljas näringsstöd

Näringsstöd beviljas inte till

- 1) företag inom syntetfiber-, varvs- eller kol- och stålindustrin,
- 2) företag inom fiske- eller vattenbruksnäringen eller företag inom jordbrukets primärproduktion,
- 3) företag i svårigheter, i den mening som avses i Europeiska gemenskapens riktlinjer för undsättning och omstrukturering, samt
- 4) företag för exportrelaterad verksamhet till tredje länder eller medlemsstater om stödet är direkt knutet till exporterande volymer, till inrättande och drift av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter i samband med exportverksamhet.

Vid beviljande av näringsstöd ska Europeiska gemenskapens sektorsvisa begränsningar iakttas.

4 §. (2009/32) Sökande

Näringsstöd kan beviljas sökande som har rätt att utöva näring i enlighet med bestämmelserna i landskapslagen (1996:47) om rätt att utöva näring och som har fast driftställe i landskapet Åland.

5 §. Ansökan

Ansökan om näringsstöd ska lämnas till landskapsregeringen innan åtgärder vidtas. Om det är förenligt med gällande stöd villkor kan den sökande vidta åtgärder innan landskapsregeringen fattat beslut med anledning av ansökan.

6 §. Tystnadsplikt

Den som handlägger ett ärende enligt denna lag får inte utan lov röja vad han eller hon vid handläggning-

en av ärendet har fått veta om ett företags, en branschorganisations eller en enskilds ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemlighet.

7 §. Beslut om och utbetalning av näringsstöd

Landskapsregeringen beslutar om näringsstöd.

Näringsstöd i form av bidrag betalas ut i efterskott efter det att stödtagaren har presenterat en tillräcklig utredning över de utgifter som ligger till grund för stödet och har uppfyllt eventuella villkor i stödbeslutet. Om de verkliga utgifterna är lägre än de beräknade utgifter som låg till grund för beviljandet av stödet och om det beviljade stödet överstiger den andel av utgifterna som nämns i beslutet, ska stödet sänkas i motsvarande grad.

7a §. (2016/30) Rättelse

En sökande som är missnöjd med ett beslut om stöd kan, inom 21 dagar efter det att sökanden har mottagit beslutet, skriftligen lämna ett rättelseyrkande till landskapsregeringen. Av ett rättelseyrkande ska framgå vilket beslut som önskas rättat och de omständigheter som rättelseyrkandet grundar sig på.

Vid elektronisk delgivning anses, med avvikelse från vad som följer av 7c §, ett beslut ha mottagits den tredje dagen efter den dag det elektroniska meddelandet som innehåller beslutet finns till mottagarens förfogande, om inte en tillförlitlig redogörelse ges om att det elektroniska meddelandet har nått mottagaren vid en senare tidpunkt till följd av att datakommunikationsförbindelserna inte har fungerat eller till följd av en annan liknande omständighet.

Vid delgivning per post genom brev anses beslutet med handlingarna ha mottagits på den sjunde dagen efter avsändandet, om inte mottagaren visar att delgivningen har skett senare.

7b §. (2016/30) Besvär

Ett besvär över lagligheten av landskapsregeringens beslut med anledning av ett rättelseyrkande får anföras hos Ålands förvaltningsdomstol.

7c §. (2016/30) Annan lagstiftning

Lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (FFS 13/2003) ska i tillämpliga delar iakttas vid den ärendehantering som genomförs med stöd av denna lag.

8 §. Användning av näringsstöd

Ett näringsstöd får endast användas för det ändamål för vilket det har beviljats enligt landskapsregeringens beslut. Utöver vad som bestäms i denna lag och med stöd av lagen gällande stödordningar ska stödtagaren iaktta de villkor som följer av det enskilda beslutet om näringsstöd.

En stödtagare ska utan dröjsmål meddela landskapsregeringen om förändringar som påverkar uppnåendet av de ändamål för vilka ett näringsstöd har beviljats samt om annan förändring som inverkar på det beviljade näringsstödet användning.

9 §. Förvaring av handlingar

Stödtagaren är skyldig att förvara allt bokföringsmaterial och övrigt material som anknyter till näringsstödet på ett sådant sätt att det är möjligt att övervaka användningen av stödet. Bokföringen och det material som anknyter till den ska förvaras på det sätt som bestäms i bokföringslagen (FFS 1336/1997). Till den del det är frågan om finansiering via EU:s strukturfonder ska bokföringen och det material som anknyter till den förvaras under minst tre år från den tidpunkt då EG-kommissionen har betalat ut slutraten för det aktuella strukturfondsprogrammet.

3 kap. Tillsyn och återkrav

10 §. Inspektion

Landskapsregeringen har rätt att utföra inspektioner hos stödtagaren för att utreda förutsättningarna för att bevilja och utbetala stöd samt för att se om villkoren för att bevilja och betala stöd har iakttagits. Stödtagaren ska därvid på begäran av den som utför granskningen lämna de upplysningar som är nödvändiga för att granskningen ska kunna genomföras på ett ändamålsenligt sätt samt ska utan rätt till ersättning framlägga alla behövliga handlingar. Med handlingar avses också sådana uppgifter som har framställts eller lagrats med hjälp av automatisk databehandling eller på motsvarande sätt. En inspektion kan i den omfattning som tillsynsupdraget kräver gälla byggnader, lokaler, informationssystem och handlingar som är betydelsefulla med hänsyn till den åtgärd som stöds samt användningen av stödet. Inspektion får dock inte utföras i lokaler och utrymmen som till skydd för privatlivet omfattas av hemfrid.

Den som utför granskningen har rätt att omhänderta handlingar och övrigt material som avses ovan, om detta krävs för att syftet med granskningen ska uppnås. Handlingarna och annat material ska utan dröjsmål återlämnas när de inte längre behövs för utförandet av granskningen.

Bestämmelserna om inspektion för de ändamål som avses i 1 mom. avser även inspektörer som för ändamålet är utsedda av en EU-institution samt oavhängiga revisionssamfund som utför inspektioner i enlighet med landskapsregeringens beslut.

11 §. Allmänna bestämmelser om återbetalning av näringsstöd

Bestämmelser om återbetalning av stöd finns i landskapslagen (1988:50) om lån, räntestöd och understöd ur landskapets medel samt om landskapsgaranti.

Återkrav av stöd som har utbetalats med stöd av denna lag eller med stöd av bestämmelser som utfärdats enligt denna lag får verkställas i den ordning som gäller för indrivning av skatter i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (FFS 706/2007). Återkrav kan även verkställas genom att vid utbetalning av senare beviljat stöd avdras ett belopp som ska återkrävas.

Om en i 2 mom. avsedd fordran understiger 3 euro ger det ingen anledning till åtgärd. Om en sådan fordran uppgår till 3 euro eller högst till 100 euro per stödtagare och stödansökan kan landskapsregeringen besluta att en utbetalning inte ska återkrävas.

12 §. Särskilda bestämmelser om återbetalning av näringsstöd

Landskapsregeringen ska besluta att ett näringsstöd ska återbetalas helt eller delvis om stödtagaren

- 1) på någon väsentlig punkt lämnat felaktiga uppgifter i samband med ansökan om eller utbetalning av stöd,
- 2) låtit bli att lämna uppgifter som i väsentlig grad skulle ha inverkat på utbetalningen av stödet,
- 3) vägrat lämna uppgifter, handlingar eller annat material som behövs för övervakningen eller vägrat att uppfylla sina skyldigheter eller har
- 4) använt stödet för något annat ändamål än det har beviljats för.

Landskapsregeringen ska besluta att ett investeringsstöd helt eller delvis ska återbetalas om stödtagaren i enlighet med 2 § är ett stort företag som, inom fem år efter det att investeringen har slutförts och tagits i bruk, utan vägande skäl har inställt eller i väsentlig grad inskränkt den verksamhet som ligger till grund för stödet. Vid investeringsstöd till företag som kan definieras som små och medelstora är motsvarande tidpunkt tre år. Om investeringen avser anläggningar eller utrustning som på grund av snabb teknisk utveckling blir föråldrad under denna tre- eller femårsperiod fordras i stället att den ekonomiska verksamheten blir kvar i regionen under perioden.

13 §. Återbetalning vid skadefall

Om anläggningstillgångar för vilka näringsstöd har beviljats förstörs i samband med skadefall ska landskapsregeringen ålägga stödtagaren att av det försäkringsbelopp som eventuellt erhålls till landskapsregeringen betala en del som motsvarar stödets andel av anläggningstillgångarna vid den tidpunkt då de anskaffades. Betalningsskyldigheten kan gälla högst ett belopp som motsvarar stödet och avse skadefall som har inträffat inom fem år efter att stöd har betalats ut till ett i 2 § avsett stort företag samt inom tre år efter att stöd har betalats ut till små eller medelstora företag.

Befrielse från betalningsskyldigheten kan beviljas om motsvarande nya anläggningstillgångar anskaffas i stället för dem som har förstörts. De villkor som ställts för stödet gäller då för de nya anläggningstillgångarna.

14 §. Ränta vid återbetalning

Landskapsregeringen kan besluta att den som ska återbetala ett stöd ska betala en årlig ränta på stödbeloppet från den dag stödet betalades ut eller från det att anläggningstillgångar har överlåtits. Räntesatsen kan högst uppgå till Finlands Banks grundränta ökad med fyra procentenheter.

På ett stöd som inte har återbetalats senast på förfalldagen ska stödtagaren betala förseningsränta enligt den räntesats som avses i 4 § i räntelagen (FFS 633/1982).

4 kap. Särskilda bestämmelser

15 §. Brott mot tystnadsplikt

Den som utan lov röjer vad han eller hon vid handläggningen av ärenden enligt denna lag fått veta om ett företags, en branschorganisations eller en enskilds ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemlighet som avses i 6 § ska för brott mot tystnadsplikt enligt näringsstödslagen för landskapet Åland dömas till bö-

J 37 LL (1976:43) om tillämpning av lagen om exportgaranti

ter, om inte strängare straff för gärningen stadgas någon annanstans.

Allmän åklagare får inte väcka åtal för brott som avses i 1 mom. om inte målsäganden har anmält brottet till åtal.

16 §. *Subventionsbedrägeri*

Bestämmelser om *subventionsbedrägeri* finns i 29 kap. strafflagen (FFS 39/1889).

17 §. *Ikraftträdelsebestämmelser*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

Genom ikraftträdandet av denna lag upphävs

1) landskapslagen (1966:14) om landskapsgaranti för industrier och vissa andra näringsgrenar,

2) landskapslagen (1972:58) angående tillämpning i landskapet Åland av lagen om statsgarantier för företag som idkar skeppsbyggnads- eller rederirörelse,

3) landskapslagen (1975:32) om semesterpenning för småföretagare,

4) landskapslagen (1975:45) om investeringslån,

5) landskapslagen (1977:29) om räntestödslån för fiskerinäringen,

6) landskapslagen (1977:44) om sysselsättningspolitiska konjunkturlån till företag,

7) landskapslagen (1978:39) om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning,

8) landskapslagen (1991:43) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om räntestöd för finansiering av fartygsleveranser samt

9) näringsstödslagen (1996:35) för landskapet Åland.

De i 2 mom. upphävda bestämmelserna tillämpas på näringsstöd som har beviljats med stöd av dem. Dock tillämpas på sådana näringsstöd denna lags bestämmelser om tillsyn och återbetalning av näringsstöd.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

18 §. *Övergångsbestämmelse*

Denna lag ska tillämpas på en ansökan om stöd till näringslivet som är registrerad vid landskapsregeringen när denna lag träder i kraft.

J 37 Landskapslag (1976:43) om tillämpning av lagen om exportgaranti i landskapet Åland

Lagen den 14 september 1962 om exportgaranti (FFS 479/1962) samt senare däri gjorda ändringar skall, jämte med stöd därav utfärdade bestämmelser, äga tillämpning i landskapet Åland.

Till ansökan rörande exportgaranti för företag med hemort i landskapet Åland skall [landskapsstyrelsens] utlåtande i saken bifogas. Vad här är stadgat gäller ej företag som utövar sådan näring som avses i [11 § 2 mom.] självstyrelselagen för Åland.

Sker framdeles ändring i de i 1 mom. avsedda författningarna skall ändringarna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

L om exportgaranti (FFS 479/1962) ska tillämpas inom landskapets behörighetsområde i den lydelse som lagen hade innan den upphävdes den 1 juli 2001 genom L om statliga exportgarantier (FFS 422/2001).

J 38 Förordning (1991:67) om skötseln i landskapet Åland av vissa uppgifter enligt lagen om exportgaranti

(FFS 1150/1991)

Förlängd genom ÅFS 1993:10 (FFS 1594/1992)

1 §. Statsgaranticentralen skall sköta de uppgifter enligt lagen om exportgaranti (479/1962) som [enligt 19 § självstyrelselagen för Åland (670/1951)] ankommer på landskapets förvaltning.

2 §. Denna förordning träder i kraft den 1 september 1991.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 21 juli 1977 angående handhavandet av i lagen om exportgaranti avsedda uppgifter i landskapet Åland (584/1977).

J 39 Landskapslag (2013:31) om produktionsstöd för el

1 §. *Fast produktionsstöd för el*

För el från vindkraft, skogsflis och biogas betalas ett fast produktionsstöd för el till producenten om

1) ett kraftverk är beläget i landskapet Åland och är anslutet till ett elnät i landskapet,

2) ett kraftverk har verksamhetsmässiga och ekonomiska förutsättningar för elproduktion och

3) en producent har tillförlitlig bokföring över de bränslen som använts i ett kraftverk under ett kalenderår och deras energiinnehåll om ett kraftverk kan använda olika slags bränslen.

Ett stöd utbetalas med 6,90 euro per megawattimme för el från ett kraftverk som använder energikällorna vindkraft, skogsflis eller biogas.

Närmare bestämmelser om de förutsättningar som ska gälla för att få ett fast produktionsstöd för el som avses i 1 mom. får utfärdas genom en förordning.

2 §. *Definitioner*

Vid tillämpningen av denna lag är innebörden av följande begrepp denna:

1) En *producent* är en fysisk eller en juridisk person som innehar ett kraftverk.

2) En *distributionsnätinnehavare* är en distributionsnätinnehavare enligt ellagen (1982:38) för landskapet Åland.

3) Ett *vindkraftverk* är ett kraftverk där el produceras med vindturbiner ur rörelseenergin i en strömmande luftmassa i en eller flera generatorer som är kopplade till samma mätare hos en distributionsnätinnehavare.

4) Ett *biogaskraftverk* är ett kraftverk där el produceras från biogas som har förts över direkt eller via gasnätet till ett kraftverk i en eller flera generatorer som är kopplade till samma mätare hos en distributionsnätinnehavare. Med *biogas* avses en produkt som bildas när ett organiskt material bryts ner under anaeroba förhållanden och där de huvudsakliga komponenterna är metan och koldioxid.

5) Ett *skogsfliskraftverk* är ett kraftverk där el produceras från skogsflis i en eller flera generatorer som är

kopplade till samma mätare hos en distributionsnätinnehavare. Med *skogsflis* avses bränseflis eller bränselekross som tillverkas av trä som kommer direkt från skogen.

6) En *utsläppsrätt* är en utsläppsrätt enligt landskapslagen (2009:31) om tillämpning i landskapet Åland av riks författningar om utsläppshandel.

7) En *nyttiggjord värme* är en värme som produceras samtidigt och inom samma process som el samt som tillgodoser ett sådant behov av uppvärmning och kylning som kan motiveras ekonomiskt. Behovet kan motiveras ekonomiskt om det inte överskrider ett uppvärmnings- eller kylningsbehov och om det annars skulle tillgodoses på marknadsvillkor med andra sätt att producera energi. En mängd nyttiggjord värme ska fastställas genom mätningar. Vid fastställandet av en mängd nyttiggjord värme ska det system för mätning tillämpas som specificerats i en uppföljningsplan som avses i 3 § 2 mom. och ska ange de uppgifter eller de värden som utgående från sådana mätningar har registrerats med hjälp av det mätningssystemet.

8) En *total effektivitet* är summan av mängden el och värme dividerad med det sammanlagda energiinnehållet i de bränslen som använts i en produktion. Den mängd el som utgör grunden för beräkningen av en total effektivitet motsvarar mängden producerad el minskad med den elenergi som apparaterna för eget bruk förbrukar. Den mängd el som utgör grunden för beräkningarna motsvarar den uppmätta mängden nyttiggjord värme. Energiinnehållet i bränslena motsvarar det sammanlagda energiinnehållet i samtliga bränslen som ingår i uppföljningsplanen. Vid fastställandet av total effektivitet används inte någon antagen total effektivitet eller pannans garanterade verkningsgrad. Den totala effektiviteten ska grunda sig på uppgifterna om en faktisk produktion och en faktisk användning av energikällor under en avsedd period.

9) Ett *medeltal för marknadspriset på el* bestäms, om inte landskapsregeringen i en förordning beslutar annat, enligt medeltalet för områdespriset som tillämpas för landskapet Åland föregående dag noterat i den fysiska elhandeln på den nordiska elmarknaden. Därvid beräknas ett medeltal för marknadspriset på el som ett aritmetiskt medeltal för timpriserna under ett kalenderår.

10) Ett *medeltal för marknadspriset på utsläppsrätter* bestäms som ett aritmetiskt medeltal för dagens slutpris på de tre största börserna inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som bedriver handel med utsläppsrätter. Därvid beräknas ett medeltal för marknadspriset på utsläppsrätten som ett aritmetiskt medeltal för dagens slutpriser under ett kvartal. Om inte landskapsregeringen i en förordning beslutar annat ska det pris som är bundet till priset på utsläppsrätten räknas ut enligt formeln $18 - 18/13 \times (P_e - 10)$, då ett medelpris för utsläppsrätten under tre månader (P_e) är minst 10 och högst 23 euro.

11) En *apparat för egen förbrukning* är en anordning eller ett aggregat som en anläggning behöver för produktion av el eller av el och värme och för upprätthållande av en produktionsberedskap och som behövs för att avlägsna och minska de miljöolägenheter som en anläggning orsakar. Några exempel på sådana ap-

parater för egen förbrukning är en till en kraftmaskin ansluten apparat, en till en generator ansluten apparat, en apparat som behövs för att leverera elektricitet till elnätet samt andra maskiner och andra apparater inom ett kraftverksområde som används vid energiproduktion, upprätthållande av beredskap eller energioverföring.

3 §. Ansökan om att ingå i systemet med fast produktionsstöd

En skriftlig ansökan om att ingå i systemet med ett fast producentstöd för el ska av producenten lämnas till landskapsregeringen. Av en ansökan ska framgå de uppgifter om en producent och ett kraftverk som behövs för utbetalning av stöd.

Till en ansökan om fast produktionsstöd för el ska fogas en *uppföljningsplan* med data om den stödberättigade mängden elenergi som kommer att produceras. Av en uppföljningsplan ska framgå de system som kommer att användas för att mäta elenergi samt de system för insamling, behandling och rapportering av data som kommer att användas för att fastställa den stödberättigade mängden elenergi. En producent ska systematiskt följa och mäta den mängd elenergi som produceras samt ska i enlighet med detta uppföljningssystem producera data om den mängd el som berättigar till ett fast produktionsstöd.

Närmare bestämmelser om den ansökan som avses i denna paragraf och om vad som ska framgå av en ansökan får utfärdas genom en förordning.

4 §. Producentens allmänna skyldigheter

En producent ska utan dröjsmål meddela landskapsregeringen om en varaktig ändring i någon av grunderna för en bestämmelse i beslutet om godkännande samt om ett avbrott i elproduktion vilket är längre än tre månader.

Om ett kraftverk kan använda olika slags bränslen är en producent skyldig att ha en tillförlitlig bokföring över de bränslen som används i kraftverket och om deras energiinnehåll.

En producent är skyldig att ha en tillförlitlig bokföring över den nyttiggjorda värmen i ett biogaskraftverk samt över ett kraftverks totala effektivitet.

Närmare bestämmelser om den meddelandeskyldighet och den bokföringsskyldighet som avses i denna paragraf får utfärdas genom en förordning.

5 §. Producentens rapport

En producent ska varje kalenderår för vilka stöd söks utarbeta en tillförlitlig rapport om den elproduktion som berättigar till ett fast produktionsstöd för el. Detta material ska omfatta uppföljningsdata med uppgifter om nyttiggjord värme och total effektivitet, så att landskapsregeringen och en kontrollör kan försäkra sig om uppföljningssystemets tillförlitlighet och exakthet och om att de uppgifter om mängd producerad el som berättigar till ett fast produktionsstöd är riktiga.

En producent ska bevara det i 1 mom. avsedda materialet till dess det har gått tio år efter att det sista stödbeloppet har betalats ut.

Närmare bestämmelser om rapporter och om bevarande av uppgifter får utfärdas genom en förordning.

J 39 LL (2013:31) om produktionsstöd för el

6 §. Rättelse av förseelse eller försummelse

Landskapsregeringen kan

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller mot en bestämmelse eller en föreskrift som utfärdats med stöd av den att fortsätta tillämpa eller upprepa ett förfarande som strider mot bestämmelserna och

2) ålägga den som bryter mot denna lag eller mot en bestämmelse som utfärdats med stöd av den att fullgöra sin skyldighet.

Landskapsregeringen kan förena ett förbud eller ett föreläggande enligt denna lag med vite eller med hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande på det sätt som föreskrivs i enlighet med landskapslagen (2008:10) om tillämpning i landskapet Åland av viteslagen.

7 §. Information, inspektion och återbetalning

Landskapsregeringen har rätt att av en producent och en distributionsnätinnehavare få den information som behövs för sin tillsyn över att denna lag efterlevs eller den information som annars krävs för att fullgöra en förpliktelse att lämna upplysningar som EU:s regelverk om statsstöd föreskriver ska lämnas. Landskapsregeringen kan utföra inspektioner och kan kräva återbetalning av stöd i enlighet med bestämmelserna i 10, 12 och 14 §§ näringsstödslagen (2008:110) för landskapet Åland. Landskapsregeringen kan dessutom besluta att ett redan utbetalt fast produktionsstöd för el eller en del av stödet ska återbetalas om en producent har försatts i likvidation eller i konkurs eller om en domstol har beslutat att en skuldsanering eller ett saneringsförfarande ska inledas för en producent eller om dennes egendom har utmätts.

Landskapsregeringen ska utan dröjsmål besluta om återbetalning av ett fast produktionsstöd för el efter det att landskapsregeringen har konstaterat att en sådan omständighet som avses i 1 mom. har kommit till landskapsregeringens kännedom om det belopp som ska återbetalas uppgår till mer än 10 euro. Ett krav på återbetalning av ett fast produktionsstöd för el eller på en ränta eller en dröjsmålsränta på ett fast produktionsstöd får inte inledas om tio år har gått efter det att det sista stödbeloppet har betalats ut.

8 §. Utbetalning

Landskapsregeringen utbetalar ett fast produktionsstöd för el per kalenderår efter en ansökan från en producent. En ansökan om utbetalning av ett fast produktionsstöd ska av en producent lämnas till landskapsregeringen senast sex månader efter det stödberättigande kalenderårets slut.

Ett fast produktionsstöd utbetalas också för de timmar då ett marknadspris på el har varit negativt.

9 §. Inskränkning i utbetalning

Ett fast produktionsstöd för el utbetalas inte

1) om elproduktionen under ett kalenderår har varit mindre än 200 megawattimmar,

2) för el från vindkraft eller biogas om ett medelvärde för marknadspriset på el under ett kalenderår har varit högre än 76,60 euro per megawattimme eller

3) för el från skogsflis om ett medelvärde för marknadspriset på en utsläppsrätt under ett kalenderår är högre än 18 euro.

Ett fast produktionsstöd för el utbetalas inte för el som i ett kraftverk har använts för en apparat avsedd för ett kraftverks egen förbrukning.

10 §. Avbrytande av utbetalning

Landskapsregeringen kan besluta att utbetalning av ett fast produktionsstöd för el ska avbrytas om

1) de förutsättningar som ges i 1 § för ett fast produktionsstöd för el från vindkraft, skogsflis och biogas inte längre uppfylls,

2) det finns anledning att misstänka att en producent inte har lämnat riktiga eller tillräckliga uppgifter för bestämmande av ett produktionsstöd eller att denne i övrigt på ett väsentligt sätt har försummat eller har överträtt en skyldighet eller en inskränkning enligt denna lag eller

3) en producent inte har följt ett förbud eller ett åläggande som har meddelats med stöd av 6 §.

Landskapsregeringen ska avbryta en betalning av ett fast produktionsstöd för el om en producent inte har följt ett beslut om att återbetala ett fast produktionsstöd enligt den Europeiska unionens bestämmelser om statligt stöd. På avbrytande av en utbetalning av ett fast produktionsstöd tillämpas vad som bestäms i landskapslagen (1995:46) om återkrävande av stöd ur landskapets medel.

Landskapsregeringen kan återkalla ett beslut att avbryta en utbetalning om en producent har rättat till en brist eller en försummelse.

11 §. Kontrollör

Landskapsregeringen kan på en ansökan från en fysisk eller en juridisk person tills vidare eller för viss tid godkänna en kontrollör för att övervaka att producenter iakttar tillämpliga villkor för fast produktionsstöd. En kontrollör ska meddela landskapsregeringen om ändringar som kan påverka möjligheterna att få ett fast produktionsstöd samt ska årligen lämna en rapport till landskapsregeringen om sin verksamhet och om resultatet av den.

I offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag ska en kontrollör följa bestämmelserna i förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland och i landskapslagen (1977:72) om allmänna handlingars offentlighet. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar ska tillämpas på anställda hos en kontrollör när de utför uppgifter som avses i detta moment. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (FFS 412/1974).

Närmare bestämmelser om en kontrollörs uppgifter, hur de ska utföras och om rapporteringsskyldighet får utfärdas genom en förordning.

12 §. Ändring eller återkallelse av beslut om kontrollör

Landskapsregeringen kan ändra kompetensområdet i ett beslut om att godkänna en kontrollör, med beaktande av vad som enligt 11 § gäller för ett godkännande av en kontrollör. En sådan ändring av ett kompetensområde kan göras på ansökan av den berörde kontrollören.

Landskapsregeringen kan återkalla ett beslut om att godkänna en kontrollör om

1) felaktiga eller bristfälliga uppgifter har uppgivits i en ansökan som avses i 11 § och om dessa i väsentlig

grad har påverkat prövningen av beslutet att godkänna en kontrollör eller

2) en kontrollör inte längre uppfyller villkoren för att vara godkänd eller om en kontrollör på ett väsentligt sätt har försummat eller har överträtt en skyldighet eller en inskränkning enligt denna lag eller en bestämmelse i beslutet om godkännande och trots en anmärkning eller en varning inte har rättat till bristerna i verksamheten.

13 §. *Brott mot tystnadsplikt*

Den som utan lov röjer vad han eller hon vid handläggningen av ett ärende enligt denna lag har fått veta om ett företags, en branschorganisations eller en enskilds ekonomiska ställning eller en affärs- eller yrkeshemlighet ska för brott mot tystnadsplikt enligt landskapslagen om produktionsstöd för el dömas till böter, om inte ett strängare straff för gärningen stadgas någon annanstans.

En allmän åklagare får inte väcka åtal för ett brott som avses i 1 mom. om inte en målsägande har anmält brottet till åtal.

14 §. *Utlämnande av uppgifter*

Trots bestämmelserna om tystnadsplikt ska kontrollörer lämna varandra sådana uppgifter som behövs för samarbetet mellan dem och till landskapsregeringen lämna de uppgifter som behövs för tillsynen.

Trots bestämmelserna om tystnadsplikt har landskapsregeringen rätt att lämna ut information som landskapsregeringen har fått vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna lag till

1) åklagare och polis för att ett brott ska kunna hindras och utredas samt

2) den behöriga EU-institutionen eller något annat EU-organ, om detta krävs enligt Europeiska unionens lagstiftning eller någon annan förpliktelse som har samband med medlemskapet i den Europeiska unionen.

15 §. *Handräckning*

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns [i 41 § polislagen (2000:49) för landskapet Åland].

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns numera i 9 kap. 1 § i polislagen (2013:87) för Åland

16 §. *Avgifter*

Bestämmelser om avgifter finns i landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter i landskapet.

17 §. *Ikraftträdande*

Lagtinget bemyndigar landskapsregeringen att bestämma att denna lag helt eller delvis ska träda i kraft i den ordning som bestäms i 20 § 3 mom. självstyrelselagen.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2013 och avser fast produktionsstöd för el som har producerats under åren 2011 och 2012. Med avvikelse från bestämmelserna i 8 § ska en ansökan om utbetalning av fast produktionsstöd för åren 2011 och 2012 lämnas till landskapsregeringen senast tolv månader efter denna lags ikraftträdande. Ansökan enligt 3 och 5 §§ kan lämnas samtidigt. (2013/71)

Med avvikelse från 1 § och 17 § 2 mom. betalas fast produktionsstöd för el åren 2013-2015 med 4,90 euro

per megawattimme från kraftverk som använder vindkraft. Med avvikelse från bestämmelserna i 8 § ska en ansökan om utbetalning av fast produktionsstöd för vart och ett av åren 2013 - 2015 lämnas till landskapsregeringen inom tolv månader efter produktionsåret eller, om denna lag inte har trätt i kraft inom en sådan tid, senast inom tolv månader efter denna lags ikraftträdande. Ansökan enligt 3 och 5 §§ kan lämnas samtidigt. Lagen tillämpas första gången efter att stödordningen har godkänts av EU-kommissionen. (2016/48)

Åtgärder som lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Tidigare 3 mom. har blivit 4 mom. genom (2016/48).

18 §. (2016/51) *Fast produktionsstöd för el från vindkraftverk åren 2016 - 2022*

Med avvikelse från 1 och 9 §§ utbetalas fast produktionsstöd för el från vindkraftverk som är i drift då denna lag träder i kraft från och med den 1 juli 2016 till och med den 31 december 2022, enligt följande:

1) Ett stöd utbetalas med 6,90 euro per megawattimme för el från vindkraftverk vars nominella effekt överstiger 2 megawatt.

2) Ett stöd utbetalas med 20 euro per megawattimme för el från vindkraftverk vars nominella effekt är 2 megawatt eller lägre.

Ett fast produktionsstöd för el utbetalas dock inte i följande fall:

1) Om elproduktionen under ett kalenderår har varit mindre än 200 megawattimmar.

2) För el från vindkraftverk vars nominella effekt överstiger 2 megawatt om ett medelvärde för marknadspriset på el under ett halvt kalenderår har varit högre än 36,90 euro per megawattimme. Då medelvärdet för marknadspriset för den aktuella perioden överstiger 29,90 euro per megawattimme minskas dock stödet så att stödet tillsammans med medelvärdet för marknadspriset aldrig överskrider 36,90 euro per megawattimme.

3) För el från vindkraftverk vars nominella effekt är 2 megawatt eller lägre om ett medelvärde för marknadspriset på el under ett halvt kalenderår har varit högre än 55 euro per megawattimme. Då medelvärdet för marknadspriset för den aktuella perioden överstiger 35 euro per megawattimme minskas dock stödet så att stödet tillsammans med medelvärdet för marknadspriset aldrig överskrider 55 euro per megawattimme.

4) Om ett vindkraftverk är helt avskrivet eller är äldre än 20 år.

Med avvikelse från 2 § beräknas ett medeltal för marknadspriset på el som ett aritmetiskt medeltal för timpriserna under ett halvt kalenderår.

Med avvikelse från 5 § ska en producent varje halvt kalenderår för vilka stöd söks utarbeta en tillförlitlig rapport om den elproduktion som berättigar till ett fast produktionsstöd för el.

Med avvikelse från 8 § utbetalar landskapsregeringen ett fast produktionsstöd för el per halvt kalenderår efter en ansökan från en producent. En ansökan om utbetalning av ett fast produktionsstöd av en producent lämnas till landskapsregeringen senast sex månader efter den stödberättigande periodens slut.

J 40 LL (2016:31) om återkrävande av stöd ur landskapets medel

Med ett halvt kalenderår avses i denna paragraf perioderna från och med januari till och med juni månad samt från och med juli till och med december månad.

J 40 Landskapslag (2016:31) om återkrävande av stöd ur landskapets medel**1 §. Återkrav**

Om kommissionen har konstaterat att ett stöd ur landskapets medel strider mot artikel 107 i fördraget om

Europeiska unionens funktionssätt eller mot bestämmelser i kommissionens beslut nr 3855/91/EKSG om gemenskapsregler för stöd till stålindustrin, kan stödet i enlighet med kommissionens beslut helt eller delvis återkrävas hos mottagaren.

2 §. Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 2016.

Med ikraftträdandet av denna lag upphävs landskapslagen (1995:46) om återkrävande av stöd ur landskapets medel.